

ความรู้พื้นฐาน สำหรับการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และกลุ่มจังหวัด

สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารราชการจังหวัด
สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย

ความรู้พื้นฐาน

สำหรับการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

คำนำ

การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และกลุ่มจังหวัดมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่องตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน โดยการเปลี่ยนผ่านไปสู่การบริหารงานเชิงพื้นที่ (Area-based Approach) ซึ่งเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการพัฒนาพื้นที่ของตนเองผ่านแผนพัฒนาจังหวัด และกลุ่มจังหวัดและกำหนดให้จังหวัด และกลุ่มจังหวัดสามารถจัดทำค่าของงบประมาณได้เอง ดังนั้นแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดจึงเป็นเครื่องมือสำคัญของรัฐบาลในการบูรณาการความร่วมมือของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการขับเคลื่อนการพัฒนาของพื้นที่ให้ไปในทิศทางเดียวกัน ตอบสนองต่อศักยภาพ และความต้องการของประชาชนในพื้นที่

ปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ คือ การปรับเปลี่ยนแนวคิดในการจัดทำแผนพัฒนาจากแผนยุทธศาสตร์ (Strategic Plan) ไปสู่แผนรวม (Comprehensive Plan) โดยมีการปรับปรุงรูปแบบและเนื้อหาของแผนพัฒนาจังหวัด และกลุ่มจังหวัดเพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ที่มุ่งเน้นการเชื่อมโยงแผนของประเทศทั้งระบบเข้าด้วยกัน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการพัฒนาประเทศในภาพรวม

ในการนี้ สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารราชการจังหวัด สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทยจึงได้จัดทำเอกสาร “ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด” ฉบับนี้ขึ้น เพื่อเป็นการรวบรวมองค์ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับพัฒนาการ กระบวนการ และเครื่องมือในการจัดทำแผนพัฒนาพื้นที่ของประเทศไทย อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อบุคลากรด้านการวางแผนของจังหวัด และกลุ่มจังหวัด ตลอดจนบุคคลทั่วไป ในกระบวนการเรียนรู้ของภาคีเครือข่ายในการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และกลุ่มจังหวัดซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน สามารถตอบสนองความต้องการของพื้นที่ได้อย่างแท้จริง

สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารราชการจังหวัด
สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย

ดาวน์โหลดรูปเล่ม

สารบัญ

	หน้า
สารบัญ	ก
คำอธิบายคำย่อ หรือสัญลักษณ์	ข
บทที่ ๑ ที่มาและความสำคัญของการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด	๑
๑.๑ ความเป็นมาของแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด	๒
๑.๒ เจตนารมณ์ในการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ	๑๒
บทที่ ๒ กฎหมาย และกลไกการการเชื่อมโยงประสานแผนพัฒนาทั้งระบบ	๑๕
๒.๑ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำและประสานแผนพัฒนา	๑๖
๒.๒ แนวคิดใหม่ในการเชื่อมโยงแผนพัฒนาทั้งระบบ	๒๐
๒.๓ กลไกในการเชื่อมโยงแผนในระดับต่างๆ	๒๕
บทที่ ๓ กลไก กระบวนการ และเครื่องมือในการวางแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด	๓๑
๓.๑ นโยบาย หลักเกณฑ์และแนวทางสำคัญในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด	๓๒
๓.๒ โครงสร้างและกลไกการบริหารจังหวัดและกลุ่มจังหวัด	๓๓
๓.๓ กระบวนการ และขั้นตอนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และกลุ่มจังหวัด	๓๘
๓.๔ เทคนิค เครื่องมือในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และกลุ่มจังหวัด	๔๔
บทที่ ๔ องค์ประกอบของแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด	๖๗
๔.๑ องค์ประกอบของแผนพัฒนาจังหวัด และกลุ่มจังหวัด	๖๘
๔.๒ หลักการแนวทางในการกำหนดเป้าหมายการพัฒนา ประเด็นการพัฒนา และตัวชี้วัด	๗๒
บทที่ ๕ บทสรุป	๗๙
บรรณานุกรม	๘๒
ภาคผนวก	๘๔

คำอธิบายคำย่อ

ภาษาไทย

ก.บ.ภ.	ย่อมาจาก	คณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค
อ.ก.บ.ภ.	ย่อมาจาก	คณะอนุกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค
ก.น.จ.	ย่อมาจาก	คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ
ก.บ.ก.	ย่อมาจาก	คณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ
ก.บ.จ.	ย่อมาจาก	คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ
ก.บ.อ.	ย่อมาจาก	คณะกรรมการบริหารงานอำเภอแบบบูรณาการ
กม.	ย่อมาจาก	คณะกรรมการหมู่บ้าน

บทที่ ๑

ที่มาและความสำคัญของการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

ที่มาและความสำคัญของการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

๑.๑ ความเป็นมาของแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและงบประมาณในระดับจังหวัดมีพัฒนาการมาตามลำดับ โดยเฉพาะในส่วนของการจัดสรรงบประมาณ จากเดิมที่จะได้รับการจัดสรรงบประมาณเพื่อดำเนินการในพื้นที่จังหวัดผ่านส่วนราชการ ได้แก่ กระทรวง ทบวง กรม รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นใดของรัฐ การได้รับการจัดสรรงบประมาณจากงบกลาง (งบ CEO) และได้พัฒนาในรูปแบบของการได้รับการจัดสรรงบประมาณเพื่อดำเนินการในพื้นที่จังหวัดโดยตรงในฐานะเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ทั้งนี้ ได้มีพัฒนาการของการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดมาตามลำดับช่วงเวลา ดังนี้

❖ ช่วงแรก : คณะกรรมการพัฒนาชนบทแห่งชาติ (กชช.)

ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๑๕ – ๒๕๑๙) รัฐบาลเริ่มมีการพัฒนาชนบท โดยรวมงานชนบทอยู่กับแผนเศรษฐกิจส่วนรวม และแผนกิจกรรมตามสาขาต่างๆ และกำหนดให้แผนพัฒนาจังหวัดเป็นเครื่องมือในการวางแผนจากล่างขึ้นบน กล่าวคือให้จังหวัดเป็นผู้จัดทำโครงการและส่งให้ส่วนกลางพิจารณา แต่การพัฒนาในช่วงเวลาดังกล่าวไม่บรรลุเป้าหมาย ทั้งนี้เพราะปัญหาความยากจนในชนบททวีความรุนแรงมากขึ้น และมีความเหลื่อมล้ำของรายได้ค่อนข้างสูงระหว่างสังคมเมืองและชนบท ต่อมาจึงได้มีการกำหนดนโยบายการพัฒนาชนบทที่เป็นรูปธรรมชัดเจน ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๒๕ – ๒๕๒๙) ซึ่งใช้ “ระบบแผน” เป็นแกนนำในการพัฒนาและกำหนดทิศทางของการพัฒนาชนบท โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเป็นผู้วิเคราะห์ปัญหา และเลือกโครงการของรัฐที่ตนต้องการสำหรับการแก้ไขปัญหาในหมู่บ้านชนบทของตน และให้ภาครัฐดำเนินการให้สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการที่ประชาชนในท้องถิ่นยังไม่สามารถดำเนินการแก้ไขปรับปรุงด้วยตนเองได้ และให้ความสำคัญในการสนับสนุนประชาชนที่ยากจนให้ทั่วถึงมากที่สุด

จนกระทั่งในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐบาลได้มีนโยบายสนับสนุนการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค มีการปรับปรุงองค์กรพิเศษทำหน้าที่การประสานงานพัฒนาชนบท คือ คณะกรรมการพัฒนาชนบทแห่งชาติ (กชช.) โดยเพิ่มเติมขอบข่ายการปฏิบัติงานและอำนาจหน้าที่ให้กว้างขวางขึ้น โดยจะทำหน้าที่เป็นผู้ประสานการกระจายการลงทุนของภาคเอกชน ไปสู่ภูมิภาคด้วย จึงปรับคณะกรรมการดังกล่าวเป็นคณะกรรมการพัฒนาชนบท และกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค (กชช.ภ.) ขึ้นเพื่อที่จะได้พิจารณาแนวทางและนโยบายในการดำเนินการ โดยกระทรวงมหาดไทยและสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติทำหน้าที่ในการประสานหลักการ นโยบายและแจ้งวงเงินจัดสรรให้จังหวัดแต่ละจังหวัดจัดทำโครงการให้สอดคล้องกับหลักการ นโยบาย และวงเงินที่ กชช.ภ. กำหนด โดยกระทรวงมหาดไทยกำหนดวิธีการและขั้นตอนในการจัดทำโครงการพัฒนาจังหวัด หลังจากนั้น จังหวัดจัดทำโครงการพัฒนาจังหวัดตามวิธีการและขั้นตอนที่กำหนดแล้ว

ส่งผ่านมายังคณะกรรมการพัฒนาจังหวัด (กพจ.) พิจารณาอนุมัติ และจัดส่งแผนพัฒนาจังหวัดไปยัง ศูนย์ประสานการพัฒนาชนบทแห่งชาติ สำนักนโยบายและแผน สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย และกระทรวงหลักที่เกี่ยวข้อง เพื่อการประสานแผนต่อไป ทั้งนี้ โครงการพัฒนาจังหวัดได้ถูกใช้เพื่อ เป็นมาตรการในการพัฒนาสู่ภูมิภาค โดยกำหนดให้มีการจัดทำแผนงานโครงการมาจากสภาพปัญหา และความต้องการระดับพื้นที่ ซึ่งมีคณะกรรมการสภาตำบล (กสต.) พิจารณาให้ความเห็น และส่ง ให้กับคณะกรรมการพัฒนาอำเภอ (กพอ.) วิเคราะห์โครงการ และส่งผ่านมายังคณะกรรมการพัฒนา จังหวัด (กพจ.) พิจารณาอนุมัติโครงการ

การดำเนินการดังกล่าวทำให้เกิดความชัดเจนในการพัฒนาระดับพื้นที่มากขึ้น นำไปสู่การสร้างความเห็นพ้องต้องกันระหว่างกระทรวง กรม ในการจัดลำดับความสำคัญก่อนหลัง การเร่งรัดพัฒนาหมู่บ้านต่างๆ และทำให้เกิดการประสานงานที่ดีขึ้น ระหว่างหน่วยงานต่างๆ ตั้งแต่ระดับชาติไปจนถึงระดับตำบลในกระบวนการตัดสินใจ การจัดสรรทรัพยากรและการปฏิบัติ โครงการกิจกรรมพัฒนา ทั้งนี้ เพราะมีความเข้าใจและยึดถือเป้าหมายเดียวกัน โดยเนื้อหาภายใน แผนพัฒนาจังหวัดเน้นเรื่องการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ยากจน รวมทั้ง การปรับปรุง ระบบการผลิตและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านอื่นๆ เพิ่มเติมมากขึ้น ทำให้แผนพัฒนาจังหวัด มีความหลากหลายและเป็นแผนที่ครอบคลุมในด้านต่างๆ มากขึ้น

❖ ช่วงที่ ๒ : ผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ หรือ ผู้ว่า CEO

ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๔๔ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ มีนโยบายกระจายอำนาจในการบริหารโดยการสนับสนุนให้การปฏิบัติราชการของจังหวัดต่างๆ เป็นการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ ทั้งนี้ เพื่อให้มีหน่วยงานเชิงยุทธศาสตร์ภาครัฐในระดับ พื้นที่ที่มีศักยภาพและสมรรถนะสูงสามารถประสานและกำกับดูแลการปฏิบัติราชการของทุก ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นของรัฐ และส่งเสริมสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และชุมชนให้สามารถริเริ่มแก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่ของตนเอง รวมทั้งส่งเสริมให้เกิดระบบงาน ที่มีกระบวนการสร้างความเห็นพ้องต้องกันของทุกภาคส่วนในสังคม เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการ ด้วยความรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ มีประชาชนเป็นศูนย์กลางและมีผู้รับผิดชอบที่ชัดเจนในการ บริหารราชการระดับพื้นที่ โดยให้มีการทดลองปฏิบัติในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๕ ตามโครงการ จังหวัดทดลองแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนาเป็นเวลา ๑ ปี ประกอบด้วย ๕ จังหวัด ได้แก่ ศรีสะเกษ ชัยนาท ลำปาง ภูเก็ต และนราธิวาส และกำหนดจังหวัดเปรียบเทียบกับจังหวัดทดลองไว้ ๕ จังหวัด ได้แก่ สุรินทร์ อ่างทอง พิษณุโลก พังงา และปัตตานี

ต่อมาคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๖ และวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๔๖ ให้ทุกจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร) ใช้การบริหารงานแบบบูรณาการ โดยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้บริหารสูงสุดของจังหวัด (Chief Executive Officer : CEO) และใช้ การบริหารงานแบบบูรณาการเช่นเดียวกับจังหวัดตามโครงการจังหวัดทดลองแบบบูรณาการเพื่อ การพัฒนา โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ เป็นต้นไปและได้ประกาศใช้ “ระเบียบสำนัก

นายกรัฐมนตรีว่าด้วยระบบการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๔๖” เพื่อรองรับการบริหารงานจังหวัด กลุ่มจังหวัด และภาคแบบบูรณาการ

สำหรับการบริหารงานกลุ่มจังหวัดนั้น คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ ให้พิจารณาจัดตั้งกลุ่มจังหวัด เพื่อบูรณาการงานของพื้นที่ที่มีความชัดเจนมากขึ้น และกำหนดให้มีองค์กรเพื่อทำหน้าที่กำกับ ควบคุมและดูแลการทำงานของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ประกอบด้วย ๑) คณะกรรมการสนับสนุนระบบการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (กสจ.) ทำหน้าที่กำหนดกรอบนโยบาย วางระบบ แนวทาง มาตรการในการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการและกำหนดแนวทางในการแปลงนโยบายรัฐบาลไปสู่การปฏิบัติในระดับจังหวัด ๒) คณะกรรมการยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด (กกจ.) มีหน้าที่บูรณาการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด โดยส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนา และ ๓) คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (กบจ.) โดยมีหน้าที่ จัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด แผนงานหรือโครงการ โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดและยุทธศาสตร์ชาติ

ในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๕ ถึงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจยังคงเป็นเจ้าของงบประมาณตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมแล้วแต่กรณี แต่รัฐบาลได้มีนโยบายเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณในระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัดเพิ่มเติม ด้วยการกำหนดให้มีระบบสนับสนุนการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ และในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗ - ๒๕๔๙ มีการจัดตั้งงบประมาณรายจ่ายงบกลาง รายการค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด เพื่อจัดสรรให้จังหวัดผ่านสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย และกำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดบริหารงบประมาณจังหวัดแบบบูรณาการด้วย

❖ ช่วงที่ ๓ : การบริหารราชการจังหวัด และกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ

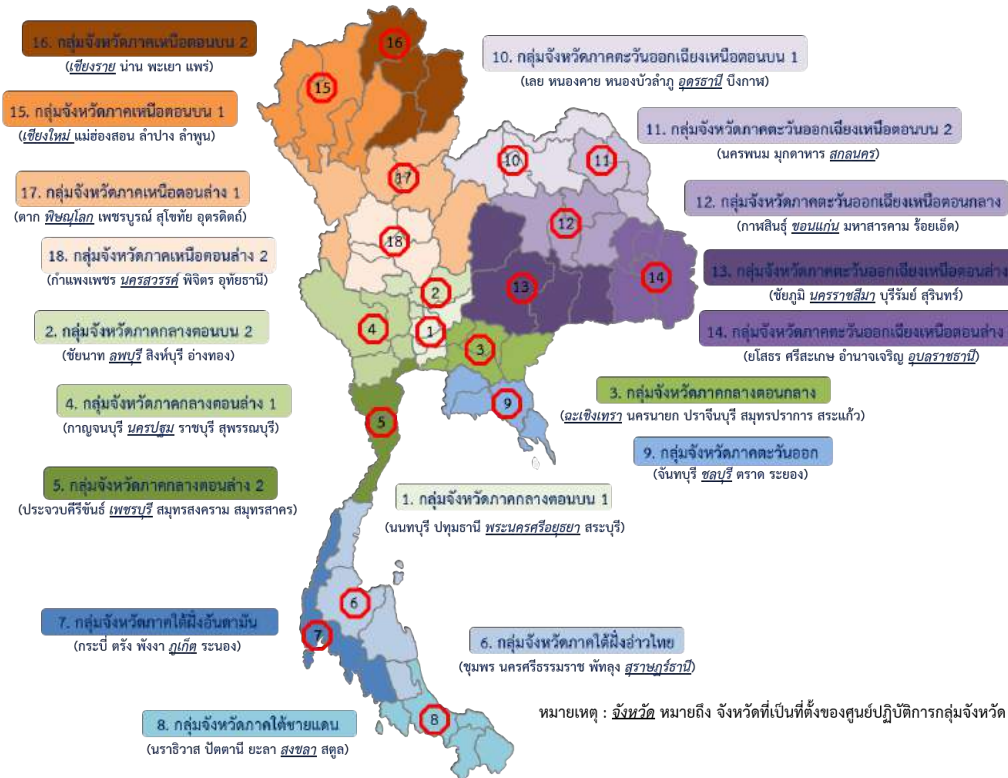
ในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ รัฐบาลได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งกำหนดให้จังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดสามารถยื่นคำขอจัดตั้งงบประมาณได้ โดยให้ถือว่าจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ และกำหนดให้มีการจัดทำแผนจังหวัดและกลุ่มจังหวัด และต่อมาในภายหลังมีการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อกำหนดแนวทางในการบริหารงาน การจัดทำแผนพัฒนา การจัดสรรงบประมาณของจังหวัด และกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ ตลอดจนกำหนดให้ ก.น.จ. ดำเนินการจัดตั้งกลุ่มจังหวัด และกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัดซึ่ง ก.น.จ. ได้ออกประกาศคณะกรรมการนโยบายบริหารงานจังหวัด และกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ เรื่อง การจัดตั้งกลุ่มจังหวัด และกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ โดยกำหนดให้มีการตั้งกลุ่มจังหวัดจำนวน ๑๘ กลุ่มจังหวัด การตั้งกลุ่มจังหวัดถือเป็นการเปลี่ยนแปลง

รูปแบบการบริหารส่วนภูมิภาคครั้งสำคัญของประเทศไทย โดยตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๐ เปิดโอกาสให้จังหวัด และกลุ่มจังหวัดสามารถจัดทำคำของบประมาณและแผนงานโครงการได้เอง โดยต้องจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และกลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ และความต้องการของพื้นที่ ซึ่งการจัดทำแผนพัฒนาต้องเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนในจังหวัด และกลุ่มจังหวัดเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา โดยเจตนารมณ์สำคัญ คือ การเพิ่มประสิทธิภาพ และลดขั้นตอนปฏิบัติ สร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในพื้นที่ ตลอดจนการกระจายภารกิจและทรัพยากรให้กับพื้นที่เพื่อตัดสินใจในการตอบสนองต่อปัญหา และความต้องการของประชาชน

ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ก.น.จ. ได้ออกประกาศคณะกรรมการนโยบายบริหารงานจังหวัด และกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ เรื่อง การจัดตั้งกลุ่มจังหวัด และกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ โดยกำหนดให้มีการตั้งกลุ่มจังหวัดจำนวน ๑๘ กลุ่มจังหวัด ดังนี้

- **กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ๑** ประกอบด้วย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา นนทบุรี ปทุมธานี สระบุรี โดยมีจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเป็นจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด
- **กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ๒** ประกอบด้วย จังหวัดลพบุรี ชัยนาท สิงห์บุรี อ่างทอง โดยมีจังหวัดลพบุรีเป็นจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด
- **กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง** ประกอบด้วย จังหวัดฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี สระแก้ว นครนายก สมุทรปราการ โดยมีจังหวัดฉะเชิงเทราเป็นจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด
- **กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๑** ประกอบด้วย จังหวัดนครปฐม กาญจนบุรี ราชบุรี สุพรรณบุรี โดยมีจังหวัดนครปฐมเป็นจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด
- **กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒** ประกอบด้วย จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ สมุทรสาคร สมุทรสงคราม โดยมีจังหวัดเพชรบุรีเป็นจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด
- **กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน** ประกอบด้วย จังหวัดภูเก็ต ระนอง พังงา กระบี่ ตรัง โดยมีจังหวัดภูเก็ตเป็นหัวหน้ากลุ่มจังหวัด
- **กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งชายแดน** ประกอบด้วย จังหวัดสงขลา สตูล ปัตตานี ยะลา นราธิวาส โดยมีจังหวัดสงขลาเป็นจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

แผนภาพที่ ๑: การแบ่งกลุ่มจังหวัดของประเทศไทย (พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๖๐)

- กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ประกอบด้วย จังหวัดจันทบุรี ชลบุรี ระยอง ตราด โดยมีจังหวัดชลบุรีเป็นจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด
- กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ประกอบด้วย จังหวัดอุดรธานีหนองคาย เลย หนองบัวลำภู โดยมีจังหวัดอุดรธานีเป็นจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด
- กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย จังหวัดสกลนคร นครพนม มุกดาหาร โดยมีจังหวัดสกลนครเป็นจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด
- กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย จังหวัดขอนแก่น ร้อยเอ็ด มหาสารคาม กาฬสินธุ์ โดยมีจังหวัดขอนแก่นเป็นจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด
- กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย จังหวัดนครราชสีมา สุรินทร์ บุรีรัมย์ ชัยภูมิ โดยมีจังหวัดนครราชสีมาเป็นจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

- กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย จังหวัดอุบลราชธานี อำนาจเจริญ ศรีสะเกษ ยโสธร โดยมีจังหวัดอุบลราชธานีเป็นจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด
- กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ประกอบด้วย จังหวัดเชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง ลำพูน โดยมีจังหวัดเชียงใหม่เป็นจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด
- กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย จังหวัดเชียงราย น่าน พะเยา แพร่ โดยมีจังหวัดเชียงรายเป็นจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด
- กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย จังหวัดพิษณุโลก ตาก สุโขทัย เพชรบูรณ์ อุตรดิตถ์ โดยมีจังหวัดพิษณุโลกเป็นจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด
- กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย จังหวัดนครสวรรค์ กำแพงเพชร พิจิตร อุทัยธานี โดยมีจังหวัดนครสวรรค์เป็นจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

❖ **ช่วงที่ ๔: การจัดตั้งภาค และการบริหารราชการจังหวัด และกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ**

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐบาลมีนโยบายให้ปรับปรุงรูปแบบการบูรณาการในลักษณะ “ภาค” ขึ้น ในคราวประชุมคณะกรรมการบริหารราชการแผ่นดินตามกรอบการปฏิรูปประเทศ ยุทธศาสตร์ชาติ และการสร้างความสามัคคีปรองดอง (ป.ย.ป.) เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๐ โดยให้มีการจัดทำแผนงานบูรณาการระดับภาคออกเป็น ๖ ภาค ประกอบด้วย ภาคเหนือ ๑๗ จังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๒๐ จังหวัด ภาคกลาง ๒๐ จังหวัด ภาคตะวันออก ๕ จังหวัด ภาคใต้ ๙ จังหวัด และภาคใต้ชายแดน ๕ จังหวัด รวมทั้งได้มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ ๕๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาการจัดทำงบประมาณในลักษณะบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์ แผนงานบูรณาการเสริมสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ และมติคณะรัฐมนตรี ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๐ เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค (ก.บ.ภ.) ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยมีอำนาจหน้าที่กำหนดกรอบนโยบายและวางระบบในการบริหารงานภาค กำหนดนโยบายหลักเกณฑ์ และวิธีการในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาภูมิภาค และแผนพัฒนาภาค ซึ่งแผนพัฒนาภาคต้องสอดคล้องกับแผนระดับชาติและนโยบายรัฐบาล โดยกำหนดให้ ก.บ.ภ. ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน กรรมการ กรรมการโดยตำแหน่ง กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และให้เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นกรรมการและเลขานุการ โดยมีอำนาจหน้าที่กำหนดกรอบนโยบาย

และวางระบบในการบริหารงานภาค กำหนดนโยบายหลักเกณฑ์ และวิธีการในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาภูมิภาค และแผนพัฒนาภาค ซึ่งแผนพัฒนาภาคสอดคล้องกับแผนระดับชาติ และนโยบายรัฐบาล บูรณาการแผนของส่วนราชการและแผนพัฒนาพื้นที่ โดยการจัดตั้งภาคอยู่บนพื้นฐานแนวคิดของการเชื่อมโยงภารกิจ และพื้นที่ (Function-Area Approach) ซึ่งมีเจตนารมณ์หลัก ๓ ด้าน ดังนี้

๑. การเสริมสร้างขีดความสามารถทางการแข่งขัน: แนวคิดพื้นฐานหลักของการรวมกลุ่มพื้นที่เพื่อการพัฒนา มุ่งเน้นการสร้างขีดความสามารถทางการแข่งขันให้กับพื้นที่ซึ่งเป็นการสร้างความเชื่อมโยงการพัฒนา และการจัดทำโครงการขนาดใหญ่ (Mega Projects) ซึ่งสามารถส่งผลกระทบต่อการพัฒนาภาคได้เป็นวงกว้าง อย่างไรก็ตาม การดำเนินการของกลุ่มจังหวัดที่ผ่านมาสะท้อนให้เห็นว่า การดำเนินการที่ผ่านมาของกลุ่มจังหวัดไม่สามารถลดความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาระหว่างภาคได้ ตลอดจนขาดศักยภาพในการจัดทำโครงการขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงการพัฒนา ระหว่างพื้นที่ อันเนื่องจากข้อจำกัดด้านองค์ความรู้ ความชำนาญ และงบประมาณ ดังนั้นการก่อตั้งภาค และกำหนดให้มีการจัดแนวทางการพัฒนาภาคจะช่วยยกระดับ และเสริมสร้างขีดความสามารถทางการแข่งขันของพื้นที่ได้อย่างเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น

๒. สร้างความเชื่อมโยงของทิศทางการพัฒนา: การจัดตั้งภาค และกำหนดให้มีการจัดทำทิศทางการพัฒนา ตลอดจน แผนพัฒนาภาคจะช่วยส่งเสริมการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์และทิศทางการพัฒนาจากระดับชาติ ลงสู่พื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลมากขึ้น เนื่องจากในอดีตที่ผ่านมา จังหวัดและกลุ่มจังหวัดประสบปัญหาในการถ่ายทอดยุทธศาสตร์ และตัวชี้วัดจากระดับชาติ ลงสู่การจัดทำแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ เพราะกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนระดับชาติมีลักษณะเปิดกว้าง ไม่เฉพาะเจาะจงส่งผลการถ่ายทอดด้วยยุทธศาสตร์ และตัวชี้วัดของกลุ่มจังหวัด และจังหวัด ในกลุ่มจังหวัดไม่มีทิศทาง รูปแบบ หรือกรอบที่ชัดเจน ส่งผลให้ไม่สามารถขับเคลื่อนการพัฒนาพื้นที่ ในภาพรวมไปในทิศทางเดียวกันได้อย่าง มีประสิทธิภาพ ดังนั้น การจัดตั้งภาค การจัดทำยุทธศาสตร์ และทิศทางการพัฒนาภาคจะช่วยวางกรอบแนวทางการพัฒนา และการถ่ายทอดยุทธศาสตร์ เป้าหมาย และตัวชี้วัดของยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ลงสู่แผนพัฒนาในระดับพื้นที่ได้ชัดเจน และเป็นรูปธรรมมากขึ้น

๓. บูรณาการการดำเนินงานของส่วนราชการและพื้นที่: การจัดตั้งภาคมุ่งเน้นการดำเนินงานของส่วนราชการ (Function) ให้สอดคล้องกับศักยภาพ และความต้องการของพื้นที่ (Area) ภายใต้การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เพื่อให้เกิดการบูรณาการร่วมระหว่างหน่วยงานผ่านทิศทางการพัฒนาภาค และแผนพัฒนาภาคซึ่งจะผลักดันแผนงาน/โครงการสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม และก่อให้เกิดการพัฒนาในภาพรวมได้อย่างแท้จริง

ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการได้มีประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัด และกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ เรื่อง การจัดตั้งกลุ่มจังหวัดและกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด (ฉบับที่ ๓) ซึ่งมีการจัดตั้งภาค ๖ ภาค และปรับปรุงกลุ่มจังหวัดใหม่ให้สอดคล้องกับบริบทของประเทศ ที่เปลี่ยนแปลงไป โดยมีการยุบรวมและตั้งกลุ่มจังหวัด ตลอดจนปรับเปลี่ยนสมาชิกในกลุ่มจังหวัด ดังนี้

❖ **การจัดตั้งภาค** ประกอบด้วย ๖ ภาค ดังนี้

๑) **ภาคกลาง** ประกอบด้วย ๔ กลุ่มจังหวัด ได้แก่

- (๑) กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน
- (๒) กลุ่มจังหวัดภาคกลางปริมณฑล
- (๓) กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๑
- (๔) กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒

๒) **ภาคใต้** ประกอบด้วย ๒ กลุ่มจังหวัด ได้แก่

- (๑) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
- (๒) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน

๓) **ภาคใต้ชายแดน** ประกอบด้วย ๑ กลุ่มจังหวัด ได้แก่

- (๑) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

๔) **ภาคตะวันออก** ประกอบด้วย ๒ กลุ่มจังหวัด ได้แก่

- (๑) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑
- (๒) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒

๕) **ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ** ประกอบด้วย ๕ กลุ่มจังหวัด ได้แก่

- (๑) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑
- (๒) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒
- (๓) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง
- (๔) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑
- (๕) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒

๖) **ภาคเหนือ** ประกอบด้วย ๔ กลุ่มจังหวัด ได้แก่

- (๑) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑
- (๒) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒
- (๓) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑
- (๔) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒

❖ **การปรับปรุงกลุ่มจังหวัด และปรับเปลี่ยนสมาชิกในกลุ่มจังหวัดใหม่** ดังนี้

๑) **กลุ่มจังหวัดในภาคตะวันออก:** แยกกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเดิม (จังหวัดจันทบุรี ชลบุรี ระยอง ตราด) ออกเป็น ๒ กลุ่มจังหวัดและโยกย้ายสมาชิกบางส่วนจากกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง ดังนี้

- **กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑** ประกอบด้วย จังหวัดชลบุรี ฉะเชิงเทรา ระยอง โดยมีจังหวัดชลบุรีเป็นที่ตั้งศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด เพื่อให้เป็นไปตามแนวนโยบายในการพัฒนาระเบียงเขตเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

- **กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒** ประกอบด้วย จังหวัดปราจีนบุรี จันทบุรี ตราด นครนายก สระแก้ว โดยย้ายจังหวัดปราจีนบุรี นครนายก สระแก้ว มาจากกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง และกำหนดให้จังหวัดปราจีนบุรีเป็นที่ตั้งศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด เพื่อให้สอดคล้องกับศักยภาพ และลักษณะโครงสร้างทางเศรษฐกิจของพื้นที่

๒) กลุ่มจังหวัดในภาคกลาง: มีการยุบกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ๑ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ๒ และกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง และตั้งกลุ่มจังหวัดใหม่ ตลอดจนมีการโยกย้ายสมาชิกของกลุ่มจังหวัด ดังนี้

- **กลุ่มจังหวัดภาคกลางปริมณฑล:** ประกอบด้วย จังหวัดนครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และกำหนดให้จังหวัดนครปฐม เป็นที่ตั้งศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด โดยกลุ่มจังหวัดนี้จัดตั้งขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค และแนวทางการพัฒนาเมืองสำคัญ/เมืองปริมณฑลตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๘
- **กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน:** ประกอบด้วย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ชัยนาท ลพบุรี สระบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง และมีจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเป็นที่ตั้งศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด โดยกลุ่มจังหวัดนี้เป็นการยุบรวมกันของ ๒ กลุ่มจังหวัด คือ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ๑ และกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ๒ เพื่อให้สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ และแนวทางการพัฒนาของประเทศ
- **กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๑:** ประกอบด้วย จังหวัดราชบุรี กาญจนบุรี สุพรรณบุรี โดยมีจังหวัดราชบุรีเป็นที่ตั้งศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัดซึ่งเป็นการเปลี่ยนศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัดเดิม คือ จังหวัดนครปฐมไปอยู่ในกลุ่มภาคกลางปริมณฑล

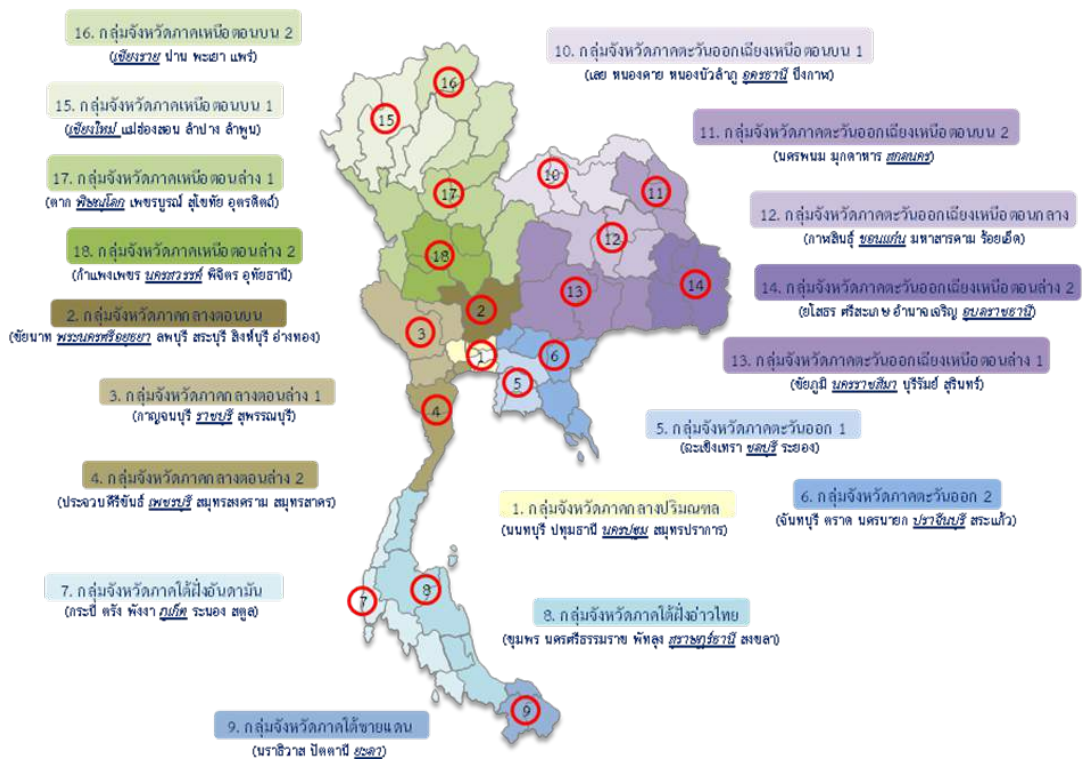
๓) กลุ่มจังหวัดในภาคใต้: กลุ่มจังหวัดในภาคใต้ประกอบด้วย ๓ กลุ่มจังหวัด ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงสมาชิก และหัวหน้ากลุ่มจังหวัดใหม่ ดังนี้

- **กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน:** ลดจำนวนสมาชิกในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนจาก ๕ จังหวัด คือ จังหวัดสงขลา สตูล ปัตตานี ยะลา นราธิวาส เหลือ ๓ จังหวัด คือ ปัตตานี ยะลา นราธิวาส โดยให้จังหวัดยะลาเป็นที่ตั้งศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัดเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพสังคม และวัฒนธรรมของกลุ่มจังหวัด

- **กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน:** ประกอบด้วย จังหวัดภูเก็ต กระบี่ ตรัง พังงา ระนอง และสตูล โดยย้ายจังหวัดสตูลจากกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมาสังกัดกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน และกำหนดให้จังหวัดภูเก็ตเป็นที่ตั้งศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด เนื่องจากมีพื้นที่ติดทะเลอันดามัน และเพิ่มศักยภาพด้านการท่องเที่ยวตามนโยบายรัฐบาล และตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวอันดามันของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
- **กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย:** ประกอบด้วย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ชุมพร นครศรีธรรมราช พัทลุง และสงขลา โดยย้ายจังหวัดสงขลาจากกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมาสังกัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยและกำหนดให้จังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นที่ตั้งศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัดเพื่อให้สอดคล้องกับศักยภาพและบริบทของพื้นที่ฝั่งอ่าวไทย

๔. กลุ่มจังหวัดในภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (คงเดิม)

แผนภาพที่ ๒ : การแบ่งกลุ่มจังหวัดของประเทศไทย (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ปัจจุบัน)

๑.๒ เจตนารมณ์ในการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ

ภายหลังการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้ส่งผลต่อความเปลี่ยนแปลงหลายเรื่องในการบริหารราชการแผ่นดิน ที่ต้องมีการปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญซึ่งมีส่วนสำคัญทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อระบบการจัดทำงบประมาณของประเทศที่แต่เดิมเป็นการตั้งงบประมาณที่เกิดจากฐานของหน่วยงานระดับกรมเป็นหลักมาสู่การกระจายอำนาจไปยังจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ทั้งนี้ ได้มีการบัญญัติหลักการและแนวคิดดังกล่าวไว้ในตัวบทกฎหมาย ดังนี้

(๑) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐

- **มาตรา ๗๘(๒)** กำหนดให้รัฐจัดระบบการบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ให้มีขอบเขต อำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบที่ชัดเจนเหมาะสม แก่การพัฒนาประเทศ และ**สนับสนุนให้จังหวัดมีแผนและงบประมาณเพื่อพัฒนาจังหวัด** เพื่อประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่

- **มาตรา ๘๗** กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น

(๒) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐

- **มาตรา ๕๒ วรรคสาม** เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานแบบบูรณาการในจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดให้**จังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดยื่นคำขอจัดตั้งงบประมาณได้** ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ในกรณีนี้ให้ถือว่าจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดเป็นส่วนราชการ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

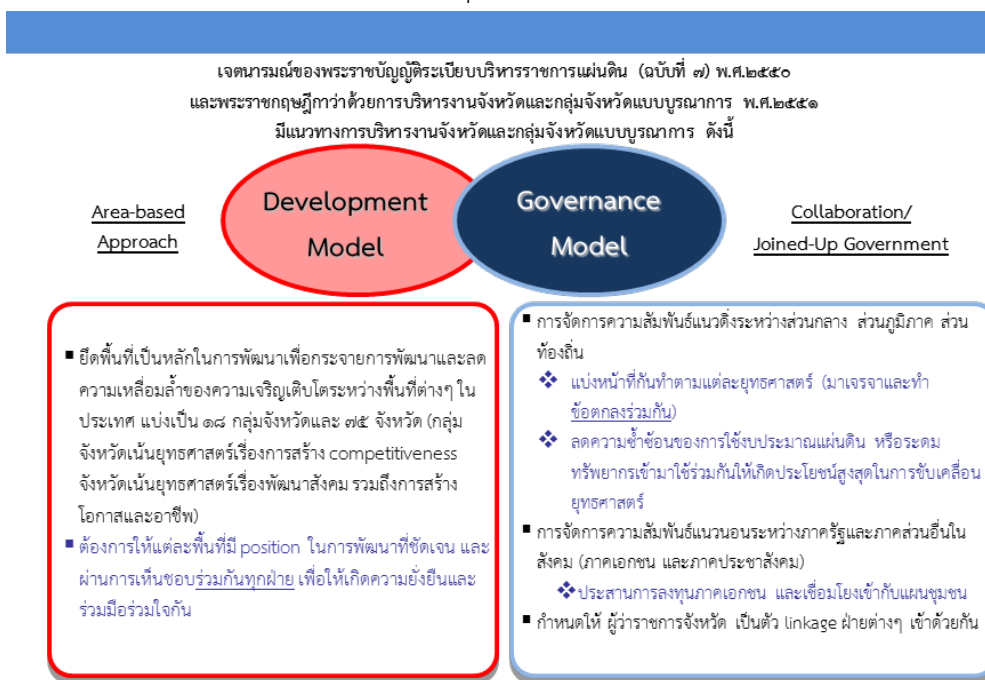
- **มาตรา ๕๓/๑ และ มาตรา ๕๓/๒** ให้จังหวัดจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในระดับชาติ/ความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น โดยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดประชุมหารือร่วมกับ หัวหน้าส่วนราชการ ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งภาคประชาสังคม/ผู้แทนภาคเอกชน ทั้งนี้ การสรรหาให้เป็นไปตามที่พระราชกฤษฎีกา กำหนด

(๓) พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ.๒๕๕๑ (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๑) กำหนดให้คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.น.จ.) ทำหน้าที่กำหนดกรอบนโยบายและวางระบบในการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัด กำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์ และวิธีการในการจัดทำ รวมทั้งพิจารณากลับกรองและให้ความเห็นชอบแผนพัฒนา แผนปฏิบัติการราชการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด การจัดทำและบริหารงบประมาณจังหวัด และงบประมาณกลุ่มจังหวัด

โดยสรุปพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ฉบับที่ ๗ พ.ศ.๒๕๕๐ และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ มีเจตนารมณ์สำคัญ ๒ ประการ คือ

๑) การบริหารแบบบูรณาการในลักษณะยึดพื้นที่เป็นหลัก (Area - Based Approach) เพื่อกระจายการพัฒนาและลดความเหลื่อมล้ำ ของความเจริญเติบโตระหว่างพื้นที่ต่างๆ ในประเทศ แบ่งเป็น ๑๘ กลุ่มจังหวัด และ ๗๖ จังหวัด และให้แต่ละพื้นที่มียุทธศาสตร์ทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจน โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นในจังหวัด โดยจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด รวมทั้งการแปลงแผนพัฒนาฯ ไปสู่แผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดซึ่งทิศทางการพัฒนาดังกล่าวจะต้องผ่านการเห็นชอบร่วมกันจากทุกภาคส่วนในจังหวัดเพื่อให้เกิดความยั่งยืนและร่วมมือร่วมใจกันในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ทิศทางการพัฒนา

๒) การสร้างความร่วมมือในการบริหารจัดการที่ดี (Collaboration for Good Governance) ซึ่งจะเป็นการจัดการความสัมพันธ์แนวดิ่งระหว่างส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น โดยแบ่งหน้าที่กันตามแต่ละยุทธศาสตร์ซึ่งจะช่วยลดความซ้ำซ้อนของการใช้งบประมาณแผ่นดิน หรือระดมทรัพยากรเข้ามาใช้ร่วมกันให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์รวมทั้งเป็นการจัดการความสัมพันธ์แนวนอนระหว่างภาครัฐและภาคส่วนอื่นในสังคม (ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม) โดยทุกภาคส่วนจะมีการดำเนินการที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดซึ่งเป็นแผนที่ผ่านความเห็นชอบร่วมกันเพื่อประโยชน์ต่อประชาชนในพื้นที่เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการบริหารจัดการที่ดีตามหลักการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ โดยกำหนดให้ “ผู้ว่าราชการจังหวัด” เป็นผู้ประสานเพื่อบูรณาการการดำเนินการของฝ่ายต่างๆ ให้สัมพันธ์ และเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

แผนภาพที่ ๓ : เจตนารมณ์ของการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ

จะเห็นได้ว่าระบบการบริหารงานของจังหวัดแบบบูรณาการนั้น กำหนดให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดบูรณาการทุกภาคส่วนในพื้นที่ทั้งราชการบริหารส่วนภูมิภาค ราชการบริหารส่วนกลาง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน และภาคประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด โดยยึดหลัก **ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ไขปัญหา และร่วมรับผิดชอบ การบริหารแบบเครือข่าย และการบูรณาการทรัพยากร** เพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคธุรกิจเอกชน ให้สัมพันธ์และเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด รวมทั้งให้จังหวัดริเริ่มเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่ โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการดำเนินแผนงานและโครงการตั้งแต่เริ่มต้น และนำปัญหาและความต้องการของประชาชนมากำหนดเป็นแนวทางริเริ่ม เพื่อแก้ไขปัญหา และพัฒนาพื้นที่ให้สอดคล้องกับศักยภาพ โดยมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาแบบองค์รวมที่ครอบคลุมทุกมิติ

สำหรับแนวคิดเกี่ยวกับระบบการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการโดยมุ่งที่จะริเริ่มเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่ (Area - Based Approach) โดยนำความต้องการของประชาชนมากำหนดเป็นแนวทางริเริ่ม มุ่งเน้นไปที่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถและประสิทธิภาพต่อการพัฒนาและแก้ไขปัญหา รวมทั้งการเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

ในการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดอย่างมีทิศทางและยั่งยืน จำเป็นจะต้องมีผู้ประสานและเชื่อมโยงกิจกรรม หรือเชื่อมต่อการดำเนินงานของภาคส่วนต่างๆ ในพื้นที่ ผู้ว่าราชการจังหวัดจึงเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการเป็นตัวกลางในการจัดระบบการพัฒนาการบูรณาการ และเชื่อมโยงแนวนโยบายพื้นฐานและความต้องการของประชาชน ผ่านทางท้องถิ่นและภาคีที่เกี่ยวข้อง เพื่อที่จะขยายผลลงสู่การปฏิบัติในระดับพื้นที่

บทที่ ๒
กฎหมาย และกลไกการการเชื่อมโยงประสานแผนพัฒนาทั้งระบบ

กฎหมาย และกลไกการการเชื่อมโยงประสานแผนพัฒนาทั้งระบบ

๒.๑ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำและประสานแผนพัฒนา

ในปัจจุบันรัฐบาล และกระทรวงมหาดไทยให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนพัฒนาให้มีความเชื่อมโยงสอดคล้องกันทั้งระบบ โดยเป็นการเชื่อมโยงแผนพัฒนาทั้งในลักษณะบนลงล่าง (Top - Down) คือ การเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนปฏิรูป แผนแม่บทต่างๆ และแผนพัฒนาภาค ลงไปสู่แผนพัฒนาในระดับพื้นที่เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการพัฒนา และล่างขึ้นบน (Bottom - Up) คือ การเชื่อมโยงจากแผนหมู่บ้าน/ชุมชน แผนชุมชนระดับตำบล แผนพัฒนาท้องถิ่น แผนพัฒนาอำเภอขึ้นไปสู่แผนพัฒนาจังหวัดซึ่งเป็นการสะท้อนสภาพปัญหา และความต้องการของประชาชนในพื้นที่ โดยมีแผนพัฒนาจังหวัด และแผนกลุ่มจังหวัดเป็นจุดเชื่อมโยงสำคัญ (Focal Point) ในการประสานนโยบายระดับชาติ และความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ซึ่งได้มีการบัญญัติหลักการและแนวคิดดังกล่าวไว้ในตัวบทกฎหมาย ดังนี้

(๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

ข้อ ๔.๒ การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี

ข้อย่อย ๔.๒.๒ กำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละกลุ่มจังหวัด ในมิติต่าง ๆ โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดทิศทางการพัฒนาพื้นที่ของตนเอง และบูรณาการแผนให้มีความเชื่อมโยงสอดคล้องกันในทุกระดับเป็นแผนเดียวกัน ตั้งแต่ระดับหมู่บ้าน ท้องถิ่น อำเภอ จังหวัด จนถึงกลุ่มจังหวัด เน้นการกระจายแหล่งอุตสาหกรรมในท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการสร้างงานในพื้นที่ และการพัฒนาภาคบริการที่คนในพื้นที่ สามารถเป็นผู้ประกอบการ และสามารถกระจายรายได้ให้เกิดความเป็นธรรม ให้ความสำคัญกับการสร้าง “คุณค่า” และ “มูลค่า” ทางเศรษฐกิจ จากศักยภาพของฐานทรัพยากรของแต่ละพื้นที่ ทั้งทรัพยากรธรรมชาติทุนทางวัฒนธรรมและทุนทางสังคม การสร้างการมีส่วนร่วมของคนในพื้นที่และผู้ประกอบการในการสืบค้นนำมาปรับใช้ และยกระดับการใช้ทรัพยากรนั้นอย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ข้อ ๔.๒ ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมาย และเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่ การบริหารจัดการภาครัฐ มีความสอดคล้องเชื่อมโยงและเป็นกลไกสำคัญในการนำยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติในทุกระดับมีการจัดสรรงบประมาณที่มีลักษณะยึดโยงกับยุทธศาสตร์ในทุกระดับ มีเป้าหมายร่วมกันทั้งในเชิงประเด็นเชิงภารกิจ และเชิงพื้นที่ โดยอาศัยข้อมูลขนาดใหญ่ รวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานทั้งในระดับยุทธศาสตร์ภารกิจและพื้นที่ เพื่อนำไปสู่การกำหนดประเด็นการพัฒนาการจัดทำนโยบาย และการติดตามประเมินผลที่เป็นระบบอย่างต่อเนื่อง

(๒) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐

- **มาตรา ๕๒ วรรคสาม** เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานแบบบูรณาการในจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัด ให้จังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดยื่นคำขอจัดตั้งงบประมาณได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ในกรณีนี้ให้ถือว่าจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

- **มาตรา ๕๓/๑ และ มาตรา ๕๓/๒** ให้จังหวัดจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในระดับชาติ/ความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น โดยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดประชุมหารือร่วมกับ หัวหน้าส่วนราชการ ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งภาคประชาสังคม/ผู้แทนภาคเอกชน ทั้งนี้ การสรรหาให้เป็นไปตามที่พระราชกฤษฎีกากำหนด

(๓) พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ.๒๕๕๑ (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๑) กำหนดให้คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.น.จ.) ทำหน้าที่กำหนดกรอบนโยบายและวางระบบในการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัด กำหนดนโยบายหลักเกณฑ์ และวิธีการในการจัดทำ รวมทั้งพิจารณากลับกรองและให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาแผนปฏิบัติการราชการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด การจัดทำและบริหารงบประมาณจังหวัดและงบประมาณกลุ่มจังหวัด มีเจตนารมณ์ คือ

- ต้องการเน้นการพัฒนาระบบการบริหารพัฒนาที่ยึดพื้นที่ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการพัฒนาของแต่ละพื้นที่ ให้มีลักษณะใกล้เคียงกันมากขึ้น และตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่

- เป็นเรื่องของระบบการบริหารจัดการตามหลักการบริหารจัดการแนวใหม่ เป็นการจัดความสัมพันธ์ในแนวตั้งระหว่างการบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น รวมทั้งความสัมพันธ์ในแนวนอนระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน และภาคประชาสังคม เพื่อบูรณาการทำงานร่วมกัน

(๔) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๐ ระเบียบฉบับนี้มีเจตนารมณ์ในการบูรณาการและเชื่อมโยงแผนระดับชาติกับแผนในระดับพื้นที่ โดยกำหนดให้มีการจัดตั้งภาค และจัดทำแผนพัฒนาภาคขึ้นเพื่อใช้เป็นกรอบทิศทางการพัฒนาพื้นที่ซึ่งเชื่อมโยงแผนระดับชาติ และนโยบายรัฐบาล โดยปรับระยะเวลาของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาภาค และแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดให้เท่ากัน คือ ๕ ปี ตลอดจนกำหนดให้มีองค์กรในการบริหารใหม่ขึ้นเรียกว่า คณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค (ก.บ.ภ.) เพื่อทำหน้าที่ในการกำหนดกรอบนโยบายและวางระบบในการบริหารงานจังหวัด กลุ่มจังหวัดและภาค กำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์ และวิธีการในการจัดทำ รวมทั้งพิจารณา

กลั่นกรองและให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค แผนปฏิบัติการ ราชการประจำปีของจังหวัด แผนปฏิบัติการราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด การจัดทำและบริหาร งบประมาณจังหวัด งบประมาณกลุ่มจังหวัด และงบประมาณของส่วนราชการที่จะดำเนินการตาม แผนพัฒนาภาค โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

ข้อ ๑ “แผนพัฒนาภาค” หมายความว่า แผนที่กำหนดทิศทางการพัฒนา ภาคที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับ แผนระดับชาติและนโยบายรัฐบาล มีมิติการพัฒนาเชิงกายภาพและ พื้นที่ครอบคลุมทุกมิติเป็นเครื่องมือ บูรณาการแผนของส่วนราชการ เพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ การพัฒนาประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ นโยบายของรัฐบาลและประเด็น การพัฒนาภาคสู่การปฏิบัติ

ข้อ ๗ ให้แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และแผนพัฒนาภาค มีระยะเวลาห้าปี

ข้อ ๑๒ ในครั้งแรกให้ปรับปรุงแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ให้สอดคล้องกับนโยบายและหลักเกณฑ์ที่ ก.บ.ภ. กำหนด และให้แผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนา กลุ่มจังหวัด มีห้วงระยะเวลาสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - พ.ศ. ๒๕๖๔)

ให้จัดทำแผนพัฒนาภาคและให้กลุ่มจังหวัดที่ไม่มีแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด จัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด โดยมีห้วงระยะเวลาสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - พ.ศ. ๒๕๖๔)

(๕) ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนและประสาน แผนพัฒนาพื้นที่ในระดับอำเภอและตำบล พ.ศ. ๒๕๖๒

ระเบียบกระทรวงมหาดไทยฉบับนี้มีเจตนารมณ์ในการบูรณาการและ เชื่อมโยงการจัดทำแผนและประสานแผนในระดับพื้นที่หมู่บ้าน ชุมชน ตำบลและอำเภอให้สอดคล้องกับ ทิศทางการพัฒนาระดับจังหวัด กลุ่มจังหวัด ภาคและประเทศ

ข้อ ๔ กำหนดความหมายของแผนพัฒนาหมู่บ้าน แผนชุมชน แผนพัฒนา ตำบล แผนพัฒนาท้องถิ่นและแผนพัฒนาอำเภอ

ข้อ ๖ - ข้อ ๘ กำหนดกลไกการจัดทำแผน และแนวในการจัดทำแผน พัฒนาหมู่บ้าน และแผนชุมชนตลอดจนแนวทางในการประสานแผนระดับหมู่บ้านและชุมชน

ข้อ ๙ - ข้อ ๑๑ กำหนดกลไกการจัดทำแผน และแนวในการจัดทำ แผนพัฒนาตำบล ตลอดจนแนวทางในการประสานแผนระดับตำบล

ข้อ ๑๒ - ข้อ ๒๐ กำหนดกลไกการจัดทำแผน และแนวในการจัดทำ แผนพัฒนาอำเภอ ตลอดจนแนวทางในการประสานแผนระดับอำเภอ

ข้อ ๒๑ - ๒๔ กำหนดแนวทางในการบูรณาการและประสานแผนพัฒนา ในระดับพื้นที่ภาพรวม

(๖) ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๙) และ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๑)

ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีเจตนารมณ์ในการกำหนดองค์การการจัดทำแผนพัฒนา กำหนดเนื้อหาและองค์ประกอบของแผน ตลอดจนวางกรอบแนวทางในการจัดทำ แก้ไข ติดตาม ประเมินผลแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้..... “แผนพัฒนาท้องถิ่น” หมายความว่า แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

“แผนพัฒนาท้องถิ่น” หมายความว่า แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และกลยุทธ์ โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาหมู่บ้านหรือชุมชน อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน โครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปีซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้าและให้หมายความรวมถึงการเพิ่มเติมหรือการเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนาท้องถิ่น

ข้อ ๗ องค์กรจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย (๑) คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น (๒) คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

ข้อ ๑๐ คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) กำหนดแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น โดยพิจารณาจากอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภารกิจถ่ายโอนตามกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด โดยให้เน้นดำเนินการในยุทธศาสตร์ที่สำคัญและมีผลต่อประชาชนโดยตรง เช่น การแก้ไขปัญหาความยากจน การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ครอบงำ โศกทาง แนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด นโยบายของผู้บริหารท้องถิ่นที่แถลงต่อสภาท้องถิ่น และแผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชน

(๒) ร่วมจัดทำร่างแผนพัฒนา เสนอแนะแนวทางการพัฒนาและการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการจัดทำร่างแผนพัฒนาในการจัดทำร่างแผนพัฒนาให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลเมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนตำบล และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง นำปัญหาความต้องการจากแผนพัฒนาหมู่บ้าน หรือแผนชุมชนที่เกินศักยภาพของหมู่บ้านหรือชุมชนที่จะดำเนินการเองได้มาพิจารณาบรรจุไว้ในแผนพัฒนา แต่หากเกินศักยภาพของเทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งให้เสนอปัญหาความต้องการไปยังองค์การบริหารส่วนจังหวัด และให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดนำมาพิจารณาบรรจุไว้ในแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามอำนาจหน้าที่

(๓) ในกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลให้คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ประสานกับประชาคมหมู่บ้านในการรวบรวมวิเคราะห์ปัญหาความ

ต้องการของประชาชนในท้องถิ่นและจัดทำเป็นโครงการหรือกิจกรรมเพื่อประกอบในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลด้วย

ข้อ ๑๑ คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น มีหน้าที่จัดทำร่างแผนพัฒนาให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาที่คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นกำหนดจัดทำร่างแผนการดำเนินงาน และจัดทำร่างข้อกำหนดขอบข่ายและรายละเอียดของงาน

ข้อ ๑๗ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ให้ดำเนินการตามระเบียบนี้ โดยมีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

(๑) คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นร่วมกับประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการและวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อแจ้งแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น รับทราบปัญหา ความต้องการ ประเด็นการพัฒนาและประเด็นที่เกี่ยวข้องตลอดจน ความช่วยเหลือทางวิชาการ และแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่เพื่อนำมากำหนดแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยให้นำข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาจากหน่วยงานต่าง ๆ และข้อมูลในแผนพัฒนาหมู่บ้าน หรือแผนชุมชนมาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

(๒) คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น รวบรวมแนวทางและข้อมูลนำมาวิเคราะห์เพื่อจัดทำร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นแล้วเสนอคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น

(๓) คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นพิจารณาร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อเสนอผู้บริหารท้องถิ่น

(๔) ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นและประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล สำหรับองค์การบริหาร ส่วนตำบลให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อให้ความเห็นชอบก่อน แล้วผู้บริหารท้องถิ่นจึงพิจารณาอนุมัติและประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นต่อไป

(๗) พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. ๒๔๕๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๑)

พ.ศ. ๒๕๕๑

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายที่กำหนดให้มีการจัดตั้ง คณะกรรมการหมู่บ้านเพื่อเป็นองค์กรในการจัดทำแผนหมู่บ้านเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการหมู่บ้านของประชาชนในพื้นที่

มาตรา ๒๘ ตริ ในหมู่บ้านหนึ่งให้มีคณะกรรมการหมู่บ้านประกอบด้วย ผู้ใหญ่บ้านเป็นประธาน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีภูมิลำเนาในหมู่บ้าน ผู้นำหรือผู้แทนกลุ่มหรือองค์กรในหมู่บ้าน เป็นกรรมการหมู่บ้านโดยตำแหน่ง และกรรมการหมู่บ้านผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งนายอำเภอแต่งตั้งจากผู้ซึ่งราษฎรในหมู่บ้านเลือกเป็นกรรมการหมู่บ้านผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่น้อยกว่าสองคนแต่ไม่เกินสิบคน.....ให้ **คณะกรรมการหมู่บ้านเป็นองค์กรหลักที่รับผิดชอบในการบูรณาการจัดทำแผนพัฒนาหมู่บ้าน และบริหารจัดการกิจกรรมที่ดำเนินงาน** ในหมู่บ้านร่วมกับองค์กรอื่นทุกภาคส่วน

๒.๒ แนวคิดใหม่ในการเชื่อมโยงแผนพัฒนาทั้งระบบ

ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญที่มุ่งส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดทิศทางการพื้นที่/ชุมชนของตนเอง ตลอดจนรัฐบาลให้ความสำคัญอย่างยิ่งยวดในการดำเนินที่สามารถตอบสนองความต้องการของพื้นที่ และประชาชนได้อย่างแท้จริง โดยใช้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่ การบริหารจัดการภาครัฐต้องมีความสอดคล้องเชื่อมโยงและเป็นกลไกสำคัญในการนำยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติในทุกระดับ มีการจัดสรร งบประมาณที่มีลักษณะยึดโยงกับยุทธศาสตร์ในทุกระดับ มีเป้าหมายร่วมกันทั้งในเชิงประเด็น เชิงภารกิจ และเชิงพื้นที่ โดยอาศัยข้อมูลขนาดใหญ่ รวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผล การดำเนินงานทั้งในระดับยุทธศาสตร์ภารกิจและพื้นที่ เพื่อนำไปสู่การกำหนดประเด็นการพัฒนา การจัดทำนโยบาย และการติดตามประเมินผลที่เป็นระบบอย่างต่อเนื่อง จึงได้กำหนดเป็นประเด็นยุทธศาสตร์สำคัญไว้ในยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาส และความเสมอภาค ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐ คือ

ข้อ ๔.๒.๒ กำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละกลุ่มจังหวัดในมิติต่าง ๆ
 โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดทิศทางการพัฒนาพื้นที่ของตนเอง และบูรณาการแผนให้มีความเชื่อมโยงสอดคล้องกันในทุกระดับเป็น**แผนเดียวกัน** ตั้งแต่ระดับหมู่บ้าน ท้องถิ่น อำเภอ จังหวัด จนถึงกลุ่มจังหวัด

ข้อ ๔.๔.๒ เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการพึ่งตนเองและการพึ่งพากันเอง
 โดยสนับสนุนการรวมกลุ่มของสมาชิกในชุมชนเพื่อสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ให้ชุมชนได้บริหารจัดการและมีส่วนร่วมในกิจการที่ส่งผลกระทบต่อชุมชนโดยตรง การสนับสนุนการจัดทำแผนแม่บทชุมชนที่สะท้อนปัญหาความต้องการที่แท้จริงของชุมชน โดยมีข้อมูลครัวเรือนเพื่อสนับสนุนการจัดทำแผนและเชื่อมโยงแผนชุมชนกับแผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนา กลุ่มจังหวัด และแผนพัฒนาภาค และเชื่อมโยงกับการกำหนดการจัดสรรงบประมาณให้สอดคล้องกัน ขับเคลื่อนกลไกความร่วมมือทุกภาคส่วนให้มีเป้าหมายทิศทาง มีความสมดุล มีอิสระและมีอำนาจในการตัดสินใจ

จากเจตนารมณ์ข้างต้นรัฐบาลจึงกำหนดให้มีแผนพัฒนาภาคขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์หลักในการบูรณาการเชื่อมโยงแผนระดับชาติ กับแผนพัฒนาระดับพื้นที่ซึ่งแผนพัฒนาภาคจะเป็นแผนที่กำหนดทิศทางการพัฒนาภาคที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนระดับชาติและนโยบายรัฐบาลครอบคลุมทุกมิติ โดยมี อ.ก.บ.ภ. ทั้ง ๕ ชุดเป็นผู้จัดทำแผนพัฒนาภาคซึ่งจะถ่ายทอดเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย จากยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติซึ่งเปรียบเสมือนเป็นเหมือนจุดเชื่อมสำคัญ (Focal Point) ระหว่างนโยบายเน้นหนักของรัฐบาล และการดำเนินการของส่วนราชการต่างๆ (Agenda-Function) ในขณะเดียวกันก็เชื่อมโยงกับนโยบายเน้นหนักของรัฐบาลกับศักยภาพและความต้องการของพื้นที่ (Agenda-Area) โดยสำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคของสำนักงานเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จะดำเนินการรวบรวมข้อมูลพื้นฐานเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลศักยภาพของพื้นที่ก่อนกำหนดเป็นทิศทางการพัฒนาภาค เพื่อเสนอต่อ อ.ก.บ.ภ. ให้ความเห็นชอบสำหรับใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาภาค

โดยการจัดทำกรอบทิศทางทางพัฒนาภาค จะเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติซึ่งเป็นแผนที่จะชี้ทิศทาง การพัฒนาของประเทศใน ๒๐ ปีข้างหน้า นโยบายของรัฐบาล แผนระดับชาติต่างๆ เช่น แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนความมั่นคง ฯลฯ จะถ่ายทอดยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด จากยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี เพื่อใช้เป็นแนวทางการในกรวางกรอบการพัฒนาในภาพรวมของประเทศ ให้กับทุกพื้นที่ โดยการเชื่อมโยงแผนในระดับต่างๆ ดังนี้

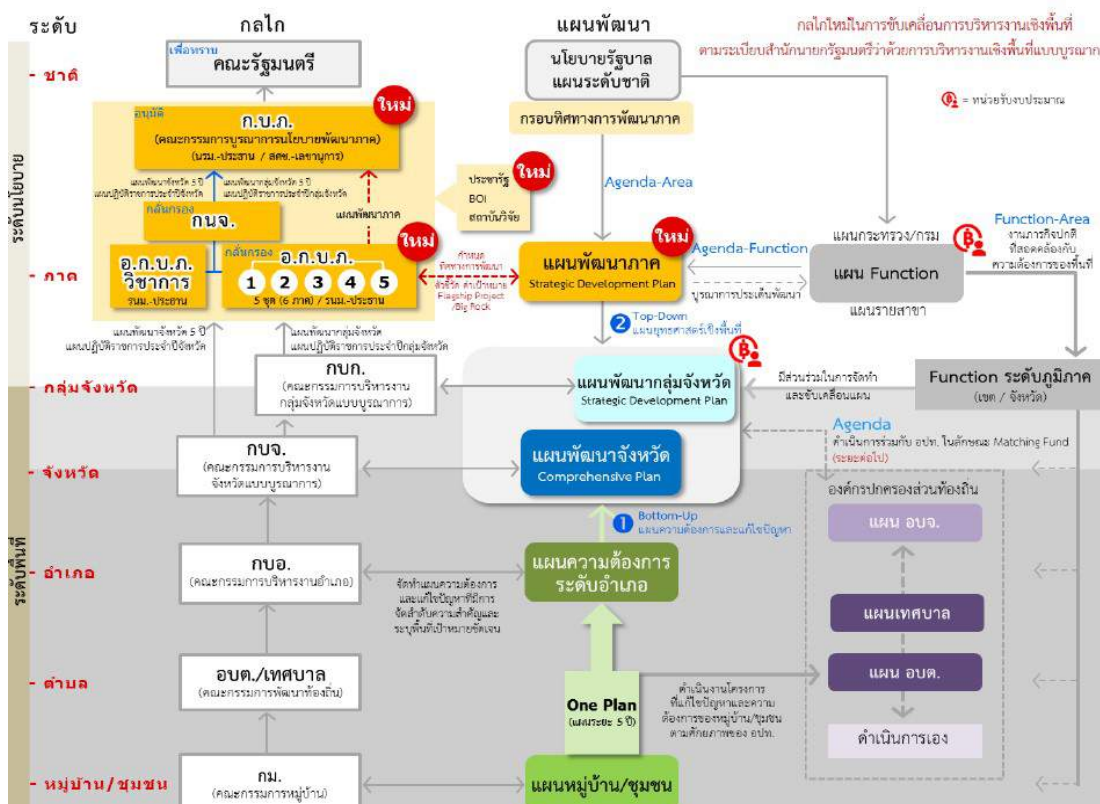
❖ **ระดับนโยบาย** ประกอบด้วย

- ๑) กรอบทิศทางทางพัฒนาภาค ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- ๒) แผนพัฒนาภาค

❖ **ระดับพื้นที่** ประกอบด้วย

- ๑) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด
- ๒) แผนพัฒนาจังหวัด
- ๓) แผนพัฒนาอำเภอ
- ๔) แผนพัฒนาตำบล
- ๕) แผนพัฒนาท้องถิ่น
- ๖) แผนพัฒนาหมู่บ้าน/แผนชุมชน

แผนภาพที่ ๔ : การเชื่อมโยงแผนพัฒนาทั้งระบบ

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ๒๕๖๑

❖ **ระดับนโยบาย ประกอบด้วย**

๑. กรอบทิศทางการพัฒนาภาค: ทิศทางการพัฒนาภาค คือ กรอบแนวคิดในการพัฒนาภาคซึ่งให้การจัดทำแผนพัฒนาทั้งระบบมีกรอบการดำเนินการที่ชัดเจน สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาค ทั้ง ๕ ภาคจะดำเนินการจัดทำทิศทางการพัฒนาภาคเสนอต่อ อ.ก.บ.ภ. เพื่อเห็นชอบก่อนดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาภาคในลำดับต่อไป โดยการจัดทำกรอบทิศทางการพัฒนาภาคจะเป็นการถ่ายทอดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศตามยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแผนที่ ๑๒ ลงสู่การปฏิบัติในพื้นที่ โดยการจัดทำกรอบทิศทางการพัฒนาชีวิตคู่ประสงค์เพื่อใช้เป็นแนวทางให้กลุ่มจังหวัด และจังหวัดใช้เป็นกรอบในการจัดทำยุทธศาสตร์ แผนพัฒนา และแผนปฏิบัติราชการในระดับพื้นที่ ตลอดจน เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนระดับพื้นที่ของส่วนราชการอื่นๆ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งจะต้องสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของภาค

โดยกรอบการพัฒนาภาค จะกำหนดเป้าหมาย ตัวชี้วัด แนวทางการพัฒนาและลักษณะโครงการเน้นหลักเฉพาะพื้นที่เพื่อให้พื้นที่นำไปเป็นกรอบในการวางแผนพัฒนา ตลอดจนจัดทำโครงการให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาภาค เช่น แนวทางการพัฒนาในภาคเหนือ มุ่งพัฒนากลุ่มท่องเที่ยวที่มีศักยภาพตามแนวทางการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ได้แก่ (๑) กลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนา และกลุ่มชาติพันธุ์ ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง แม่ฮ่องสอน เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน (๒) กลุ่มท่องเที่ยวมรดกโลก (ทางประวัติศาสตร์) ในพื้นที่จังหวัดสุโขทัย และกำแพงเพชร ทั้งนี้กรอบทิศทางการพัฒนาภาค มีจุดเน้นการพัฒนา (Positioning) ดังนี้

๑. **ภาคเหนือ:** มุ่งพัฒนาภาคเหนือไปสู่ฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจกับประเทศกลุ่มอนุภูมิภาคน้ำโขง
๒. **ภาคกลาง:** พัฒนารุงเทพฯ สุ่มมหานครทันสมัย และภาคกลางเป็นฐานการผลิตสินค้าและบริการมูลค่าสูง
๓. **ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ:** ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคน้ำโขง
๔. **ภาคตะวันออก:** ฐานเศรษฐกิจชั้นนำ
๕. **ภาคใต้ :** ภาคใต้เป็นเมืองท่องเที่ยวพักผ่อนตากอากาศระดับโลก ศูนย์กลางผลิตยางพารา และปาล์มน้ำมันระดับประเทศ และเมืองเศรษฐกิจเชื่อมโยงการค้า การลงทุนกับภูมิภาคอื่นของโลก
๖. **ภาคใต้ชายแดน:** เป็นแหล่งผลิตภาคเกษตร และอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่สำคัญของประเทศ และเป็นเมืองชายแดนเชื่อมโยงการค้า และการท่องเที่ยวกับพื้นที่ภาคใต้ และการพัฒนาเศรษฐกิจของมาเลเซีย และสิงคโปร์

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ, ๒๕๖๑

แผนภาพที่ ๕ : ทิศทางการพัฒนาภาคของประเทศไทย

๒. แผนพัฒนาภาค: แผนพัฒนาภาคมีลักษณะเป็นแผนแบบบนลงล่าง (Top-down) คือ มีการวางแผน และชี้เป้าหมาย หรือพื้นที่การพัฒนาจากส่วนกลางที่มุ่งกำหนดทิศทางการพัฒนาพื้นที่ให้สอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนระดับชาติและนโยบายรัฐบาลซึ่งครอบคลุมทุกมิติ โดยจะเป็นเครื่องมือสำคัญของรัฐบาลในการเชื่อมโยงนโยบายเน้นหนักของรัฐบาล และการดำเนินการของส่วนราชการต่างๆ (Agenda-Function) และในขณะเดียวกันก็เป็นการใช้เชื่อมโยงนโยบายเน้นหนักของรัฐบาลกับศักยภาพและความต้องการของพื้นที่ (Agenda-Area) ตลอดจน เป็นเครื่องมือสำคัญในการถ่ายทอดยุทธศาสตร์เป้าหมาย ตัวชี้วัดจากแผนอื่นๆ ในระดับนโยบายลงสู่แผนพัฒนาระดับพื้นที่ได้อย่างเป็นรูปธรรม

❖ ระดับพื้นที่ ประกอบด้วย

๑. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด: เป็นแผนที่มุ่งเน้นการชี้้นำการพัฒนาของพื้นที่ในลักษณะกลุ่มจังหวัด โดยมีเป้าหมายในการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันทางเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด ซึ่งในปัจจุบันแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดต้องดำเนินการจัดทำให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาภาค และแผนพัฒนาภาค ตลอดจนจะต้องเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายมาจากแผนพัฒนาภาคลงสู่พื้นที่ โดยการพิจารณาคัดเลือกโครงการที่บรรจุในแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดจะต้องเป็นโครงการที่มีการเชื่อมโยงกับโครงการขนาดใหญ่ (Mega Projects) ตามแผนพัฒนาภาค และทุกจังหวัดในกลุ่มได้รับประโยชน์จากการดำเนินการ และสามารถยกระดับศักยภาพการแข่งขันร่วมกันของกลุ่มได้

๒. แผนพัฒนาจังหวัด: เป็นแผนที่มุ่งเน้นการชี้้นำการพัฒนาของพื้นที่จังหวัดซึ่งมีเป้าหมายในการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ ซึ่งการดำเนินการที่ผ่านประสบปัญหาในการวางแผนเพราะไม่มีข้อมูลแผนงาน/โครงการของส่วนราชการในพื้นที่ ตลอดจน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) เพื่อการวางแผนภาพรวมของพื้นที่ในรูปแบบห่วงโซ่คุณค่าได้ ดังนั้น

แนวทาง การประสานแผนรูปแบบใหม่จะช่วยให้จังหวัดสามารถเข้าถึงข้อมูลการดำเนินโครงการของ ส่วนราชการ ที่เป็นโครงการขนาดใหญ่ตามแผนพัฒนา ตลอดจนแผนงาน/โครงการของส่วนราชการใน ภูมิภาคและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผ่านกระบวนการประสานแผนในระดับพื้นที่ซึ่งจะช่วยให้ การวางแผนของจังหวัดมีประสิทธิภาพสูงขึ้น

๓. แผนพัฒนาอำเภอ: เป็นแผนที่รวบรวมรายการโครงการและแผนงานต่างๆ ของอำเภอ เพื่อสะท้อนถึงปัญหาและความต้องการของประชาชน โดยมีคณะกรรมการบริหารงานอำเภอแบบบูรณาการ เป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อน แผนพัฒนาอำเภอมีบทบาทสำคัญในการเป็นเหมือนจุดเชื่อมต่อสำคัญ ของการบูรณาการแผนในระดับอำเภอ ทั้งในลักษณะบนลงล่าง (Top-down) คือ การถ่ายทอด ยุทธศาสตร์จากจังหวัด และส่งกรอบแนวทางการพัฒนาอำเภอให้ทุก อปท. และลักษณะล่างขึ้นบน (Bottom-up) คือการรวบรวมความต้องการของพื้นที่ชุมชน/หมู่บ้านเพื่อจัดทำเป็นแผนความต้องการของ อำเภอเพื่อจัดส่งให้จังหวัดสำหรับใช้ประโยชน์ในการวางแผนต่อไป

๔. แผนพัฒนาตำบล: เป็นแผนที่รวบรวมรายการแผนงานหรือโครงการหรือกิจกรรมที่ จำเป็นต้องทำเพื่อการพัฒนาแก้ไขปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ระดับตำบลที่มาจาก แผนพัฒนาหมู่บ้าน แผนชุมชน แผนพัฒนาท้องถิ่น และแผนของส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นที่ ดำเนินการในพื้นที่ โดยมีคณะกรรมการบริหารตำบลแบบบูรณาการ (ก.บ.ต.) เป็นกลไกในการขับเคลื่อนแผน

๕. แผนพัฒนาท้องถิ่น (เทศบาล/อบต.): ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำ แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ (ฉบับที่ ๑) และ พ.ศ. ๒๕๕๙ (ฉบับที่ ๒) กำหนดให้ทุก อปท. จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อวางกรอบแนวทางการพัฒนาของ อปท. โดย อปท. ต้อง นำความต้องการจากการประชาคม และแผนพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชน มาใช้เป็นข้อมูลประกอบการวางแผน โดยโครงการใดที่เกินศักยภาพ เทศบาล/อบต. สามารถเสนอขอการสนับสนุนจากอำเภอ หรือ อบจ. ได้

๖. แผนพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชน: แผนหมู่บ้าน/ชุมชน ถือเป็นแผนในระดับล่างสุดซึ่งเปิด โอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการวางแผนพัฒนาของจังหวัด และมีความสำคัญในการ รวบรวมความต้องการของประชาชนเพื่อนำเข้าสู่กระบวนการวางแผน โดยคณะกรรมการหมู่บ้านมี หน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชน โดย อปท. จะให้การสนับสนุนในการจัดประชาคม และมี พัฒนาการอำเภอเป็นผู้สนับสนุนองค์ความรู้ให้แก่ประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาหมู่บ้านชุมชนจาก การประชาคม ความต้องการของประชาชนจากการประชาคมจะถูกนำไปจัดทำแผนหมู่บ้าน/ชุมชน โดยชุมชนสามารถดำเนินการกิจกรรม/โครงการได้เองโดยตรง หากกิจกรรมใดเกินศักยภาพของหมู่บ้าน/ ชุมชน ให้เสนอขึ้นไปยังอำเภอ และ อปท. เพื่อขอการสนับสนุนจาก อปท. อำเภอ และจังหวัดต่อไป

จะเห็นว่าในระดับอำเภอ ประกอบด้วยแผนพัฒนาสำคัญ ๔ แผน ได้แก่ แผนชุมชน/ แผนพัฒนาหมู่บ้าน แผนพัฒนาท้องถิ่น แผนพัฒนาตำบลและแผนพัฒนาอำเภอ ที่มีบทบาทสำคัญ ในการเป็นกลไกในการสะท้อนความต้องการของพื้นที่ให้แก่จังหวัด และหน่วยงานภูมิภาคของกระทรวง ต่างๆ เพื่อใช้ในการจัดทำยุทธศาสตร์ และแผนงาน/โครงการให้สอดคล้องและตอบสนองต่อศักยภาพ และความต้องการของประชาชน ดังนั้น หากปราศจากแผนพัฒนาในระดับอำเภอทั้ง ๔ แผนจะส่งผล กระทบโดยตรงต่อคุณภาพในการจัดทำแผนพัฒนาของจังหวัด กลุ่มจังหวัด และแผนของส่วนราชการใน ส่วนกลาง ทั้งนี้ นายอำเภอจะมีบทบาทสำคัญในขับเคลื่อนการบูรณาการแผนพัฒนา ตลอดจน แผนงาน/

โครงการของทุกหน่วยงานทั้งหน่วยงานราชการระดับอำเภอ อปท. และหมู่บ้าน/ชุมชน ผ่านกลไกคณะกรรมการประสานแผนท้องถิ่นเป็นกลไกการเชื่อมโยงระหว่างส่วนราชการระดับอำเภอ และ อปท. ในพื้นที่ ซึ่งคณะกรรมการประสานแผนฯ จะต้องส่งแผนความต้องการที่เกินศักยภาพไปยังคณะกรรมการประสานแผนในระดับจังหวัด เพื่อบูรณาการแผนงาน/โครงการและเสนอไปยัง องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) เพื่อบรรจุในแผนพัฒนาของ อบจ. ต่อไป

๒.๓ กลไกในการเชื่อมโยงแผนในระดับต่างๆ

กลไกในการเชื่อมโยงและบริหารแผนพัฒนาในปัจจุบัน สามารถแบ่งออกได้เป็น ๓ ระดับ คือ ระดับชาติ ระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด และระดับอำเภอ โดยกลไกในแต่ละระดับ จะดำเนินการเชื่อมโยงจัดทำและเชื่อมโยงประสานแผนแต่ละระดับเข้าด้วยกัน ทั้งราชการบริหารส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาค องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และชุมชน โดยมุ่งหวังให้การดำเนินงานสามารถตอบสนองความต้องการของพื้นที่ได้อย่างเต็มศักยภาพเพื่อในการดำเนินการบริหารภาคเกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุด ดังนี้

๒.๓.๑ กลไกการบริหารระดับชาติ

❖ **คณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค (ก.บ.ภ.):** คณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค หรือ ก.บ.ภ. จัดตั้งขึ้นตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน เพื่อทำหน้าที่สำคัญในการวางกำหนดกรอบนโยบาย หลักเกณฑ์ และวิธีการในการจัดทำแผนพัฒนาภาค แผนพัฒนา กลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด และกลุ่มจังหวัด ตลอดจนบูรณาการแผนของส่วนราชการและแผนพัฒนาระดับพื้นที่ โดยมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

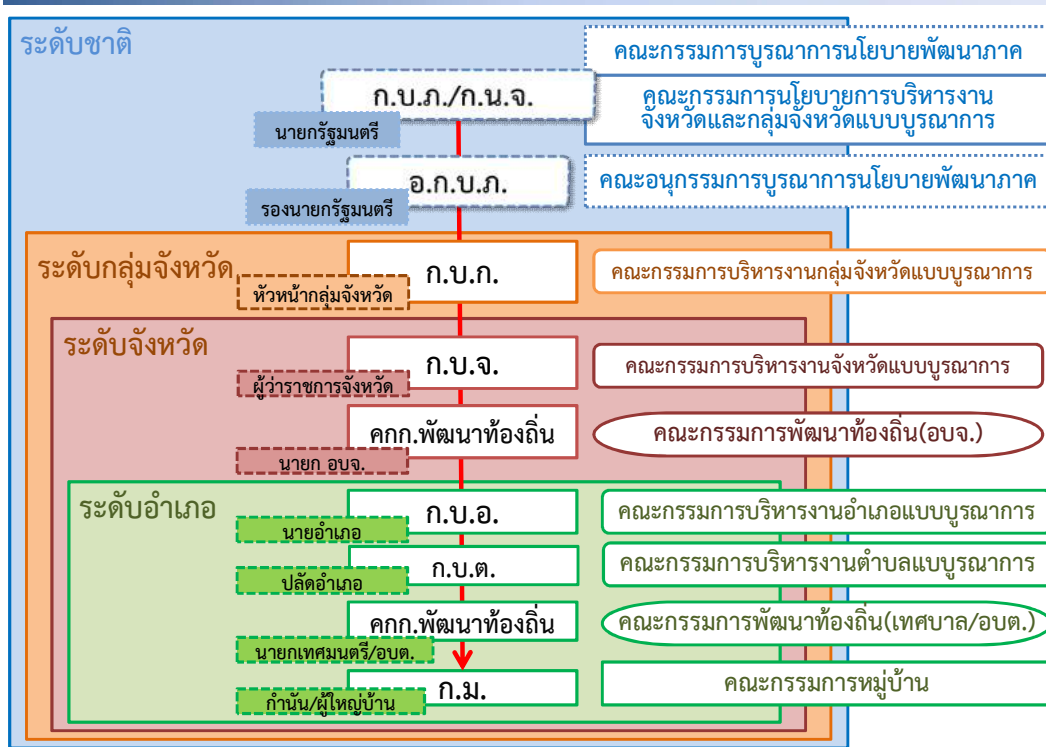
- กำหนดกรอบนโยบายและวางระบบในการบริหารงานภาค กลุ่มจังหวัด และจังหวัดแบบบูรณาการเพื่อให้สามารถบริหารงาน แก้ไขปัญหา และพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของประชาชนให้ได้รับประโยชน์สูงสุด

- กำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์ และวิธีการในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาภาค แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด การจัดทำและบริหารงบประมาณจังหวัด งบประมาณกลุ่มจังหวัด และงบประมาณของส่วนราชการ ที่จะดำเนินการตามแผนพัฒนาภาค

- บูรณาการแผนของส่วนราชการและแผนพัฒนาระดับพื้นที่เพื่อให้การขับเคลื่อนแผนในพื้นที่ของกระทรวง กรม สอดคล้องกับศักยภาพหรือประเด็นปัญหาในพื้นที่และเชื่อมโยงให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และนโยบายรัฐบาล

- ให้ความเห็นชอบ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาภาค แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด ค่าของงบประมาณของจังหวัด กลุ่มจังหวัด และงบประมาณของส่วนราชการที่จะดำเนินการตามแผนพัฒนาภาค ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณแล้วเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

กลไกการบริหารงานจังหวัด กลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ และ ภาค

แผนภาพที่ ๖: กลไกการบริหารงานจังหวัด กลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ และ ภาค

❖ **คณะอนุกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค (อ.ก.บ.ภ.):** อาศัยอำนาจตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาคมีคำสั่งตั้งคณะอนุกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค ๖ คณะโดยมีรองนายกรัฐมนตรี ๖ ท่านเป็นประธาน เพื่อทำหน้าที่จัดทำแผนพัฒนาภาค และบูรณาการแผนงานโครงการของส่วนราชการ และการพิจารณา กลั่นกรอง แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด และกลุ่มจังหวัด

๒.๓.๒ กลไกการบริหารระดับกลุ่มจังหวัด

❖ **คณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ภ.):** จัดตั้งขึ้นตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัด และกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดที่เป็นหัวหน้ากลุ่มจังหวัดเป็นประธาน ซึ่งจะต้องมีบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดยุทธศาสตร์ และขับเคลื่อนการพัฒนากลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาภาค โดยต้องมีการปรับปรุงแนวทางในการเสนอ และจัดทำโครงการให้สอดคล้องกับโครงการขนาดใหญ่ (Mega Projects) ซึ่งบรรจุอยู่ในแผนพัฒนาภาคเพื่อเป็นการยกระดับศักยภาพทางการแข่งขันทางเศรษฐกิจของพื้นที่ให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาในภาพรวมของประเทศ มีหน้าที่ ดังนี้

- วางแนวทางปฏิบัติและอำนวยความสะดวกให้การบริหารงานแบบบูรณาการในกลุ่มจังหวัดเป็นไปตามหลักการนโยบายและระบบตามที่ ก.น.จ. กำหนด

- จัดทำแผนพัฒนาจังหวัดเสนอต่อที่ประชุมตามมาตรา ๑๙ ตาม พ.ร.ฎ. ว่าด้วยการบริหารงานจังหวัด และกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อรับฟังความคิดเห็น
- ส่งเสริมประสานความร่วมมือการพัฒนาระหว่างภาครัฐ ภาคประชาสังคม และภาคธุรกิจเอกชน และแก้ไขปัญหาภายในกลุ่มจังหวัดและระหว่างกลุ่มจังหวัด
- วิเคราะห์ บูรณาการ และให้ความเห็นชอบรายละเอียดการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด และคำของบประมาณกลุ่มจังหวัด ก่อนนำเสนอ ก.น.จ.

๒.๓.๓ กลไกการบริหารระดับจังหวัด

❖ **คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.)** : จัดตั้งขึ้นตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัด และกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานซึ่งมีบทบาทสำคัญในการบูรณาการ และขับเคลื่อนการบริหารราชการในจังหวัดเพื่อแก้ไขปัญหา และพัฒนาพื้นที่ในเขตจังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของประชาชน โดย ก.บ.จ. มีบทบาทสำคัญเป็นให้เป็นจุดเชื่อมต่อหลัก (Focal Point) ระหว่างแนวทางการพัฒนาของประเทศ ตลอดจนกรอบการพัฒนาของภาค กับศักยภาพและความต้องการของพื้นที่ ตลอดจนเป็นช่องทางสำคัญในการสะท้อนข้อมูล และข้อเท็จจริงในพื้นที่ให้แก่คณะกรรมการในระดับนโยบายทั้ง อ.ก.บ.ภ. และ ก.บ.ภ. เพื่อใช้ประกอบการจัดทำแผนพัฒนาภาค และตัดสินใจเชิงนโยบายต่อไป

- วางแนวทางปฏิบัติและอำนวยความสะดวกให้การบริหารงานแบบบูรณาการในจังหวัดเป็นไปตามหลักการ นโยบาย และระบบตามที่ ก.น.จ. กำหนด
- จัดทำแผนพัฒนาจังหวัดเสนอต่อที่ประชุมตามมาตรา ๑๙ ตาม พ.ร.ฎ. ว่าด้วยการบริหารงานจังหวัด และกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อรับฟังความคิดเห็น
- ส่งเสริม ประสานความร่วมมือการพัฒนาระหว่างภาครัฐ ภาคประชาสังคม และภาคธุรกิจเอกชน เพื่อสร้างบรรยากาศให้เอื้ออำนวยต่อการลงทุน และชักชวนภาคธุรกิจเอกชนมาลงทุนในจังหวัด
- จัดทำบันทึกความเข้าใจกับฝ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาที่ให้ความร่วมมือและสนับสนุนการดำเนินการตามแผนพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด
- วิเคราะห์ บูรณาการ และจัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด และคำของบประมาณจังหวัดก่อนนำเสนอ ก.น.จ.

❖ **คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น (องค์การบริหารส่วนจังหวัด)**: คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นจัดตั้งขึ้นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ (ฉบับที่ ๑) และ พ.ศ. ๒๕๕๙ (ฉบับที่ ๒) โดยมีนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นประธานซึ่งมีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทางการพัฒนาของท้องถิ่นซึ่งการดำเนินการที่ผ่านยังขาดความเชื่อมโยงกับกลไกการดำเนินงานส่วนราชการระดับภูมิภาค ดังนั้น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น (องค์การบริหารส่วนจังหวัด) จึงมีบทบาทสำคัญในการบูรณาการเชื่อมโยงการทำงานเข้ากับกลไกการบริหารในระดับบน ผ่านแผนพัฒนาของ อบจ. ซึ่งจะต้อง

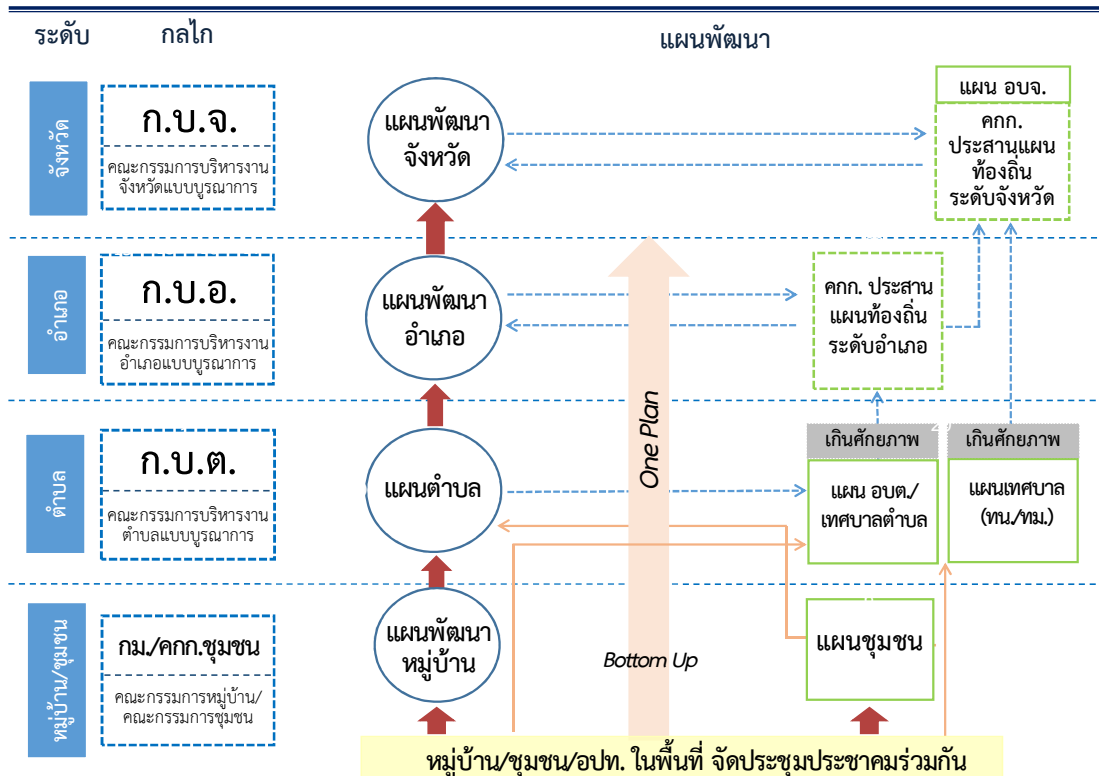
เชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนาภูมิภาค แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัด ตลอดจน แผนพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชน และความต้องการของพื้นที่

๒.๓.๔ กลไกการบริหารระดับอำเภอ

❖ **คณะกรรมการบริหารงานอำเภอแบบบูรณาการ (ก.บ.อ.):** คณะกรรมการบริหารงานอำเภอแบบบูรณาการจัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาในระดับอำเภอ โดยมีนายอำเภอเป็นประธาน มีหน้าที่ในการบูรณาการและชี้้นำการพัฒนาในระดับอำเภอ ตลอดจนเป็นกลไกสำคัญในการรวบรวมสภาพปัญหาและความต้องการของพื้นที่เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำคัญสำหรับการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และกลุ่มจังหวัด

❖ **คณะกรรมการบริหารงานตำบลแบบบูรณาการ (ก.บ.ต.)** คณะกรรมการบริหารงานตำบลแบบบูรณาการจัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นกลไกสำคัญในการกำหนดทิศทางการพัฒนาของตำบลให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของอำเภอและจังหวัด โดยมีหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาระดับตำบลซึ่งเชื่อมโยงแผนพัฒนาหมู่บ้าน แผนชุมชน และแผนพัฒนาท้องถิ่นในระดับตำบล และกลั่นกรองและจำแนกแผนงานโครงการที่สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับตำบล เพื่อนำไปบรรจุไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับตำบลต่อไป ก.บ.ต. จึงเป็นกลไกสำคัญในการรวบรวมสภาพปัญหาและความต้องการของพื้นที่ระดับตำบลเพื่อใช้เป็นข้อมูลสำคัญสำหรับการจัดทำแผนพัฒนาอำเภอ

การจัดทำแผนและประสานแผนพัฒนาพื้นที่

❖ **คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น (เทศบาล/องค์การบริหารส่วนตำบล):** คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น (ระดับเทศบาล/อบต.) จัดตั้งขึ้นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ (ฉบับที่ ๑) และ พ.ศ. ๒๕๕๙ (ฉบับที่ ๒) โดยมีผู้บริหารของเทศบาล และ อบต. เป็นประธาน ต้องปรับบทบาทในการเป็นกลไกในการกำหนดทิศทางการพัฒนาของท้องถิ่นในอำเภอ เพื่อบูรณาการเชื่อมโยงกับแผนชาติ แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชน และความต้องการของพื้นที่ ตลอดจนจัดลำดับความสำคัญของโครงการพัฒนาตามสภาพปัญหาและความต้องการของชุมชนหมู่บ้าน

❖ **คณะกรรมการหมู่บ้าน (กม.):** คณะกรรมการหมู่บ้านจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. ๒๔๕๗ โดยมีกำนัน/ผู้ใหญ่บ้านเป็นประธาน ซึ่งถือเป็นคณะกรรมการที่อยู่ใกล้ชิดและทำงานร่วมกับประชาชนมากที่สุด จึงมีความจำเป็นต้องปรับบทบาทให้สามารถขับเคลื่อนการบริหารในพื้นที่เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการกิจกรรมที่ดำเนินงานในหมู่บ้านร่วมกับองค์กรอื่นทุกภาคส่วน ตลอดจนเป็นกลไกสำคัญในการรวบรวม และส่งต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่ไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอ และจังหวัดต่อไป

๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑

บทที่ ๓

กลไก กระบวนการ และเครื่องมือในการวางแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

กลไก กระบวนการ และเครื่องมือในการวางแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

๓.๑ นโยบาย หลักเกณฑ์และแนวทางสำคัญในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และกลุ่มจังหวัด

นโยบาย หลักเกณฑ์และแนวทางสำคัญในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และกลุ่มจังหวัด และแผนปฏิบัติการประจำปี ตามแนวทางที่ ก.บ.ภ. และ ก.น.จ. กำหนด อาจสรุปได้ ดังนี้

๑.๑ ยึดยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี แผนปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ และนโยบายรัฐบาล รวมทั้งแผนรายสาขา/เฉพาะด้านต่างๆ ที่ผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้ว และข้อสั่งการของนายกรัฐมนตรี

๑.๒ ให้ความสำคัญกับแผนพัฒนาภาค เพื่อเป็นแผนซึ่งนำการพัฒนาในภาพรวมของพื้นที่เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สอดคล้องเชื่อมโยงกันในทุกพื้นที่ และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน อันจะก่อให้เกิด ประโยชน์ต่อประชาชนได้อย่างทั่วถึง

๑.๓ การจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด ให้ใช้กระบวนการประชาคมแบบมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนหรือการจัดเวทีระดมความคิดเห็นของประชาชนเพื่อให้ได้มาซึ่งปัญหาและความต้องการ จากประชาชนในพื้นที่ รวมทั้งให้มีการประสานแผนในระดับพื้นที่ โดยการรวบรวมและจัดลำดับความสำคัญของปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ผ่านกลไกการจัดทำแผนพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชน แผนพัฒนาท้องถิ่น และแผนความต้องการของอำเภอเพื่อให้แผนมีความเชื่อมโยงสอดคล้องกันในทุกระดับเป็นแผนเดียวกัน (One Plan)

๑.๔ การขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนา มุ่งเน้นการทำงานแบบเครือข่ายร่วมกันทุกภาคส่วน ทั้งส่วนราชการ (ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น) ภาคเอกชน ภาคประชาสังคมหรือประชารัฐ และชุมชน เพื่อร่วมกันวางยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เหมาะสมกับโอกาสและศักยภาพของภาค กลุ่มจังหวัด และจังหวัด รวมทั้งร่วมมือกันในการสนับสนุนการขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาที่สำคัญของภาค กลุ่มจังหวัด และจังหวัด ส่งการปฏิบัติอย่างสัมฤทธิ์ผลโดยจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดที่ชัดเจน

๑.๕ ความครอบคลุมของแผน โดยแผนพัฒนาจังหวัด เป็นแผนที่มีความครอบคลุมทุกมิติการพัฒนา มุ่งตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาที่สำคัญของจังหวัดและขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาจังหวัดที่สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ชาติ แผนระดับชาติ นโยบายรัฐบาล และแผนพัฒนาภาค ตามศักยภาพและโอกาสของจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด เป็นแผนที่เป็นการขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาที่สอดคล้อง กับทิศทางการพัฒนาภาค หรือความต้องการแก้ไขปัญหาที่เป็นประเด็นร่วมในพื้นที่ และต้องมีขอบเขต การดำเนินการหรือได้รับผลประโยชน์มากกว่า ๑ จังหวัด

๑.๖ โครงการที่จะนำมาบรรจุในแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด และแผนปฏิบัติการประจำปี ต้องคำนึงถึงปัจจัยสำคัญ ดังนี้

- โครงการจะต้องมีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับแนวทางการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

- แผนงานโครงการต้องมีความสอดคล้องเชื่อมโยงกับห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ของแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

- โครงการมีความเหมาะสมและเป็นไปได้ทั้งด้านเทคนิค (วิธีการหรือรูปแบบที่ใช้ในการดำเนินการ) ด้านกายภาพ (ความพร้อมของพื้นที่ดำเนินงาน บุคลากร การบริหาร ความเสี่ยง และการบริหารจัดการ) ด้านงบประมาณ (ความสมเหตุสมผลของวงเงินกับประโยชน์ที่ได้รับ) ด้านระยะเวลา (ดำเนินการได้แล้วเสร็จภายในปีงบประมาณ)

- โครงการจะต้องมีความคุ้มค่า ผลลัพธ์ หรือประโยชน์ของโครงการที่คาดว่าจะได้รับทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อาทิ จำนวนประชากร จำนวน เกษตรกร พื้นที่เพาะปลูก รายได้ ฯลฯ

ในการขับเคลื่อนการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ จำเป็นจะต้องมีการวางโครงสร้างและกลไกให้สามารถรองรับการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นการเปิดโอกาสให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมจากภาคีการพัฒนาต่างๆ ในการกำหนดทิศทางการพัฒนาจังหวัดร่วมกัน ทั้งนี้ กระทรวงมหาดไทยมีแนวทางในการบริหารงานจังหวัด โดยอาศัยการทำงานผ่านคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.) ภายใต้แนวคิดการบริหารงานแบบกลุ่มภารกิจเพื่อเชื่อมโยงการทำงานในเชิงพื้นที่ (Area – Based Management) ตามแนวคิด AFP (Area – Function – Participation) อันจะนำมาสู่การพัฒนาและแก้ไขปัญหาได้อย่างตรงตามความต้องการ สภาพปัญหา และศักยภาพอย่างมีประสิทธิภาพ

๓.๒ โครงสร้างและกลไกการบริหารจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งได้กำหนดกลไกสนับสนุนการดำเนินงานของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ และการกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการจัดทำแผนพัฒนาและแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่กำหนดให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดสามารถยื่นคำขอจัดตั้งงบประมาณเพื่อการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดได้ โดยให้คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.) เป็นองค์กรดำเนินงานในระดับจังหวัด และให้มีคณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ก.) เป็นองค์กรดำเนินงานในระดับกลุ่มจังหวัด

๑) การบริหารงานกลุ่มจังหวัด: คณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ก.) เป็นองค์กรหลักในการบริหารงานกลุ่มจังหวัด โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดที่มีศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัดทำหน้าที่หัวหน้ากลุ่มจังหวัด เว้นแต่ ก.น.จ. จะกำหนดเป็นอย่างอื่น โดยคณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการมีหน้าที่ ดังนี้

(๑) วางแนวทางปฏิบัติและอำนาจการให้การบริหารงานแบบบูรณาการในกลุ่มจังหวัดเป็นไปตามหลักการ นโยบาย และระบบตามที่ ก.น.จ. กำหนด

(๒) จัดทำแผนพัฒนาจังหวัดเสนอต่อที่ประชุมตามมาตรา ๑๙ ของ พ.ร.ฎ. ว่าด้วยการบริหารงานจังหวัด และกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อรับฟังความคิดเห็น

(๓) ส่งเสริม ประสานความร่วมมือการพัฒนาระหว่างภาครัฐ ภาคประชาสังคม และภาคธุรกิจเอกชน และแก้ไขปัญหาภายในกลุ่มจังหวัด และระหว่างกลุ่มจังหวัด เพื่อให้การพัฒนาเป็นไปตามแผนพัฒนาจังหวัดอย่างยั่งยืน

(๔) วิเคราะห์ บูรณาการ และให้ความเห็นชอบรายละเอียดการปฏิบัติการตามแผนปฏิบัติการประจำปีของกลุ่มจังหวัด และค่าของงบประมาณของกลุ่มจังหวัดก่อนนำเสนอต่อ ก.น.จ.

(๕) กำกับ ให้คำแนะนำ ติดตามประเมินผลการปฏิบัติตามแผนพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติการประจำปีของกลุ่มจังหวัด และรายงาน ก.น.จ.

(๖) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่างๆ ตามที่มอบหมาย

(๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ ก.น.จ. หรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

องค์ประกอบ

(๑) หัวหน้ากลุ่มจังหวัด	ประธานกรรมการ
(๒) ผู้ว่าราชการจังหวัดในกลุ่มจังหวัดทุกจังหวัด	รองประธานกรรมการ
(๓) ผู้แทนหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดในกลุ่มจังหวัด จังหวัดละไม่เกินสองคนที่ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง	กรรมการ
(๔) นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดในกลุ่มจังหวัดทุกจังหวัด	กรรมการ
(๕) นายกเทศมนตรีในกลุ่มจังหวัดจังหวัดละหนึ่งคน	กรรมการ
(๖) นายกองค้การบริหารส่วนตำบลในกลุ่มจังหวัดจังหวัดละหนึ่งคน	กรรมการ
(๗) ผู้แทนภาคประชาสังคม	กรรมการ
(๘) ผู้แทนภาคธุรกิจเอกชน	กรรมการ

เพื่อสนับสนุนต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ และเพื่อตอบสนองในการนำนโยบายการบริหารงานแบบบูรณาการโดยประชาชนเป็นศูนย์กลางไปสู่การปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายและตัวชี้วัดที่กำหนด จึงมีการจัดโครงสร้างการบริหารงานจังหวัด ดังนี้

๒) การบริหารงานจังหวัด ให้คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.) เป็นองค์กรหลักในการบริหารงานจังหวัดซึ่งมีอำนาจตามพระราชกฤษฎีกา ที่กำหนดให้มีภารกิจหน้าที่เป็นองค์กรในการบริหารงาน การพัฒนา และการแก้ไขปัญหาของจังหวัดร่วมกับภาคีและองค์กรที่เกี่ยวข้อง โดย ก.บ.จ. จะมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานคณะกรรมการและมีคณะกรรมการประกอบด้วยผู้แทนจากภาคส่วนต่างๆ ได้แก่ ภาคราชการ ภาคเอกชน ภาคประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อร่วมกันกำหนดทิศทางการพัฒนาจังหวัดร่วมกัน โดย ก.บ.จ. มีหน้าที่ดังนี้

(๑) วางแนวทางปฏิบัติและอำนวยความสะดวกให้การบริหารงานแบบบูรณาการในจังหวัดเป็นไปตามหลักการ นโยบาย และระบบตามที่ ก.น.จ. กำหนด

(๒) จัดทำแผนพัฒนาจังหวัดเสนอต่อที่ประชุมตามมาตรา ๑๙ ของ พ.ร.ฎ. ว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อรับฟังความคิดเห็น

(๓) ส่งเสริม ประสานความร่วมมือการพัฒนาระหว่างภาครัฐ ภาคประชาสังคม และภาคธุรกิจเอกชน เพื่อสร้างบรรยากาศให้เอื้ออำนวยต่อการลงทุน และชักชวนภาคธุรกิจเอกชนมาลงทุนในจังหวัด และให้มีการพัฒนาให้เป็นไปตามแผนพัฒนาจังหวัดอย่างยั่งยืน

(๔) จัดทำบันทึกความเข้าใจกับฝ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาที่ให้ความร่วมมือ และสนับสนุนการดำเนินการตามแผนพัฒนาจังหวัด และแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด

(๕) วิเคราะห์ บูรณาการ และจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด และคำของบประมาณจังหวัด ก่อนนำเสนอต่อ ก.น.จ.

(๖) กำกับ ให้คำแนะนำ ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด และรายงาน ก.น.จ.

(๗) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่างๆ ตามที่มอบหมาย

(๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ ก.น.จ. หรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

องค์ประกอบ

(๑) ผู้ว่าราชการจังหวัด	ประธานกรรมการ
(๒) รองผู้ว่าราชการจังหวัดทุกคน	กรรมการ
(๓) ผู้แทนหัวหน้าส่วนราชการที่มีสำนักงานอยู่ในจังหวัด ไม่ว่าจะมีฐานะเป็นราชการบริหาร ส่วนภูมิภาคหรือ ราชการบริหารส่วนกลาง	กรรมการ
(๔) ผู้แทนรัฐวิสาหกิจที่ดำเนินกิจการอยู่ในจังหวัด	กรรมการ
(๕) ผู้แทนหัวหน้าหน่วยงานอื่นของรัฐที่มีสำนักงานอยู่ในจังหวัด	กรรมการ
(๖) ผู้แทนผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	กรรมการ
(๗) ผู้แทนภาคประชาสังคม	กรรมการ
(๘) ประธานกรรมการหอการค้าจังหวัด	กรรมการ
(๙) ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัด	กรรมการ
(๑๐) หัวหน้าสำนักงานจังหวัด	กรรมการและเลขานุการ

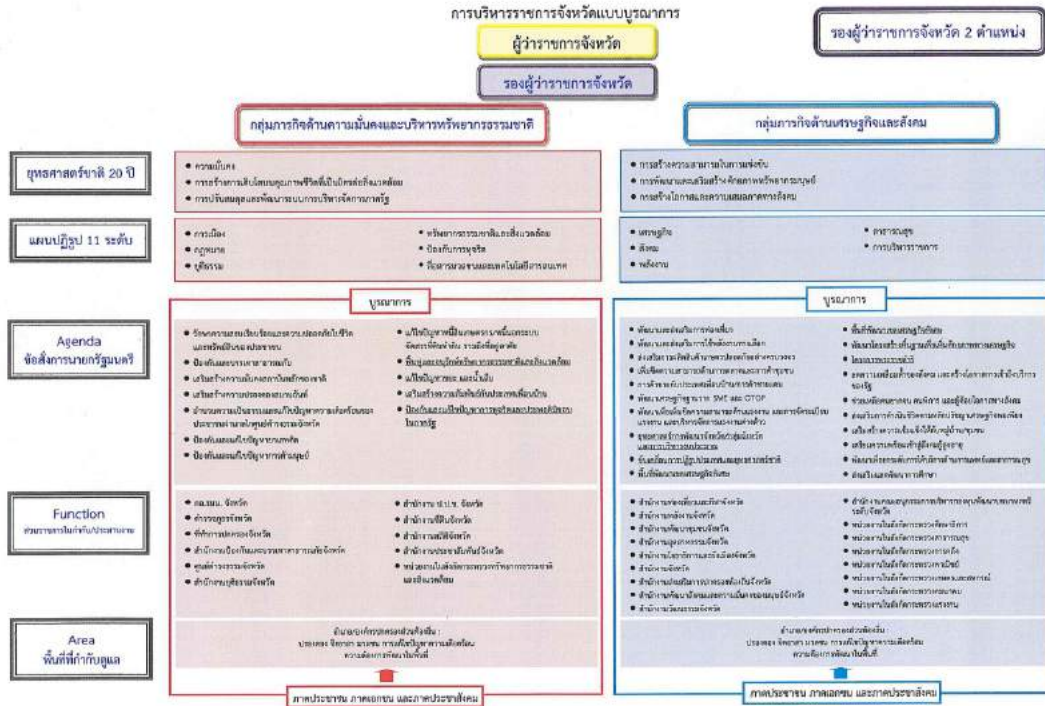
๓) จัดให้มีระบบการบริหารงานจังหวัด สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทยได้แจ้งแนวทางการจัดกลุ่มภารกิจ (Cluster) ให้เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่ โดยแบ่งออกเป็น ๓ รูปแบบตามขนาดจังหวัด ศักยภาพ และความซับซ้อนของปัญหาของจังหวัด ดังนี้

รูปแบบที่ ๑ : แยกกลุ่มภารกิจออกเป็น ๔ ด้าน ได้แก่ (๑) มั่นคง (๒) เศรษฐกิจ (๓) สังคม และ (๔) กิจการพิเศษ ซึ่งเหมาะสมกับจังหวัดขนาดใหญ่ที่มีความซับซ้อนของภารกิจ และสภาพปัญหาสูง

รูปแบบที่ ๓ : แยกกลุ่มภารกิจออกเป็น ๒ ด้าน ได้แก่ (๑) มั่นคงและการบริหารทรัพยากรธรรมชาติ และ (๒) เศรษฐกิจและสังคม ซึ่งเหมาะสมกับจังหวัดขนาดเล็กที่มีความซับซ้อนของภารกิจ และสภาพปัญหาน้อย

หมายเหตุ : จังหวัดสามารถปรับเปลี่ยนส่วนราชการในกลุ่มภารกิจแต่ละด้านได้ตามความเหมาะสมภายใต้การบูรณาการการทำงาน เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ แผนปฏิรูป ซึ่งจัดการ และการพัฒนาจังหวัด

โดยกลุ่มภารกิจต่างๆ จะประกอบด้วย คณะกรรมการอำนวยการฯ ซึ่งมีรองผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานคณะกรรมการอำนวยการและมีคณะกรรมการ ประกอบด้วย หัวหน้าส่วนราชการและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง และมีคณะทำงานฝ่ายปฏิบัติการแต่ละกลุ่มภารกิจมีหน้าที่ปฏิบัติงานช่วยเหลือและเป็นฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการอำนวยการกลุ่มภารกิจ ทั้งนี้ การแบ่งกลุ่มภารกิจอาจยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสมและบริบทของพื้นที่

๔) การบริหารจัดการระดับอำเภอ กำหนดให้อำเภอจัดตั้งคณะกรรมการบริหารงานอำเภอแบบบูรณาการ มีหน้าที่บริหารจัดการภายในอำเภอ โดยให้นำการจัดระบบบริหารงานในระดับจังหวัดมาพิจารณาดำเนินการ มีการบริหารงานระดับตำบลโดย ชุดปฏิบัติการประจำตำบลทำหน้าที่เป็นหน่วยประสานงานการดำเนินงานในระดับตำบลเพื่อสนับสนุนและช่วยเหลืออำเภอในการติดตามงานและประสานภารกิจที่เป็นนโยบายสำคัญ อำเภออาจพิจารณาจัดตั้งชุดปฏิบัติการประจำตำบล (๑ ชุดปฏิบัติการ ๑ ตำบล) ให้มีหน้าที่ความรับผิดชอบประจำตำบลที่ได้รับมอบหมาย โดยหัวหน้าชุดปฏิบัติการตำบลอาจแต่งตั้งจากเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการหน่วยงาน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพื้นที่ตำบลนั้นๆ ร่วมเป็นคณะทำงานในชุดปฏิบัติการประจำตำบลซึ่งนอกเหนือจากงานและภารกิจที่มอบหมายแล้ว ยังจะช่วยเหลือสนับสนุนด้านการข่าว การปฏิบัติการจิตวิทยา เข้าถึงประชาชน สร้างความใกล้ชิดและความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับชุมชนและประชาชน

๓.๓ กระบวนการ และขั้นตอนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และกลุ่มจังหวัด

๓.๓.๑ แนวคิดหลักในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และกลุ่มจังหวัด

๑) ยึดแนวคิดหลักในการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการร่วมกันผ่าน คณะกรรมการบริหารงานจังหวัด/อำเภอ และกลุ่มภารกิจ คือ ราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชน และภาคประชาชน โดยสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมระหว่างภาคีในการบริหารงานจังหวัดและใช้หลักการบริหารเชิงกลยุทธ์ (Strategic Management) เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาจังหวัดให้มีความเข้มแข็งและมี ศักยภาพในการแข่งขัน สามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้อย่าง มีประสิทธิภาพและขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัดให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน

๒) กำหนดลักษณะงานให้ชัดเจน เพื่อให้มีประสิทธิภาพและบังเกิดผลสัมฤทธิ์ ของงาน โดยแบ่งลักษณะงานของจังหวัดออกเป็น ๓ ส่วน คือ งานประจำ งานนโยบายเร่งด่วนของ รัฐบาล และงานยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดและยุทธศาสตร์จังหวัด

๓) ยึดหลักการการบริหารงานแบบ AFP โดยการบริหารงานจังหวัดจะให้ความสำคัญ ต่อการพัฒนาในเชิงพื้นที่ (Area) ซึ่งมีสภาพปัญหาความเดือดร้อนและความต้องการที่แตกต่างตาม สภาพปัญหาและความต้องการของพื้นที่นั้น ๆ และกำหนดพันธกิจหน้าที่ (Function) ของรูปแบบของ การจัดทำแผนงาน โครงการและงบประมาณ โดยในการดำเนินงานจะมุ่งเน้นรูปแบบการทำงานแบบการ มีส่วนร่วม (Participation) ระหว่างภาคีต่างๆ ทั้งภาคประชาชน ภาคเอกชนและหน่วยงานภาครัฐ ในการเข้าไปร่วมกันแก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่

๓.๓.๒ กระบวนการจัดทำ และเสนอแผนพัฒนาจังหวัด และกลุ่มจังหวัด

ในปัจจุบันมีการปรับปรุงกระบวนการในจัดทำ และเสนอแผนพัฒนาจังหวัด และ กลุ่มจังหวัดเพื่อให้สอดคล้องกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบ บูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑) ก.บ.ภ. กำหนดกรอบ นโยบาย ขั้นตอน และวิธีการจัดทำแผนพัฒนาและ งบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด และแจ้งให้จังหวัด และกลุ่มจังหวัดทราบ

๒) จังหวัดเริ่มดำเนินการรวบรวมข้อมูลศักยภาพของพื้นที่ และสำรวจความต้องการ ของประชาชนผ่านกลไกการประสานแผนในระดับพื้นที่จากแผนหมู่บ้าน/ชุมชน แผนชุมชนระดับตำบล แผนพัฒนาท้องถิ่น แผนพัฒนาและอำเภอ โดยจัดส่งข้อมูลให้กลุ่มจังหวัดนำไปใช้ประกอบการจัดทำ แผนกลุ่มจังหวัด (มาตรา ๑๘ ตาม พ.ร.ฎ.ว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบ บูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑)

๓) คณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ภ.) เริ่มประชุมเพื่อ จัดทำร่างแผนพัฒนาของกลุ่มจังหวัด และคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.) เริ่มประชุมเพื่อจัดทำร่างแผนพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

๔) คณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการนำส่งแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด (พร้อมบัญชีรายการโครงการที่ต้องการให้สนับสนุน) ให้คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ เพื่อใช้ประกอบในการจัดทำร่างแผนพัฒนาจังหวัด

๕) แต่ละจังหวัดประชุมหารือกับทุกภาคส่วนในจังหวัดเพื่อพิจารณาแผนพัฒนา กลุ่มจังหวัด และแผนพัฒนาจังหวัดในคราวเดียวกัน หรือแยกกันก็ได้ (มาตรา ๑๙ ตาม พ.ร.ฎ. ว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑)

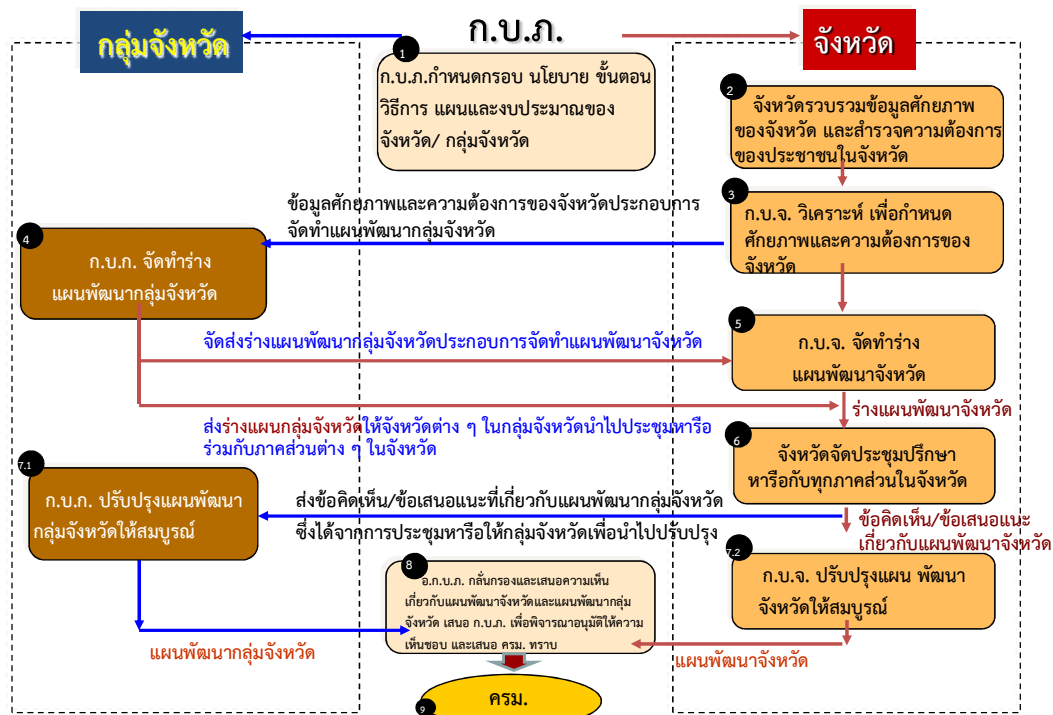
๖) คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการดำเนินการจัดส่งความเห็น ของที่ประชุมเกี่ยวกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดให้คณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ ทราบ และปรับปรุงแผนพัฒนาจังหวัดให้สมบูรณ์และนำส่งคณะอนุกรรมการบูรณาการนโยบาย พัฒนาภาค (อ.ก.บ.ภ.)

๗) คณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการปรับปรุงแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ให้สมบูรณ์ และส่งคณะอนุกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค

๘) คณะอนุกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาคกลั่นกรองและเสนอความเห็น เกี่ยวกับแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดเสนอคณะกรรมการบูรณาการนโยบาย พัฒนาภาค (ก.บ.ภ.) เพื่อพิจารณาอนุมัติให้ความเห็นชอบ

๙) คณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาคพิจารณาอนุมัติให้ความเห็นชอบ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และแผนพัฒนาจังหวัด และนำเรียนคณะรัฐมนตรีเพื่อโปรดทราบ

กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

แผนภาพที่ ๗: แสดงขั้นตอนและวิธีการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

๓.๓.๓ ขั้นตอนการวางแผน

การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด นอกจากจะเป็นกระบวนการเชื่อมโยงการทำงานและภารกิจของทุกภาคส่วนในระดับพื้นที่ (จังหวัดและกลุ่มจังหวัด) แล้วนั้น การเตรียมการสำหรับการวางแผนทุกระดับยังจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน ป้องกันมิให้เกิดปัญหาและความผิดพลาด หรือลดความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นในการปฏิบัติงานในอนาคต ทำให้องค์กรมีกรอบหรือทิศทางในการปฏิบัติงานที่ชัดเจน เป็นระบบ และเอื้อต่อการปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จได้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งช่วยให้เกิดการประหยัดทรัพยากรทางการบริหาร เช่น คน เงิน วัสดุ อุปกรณ์ เวลา ฯลฯ

กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาดังกล่าว จังหวัดจึงจำเป็นต้องตอบคำถามที่สำคัญ ๔ คำถาม คือ

๑) “ปัจจุบันเราอยู่ ณ จุดไหน” (Where are we now?) หรือเรียกว่า **การวิเคราะห์ปัจจัยในการพัฒนา** หมายถึง การวิเคราะห์ปัจจัยและสถานะต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด เพื่อที่จะได้มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ รวมทั้งสถานะของตนเองได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น การวิเคราะห์ปัจจัยในการพัฒนาจะบอกให้ทราบว่าปัจจัยหรือสถานะแวดล้อมภายนอกมีลักษณะอย่างไร มีการเปลี่ยนแปลงในลักษณะใด และก่อให้เกิดโอกาสและข้อจำกัดอย่างไรบ้าง นอกจากนี้การวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์จะช่วยให้ทราบถึงทรัพยากร (Resources) และความสามารถ (Capabilities) ต่างๆ ที่มีอยู่ของจังหวัด/กลุ่มจังหวัดว่าเป็นจุดแข็งหรือจุดอ่อนอย่างไร และจะเอื้อต่อการบรรลุความได้เปรียบทางการแข่งขันได้อย่างไร โดยสามารถใช้เครื่องมือต่างๆ ในการวิเคราะห์ เช่น SWOT Benchmarking PESTEL

๒) “ในอนาคตเราต้องการไปสู่จุดไหน” (Where do we want to be?) หรือเรียกว่า **การกำหนดทิศทางขององค์กร** ได้แก่ การกำหนดเป้าหมายการพัฒนา (Development Goals) ภารกิจ (Mission) และประเด็นการพัฒนาของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งจะเป็นการบ่งชี้ว่าจังหวัด/กลุ่มจังหวัดจะมุ่งไปในทิศทางใด หรือลักษณะการดำเนินงานของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด นอกจากนี้การกำหนดทิศทางขององค์กรยังมีส่วนช่วยในการแปลงเป้าหมายการพัฒนาหรือภารกิจให้กลายมาเป็นวัตถุประสงค์ ในการดำเนินงานที่มีลักษณะที่ชัดเจนขึ้น

๓) “เราจะทำอย่างไรเพื่อให้บรรลุผลตามข้อ ๒” (How do we get there?) หรือ **การกำหนดประเด็นการพัฒนา** การนำข้อมูลและความรู้ต่างๆ ที่ได้รับจากการกำหนดทิศทางขององค์กร และการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกและภายในองค์กรมาจัดทำเป็นแผนพัฒนา (Comprehensive Plan) รวมทั้งระบบการประเมินและคัดเลือกกว่าแนวทางการพัฒนาใดที่มีความเหมาะสมกับจังหวัด/กลุ่มจังหวัดมากที่สุด ในการจัดทำแนวทางการพัฒนานั้นพึงระลึกเสมอว่าการจัดทำแนวทางการพัฒนาเป็นการกำหนดแนวทาง วิธีการ และกิจกรรมต่างๆ ขององค์กร เพื่อช่วยให้สามารถบรรลุถึงภารกิจและวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ โดยนำเอาการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยทั้งภายนอกและภายในองค์กรมาพิจารณาประกอบ

๔) “เราจะต้องทำหรือปรับเปลี่ยนอะไรบ้างเพื่อไปถึงจุดนั้น” (What do we have to do or change in order to get there?) ซึ่งหมายถึง **การนำเป้าหมายการพัฒนาไปสู่การปฏิบัติ** เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญ เนื่องจากหากแม้จะมีการวิเคราะห์หรือวางแผนการพัฒนาไว้ดีเพียงใด แต่ถ้าการปฏิบัติตามเป้าหมายขององค์กรไม่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ความพยายามในการวิเคราะห์หรือวางแผนก็ยังไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ใดๆ ดังนั้น เมื่อจังหวัด/กลุ่มจังหวัดได้กำหนดทิศทางขององค์กร วิเคราะห์ปัจจัยด้านต่างๆ และจัดทำเป้าหมายการพัฒนาแล้ว จะต้องนำเอาเป้าหมายการพัฒนาที่ได้วางแผนจัดทำและคัดเลือกไว้มาดำเนินการประยุกต์ปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลลัพธ์ตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้

ในปัจจุบันแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดถูกกำหนดให้มีลักษณะเป็นแผนรวม (Comprehensive Plan) กล่าวคือ เป็นแผนที่ทำขึ้นเพื่อสนองความต้องการในระยะยาว โดยจะต้องครอบคลุมภารกิจทุกมิติของการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด นอกจากนี้ ยังจะต้องประกอบไปด้วย แผนปฏิบัติการ (Operational Plan) ซึ่งเป็นแผนที่กำหนดขึ้นมาใช้สำหรับแต่ละกิจกรรมโดยเฉพาะ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของแต่ละกิจกรรม กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาประกอบไปด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ ๑ การสร้างความเข้าใจ และข้อตกลงร่วมกัน

การสร้างความเข้าใจ และข้อตกลงร่วมกันของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดของจังหวัด และกลุ่มจังหวัด ก่อนจะเริ่มกระบวนการจัดทำแผนพัฒนา ผู้ว่าราชการจังหวัด/หัวหน้ากลุ่มจังหวัด ในฐานะกลไกหลักในการขับเคลื่อน และบูรณาการแผนพัฒนาของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ต้องสร้างความเข้าใจที่ตรงกันของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งในประเด็นรูปแบบการดำเนินการ การมีส่วนร่วม และผู้รับผิดชอบหลัก ผ่านการประชุมหารือ หรือการแจ้งเวียนแนวทางการจัดทำแผนพัฒนา โดยทุกภาคส่วนต้องมีความเห็นที่ตรงกันซึ่งการดึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอกเข้ามาร่วมรับฟังตั้งแต่ต้นจะช่วยผลักดันให้การนำแผนไปสู่การปฏิบัติประสบความสำเร็จ และบรรลุวัตถุประสงค์

ขั้นตอนที่ ๒ การสำรวจ ทบทวน และวิเคราะห์แนวโน้มในอนาคต

ขั้นตอนนี้ให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายใน (Internal Factors) และปัจจัยภายนอก หรือสิ่งแวดล้อม (External Factors) ของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด เพื่อให้เห็นถึงศักยภาพ และปัญหาที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดเผชิญซึ่งจะนำไปสู่การกำหนดประเด็นการพัฒนาที่สอดคล้องกับศักยภาพ ปัญหา และโอกาสของพื้นที่ โดยมีขั้นตอน ดังนี้

- สำรวจ และประมวลข้อมูล
- ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ สภาพและแนวโน้มในอนาคต ด้านนโยบาย เศรษฐกิจ สังคม การเมือง เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ในระดับท้องถิ่น ชุมชน ระดับชาติและนานาชาติ
- ประเมินผลงานความสำเร็จและบทเรียนของหน่วยงาน สภาพพื้นที่ กลุ่มเป้าหมาย ความต้องการ

เทคนิคสำคัญ

๑) การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน/ภายนอก: SWOT Analysis และ TOWS Matrix เป็นเทคนิคพื้นฐานที่จะช่วยให้จังหวัด/กลุ่มจังหวัด เข้าใจถึงศักยภาพ สภาพปัญหาของพื้นที่ โอกาส และภัยคุกคามของจังหวัด/กลุ่มจังหวัดเพื่อให้สามารถกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ได้ตรงกับความต้องการของพื้นที่

๒) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมในการกำหนดนโยบาย (Policy Landscape): PESTEL เป็นเทคนิคสามารถนำมาปรับใช้ควบคู่กับเทคนิค SWOT Analysis ในการวิเคราะห์สิ่งแวดล้อมภายนอกได้ชัดเจนมากขึ้น โดยสามารถวิเคราะห์ใน ๖ มิติ ได้แก่ มิติการเมือง (P: political) มิติเศรษฐกิจ (E: economic) มิติสังคม (S: social) มิติเทคโนโลยี (T: technological) มิติสิ่งแวดล้อม (E: environmental) และนิติกฎหมาย (L: legal) ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจแนวโน้มของท้องถิ่น/ชุมชน และประเทศ ตลอดจนบริบทของนานาชาติที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดจะต้องเผชิญในอนาคต

๓) การเปรียบเทียบ (Benchmarking) คือ กระบวนการวัด และเปรียบเทียบผลิตภัณฑ์ บริการและวิธีปฏิบัติ กับองค์กรที่สามารถทำได้ดีกว่า เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงองค์กรหรือจังหวัดเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศ โดยอาจเปรียบเทียบจังหวัดกับจังหวัดหรือจังหวัดกับเมืองต้นแบบในต่างประเทศซึ่งมีลักษณะภูมิศาสตร์และโครงสร้างเศรษฐกิจหรือสังคมคล้ายเคียงกับทิศทางการพัฒนาที่จังหวัด และกลุ่มจังหวัดกำหนดไว้ ซึ่งท้ายที่สุดแล้วจะช่วยให้เห็นได้ว่าสถานะของจังหวัด หรือกลุ่มจังหวัดเป็นอย่างไรกันแน่ ประเด็นใดที่เป็นจุดเด่นของพื้นที่ และประเด็นอะไรที่ยังคงเป็นจุดอ่อนของพื้นที่

ขั้นตอนที่ ๓ การสร้างเป้าหมายการพัฒนาของแผน

เป้าหมายการพัฒนามีผลกระทบโดยตรงต่อการขับเคลื่อนแผนพัฒนา เนื่องจากเป้าหมายการพัฒนาจะเป็นกรอบหลักการกำหนดกระบวนการ และประเด็นการพัฒนาที่เป็นไปได้ เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อเป้าหมายการพัฒนาที่กำหนดไว้ โดย

- นำข้อมูลที่ประมวลและวิเคราะห์ในขั้นตอนที่ ๑ มาสร้างให้เห็นภาพแนวโน้มในอนาคต โดยมองหาโอกาส อุปสรรค ทางเลือกสำหรับหน่วยงาน
- มองอย่างเลือกสรรถึงจุดมุ่งหวังที่น่าจะเป็นไปได้ แนวโน้ม เงื่อนไขที่มีผลกระทบต่อการทำงานในอนาคต

ขั้นตอนที่ ๔ การวิเคราะห์พันธกิจของหน่วยงาน

- วิเคราะห์พันธกิจเพื่อตัดสินใจว่าหน่วยงานจะอยู่ตรงส่วนใดและอย่างไร
- เลือกและตัดสินใจเพื่อเป็นข้อมูลผูกพันที่จะให้หน่วยงานนำเป้าหมายการพัฒนาสู่ความเป็นจริง
- สร้างแนวทางในการทำงาน หลักการ ภาระผูกพัน พันธะข้อตกลงที่หน่วยงานจะถือปฏิบัติ

ขั้นตอนที่ ๕ การสำรวจประเด็นทางเลือก

- ระดมความคิดสร้างสรรค์เพื่อหาแนวทางร่วมกัน

ในขั้นตอนนี้ มุ่งเน้นการเปลี่ยนเป้าหมายการพัฒนาไปสู่ชุดของประเด็นการพัฒนาของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต้องพยายามระบุประเด็นการพัฒนาหรือประเด็นปัญหาภายใต้ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม และศักยภาพขององค์กรเพื่อจัดทำทางเลือกที่เป็นไปได้ในทางปฏิบัติ ตลอดจนการสำรวจตัวชี้วัด (KPIs) ที่จะนำมาใช้ในแต่ละทางเลือกโดยต้องเชื่อมโยงเป้าประสงค์ การดำเนินการปฏิบัติและผู้รับผิดชอบ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในขั้นตอนการคัดเลือกประเด็นการพัฒนาที่เหมาะสมกับศักยภาพ และบริบทของพื้นที่ ตลอดจนมีความเป็นไปได้ในการดำเนินการมากที่สุดของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

ขั้นตอนที่ ๖ การวิเคราะห์เกณฑ์ข้อพิจารณาและข้อตกลงเบื้องต้นสำหรับการตัดสินใจสั้นกรองทางเลือก

- แยกแยะกฎเกณฑ์เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมิน
- จัดลำดับ และให้นำหนักแก่เกณฑ์ตามที่หน่วยงานเห็นว่าเหมาะสม

ขั้นตอนที่ ๗ การประเมิน และคัดเลือกประเด็นการพัฒนา

ขั้นตอนนี้ มีวัตถุประสงค์หลักในการคัดเลือกประเด็นการพัฒนาที่เหมาะสมกับศักยภาพ และบริบทของพื้นที่ ตลอดจนมีความเป็นไปได้ในการดำเนินการมากที่สุดของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

ขั้นตอนที่ ๘ การสร้างความเข้าใจและปรับปรุงประเด็นการพัฒนา

- ชี้แจง ทำความเข้าใจโน้มน้าวชักจูงให้ผู้เกี่ยวข้องในหน่วยงานเห็นคล้อยตาม เพื่อจะได้ยึดถือสำหรับการทำงานต่อไป

ขั้นตอนที่ ๙ การจัดลำดับก่อนหลังของงานที่ทำ /จัดลำดับความสำคัญ

ขั้นตอนที่ ๑๐ การจัดทำเอกสารแผนพัฒนา

- แยกแผนพัฒนา เป็นส่วนนำ และส่วนที่เป็นรายละเอียดของแต่ละแผนงาน
- ส่วนนำ ได้แก่ เป้าหมายการพัฒนา ข้อตกลงเบื้องต้น และชื่อแผนงานทั้งหมด
- ส่วนรายละเอียดแต่ละแผนงาน ได้แก่ ชื่อแผนงาน เป้าหมาย วัตถุประสงค์

ขั้นตอนที่ ๑๑ การปฏิบัติตามแผน (Implementation)

ขั้นตอนที่ ๑๒ การประเมินผลและการปรับปรุง (Evaluation and Review)

๓.๔ เทคนิค/เครื่องมือในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

ในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และกลุ่มจังหวัด ไม่เพียงแต่เข้าใจถึงจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคาม (SWOT) เท่านั้น ยังจำเป็นต้องพิจารณาถึงปัจจัยต่างๆ ที่อาจจะกระทบต่อการพัฒนาของจังหวัดได้ จึงต้องวิเคราะห์ถึงปัจจัยแวดล้อมต่างๆ ในการกำหนดนโยบาย แผนงาน และโครงการ เช่น ปัจจัยด้านเศรษฐกิจของโลกและประเทศ ผลกระทบจากการเพิ่มขึ้นของ ราคาเชื้อเพลิง ปัญหาการเมืองและความขัดแย้งทางความคิดของคนในสังคม ฯลฯ เป็นต้น เพื่อนำมาประกอบการตัดสินใจวางแผน โดยอาจใช้เครื่องมือทางการบริหารเข้ามาช่วย เช่น PESTEL (P = Political, E = Economic, S = Social, T = Technology, E = Environment, L = Legal) เป็นต้น โดยอาจจะพิจารณาในเชิงนโยบายประกอบการวางแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด เช่น ในเรื่องดังกล่าวเป็นเรื่องที่รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมสนับสนุน ก็จะช่วยให้แผนงานโครงการที่จะกำหนด ขึ้นมีโอกาสได้รับการพิจารณาสนับสนุน และสามารถนำไปปฏิบัติได้ต่อไป เป็นต้น

การดำเนินงานในส่วนนี้ คือการวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ โดยให้ความสำคัญกับ สองปัจจัยหลัก ได้แก่ ความเชื่อมโยงและผลกระทบของนโยบายหรือยุทธศาสตร์ที่สำคัญซึ่งเปรียบ เปรียบเป็นการวิเคราะห์ถึงปัจจัยภายนอก (External Factors) ที่ส่งผลกระทบต่อศักยภาพ และทิศทางการ พัฒนาของพื้นที่ในระดับกลุ่มของจังหวัด และจังหวัด และการวิเคราะห์ประเด็นจากการวัดระดับ การพัฒนา (Benchmarking) ซึ่งเปรียบเสมือนการวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors) ที่เกิดจาก ประเมินผลการดำเนินงานของพื้นที่ ซึ่งท้ายที่สุดแล้วผลการวิเคราะห์ปัจจัยทั้งสองส่วนจะถูกนำมาเป็น ข้อมูลสำคัญในการวิเคราะห์ศักยภาพของจังหวัด ผ่านเครื่องมือ SWOT ต่อไป โดยมีแนวทางสำคัญดังนี้

๓.๔.๑ PESTEL: การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมในการกำหนดนโยบาย

การวิเคราะห์นโยบาย และผลกระทบต่อพื้นที่ จะเป็นการระบุประเด็นสำคัญจาก นโยบาย หรือยุทธศาสตร์สำคัญ พร้อมการวิเคราะห์ผลกระทบเชิงบวก และเชิงลบที่มีผลต่อการพัฒนา ของพื้นที่ในระดับกลุ่มของจังหวัด และจังหวัด ทั้งนี้ เพื่อให้การวิเคราะห์นโยบายและยุทธศาสตร์ที่ เกี่ยวข้อง มีความครอบคลุมและสะท้อนบริบทของพื้นที่มากที่สุด จึงได้กำหนดกรอบในการศึกษา ทบทวนนโยบายและยุทธศาสตร์ในหลากหลายระดับ ตั้งแต่ระดับทิศทางการพัฒนาโดยรวมของ ประเทศ (National Level) ระดับประเด็นสำคัญ (Agenda Level) และระดับพื้นที่ (Area Level) ซึ่งอาจครอบคลุมนโยบายขับเคลื่อนสำคัญของรัฐบาลที่ต้องการผลักดันลงไปในพื้นที่จังหวัดต่างๆ ด้วย โดยตัวแบบ PESTEL เป็นเครื่องมือที่สามารถนำมาปรับใช้ในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกได้มี ประสิทธิภาพ ครอบคลุมในทุกมิติซึ่งจะช่วยให้จังหวัด และกลุ่มจังหวัดเข้าใจภาพรวมได้กว้างขวาง โดยตัวแบบ PESTEL ประกอบด้วย

❖ **ปัจจัยด้านการเมือง (P - Politic Factor):** การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกในมิติ การเมืองซึ่งเป็นการพิจารณาประเด็นต่างๆ เช่น เสถียรภาพทางการเมือง นโยบายของรัฐบาล นโยบาย การเงินการคลัง มาตรการภาษี ฯลฯ ที่อาจมีผลกระทบต่อพื้นที่หรือกลุ่มธุรกิจ/อุตสาหกรรมหลักของ จังหวัด/กลุ่มจังหวัด

❖ **ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ (E - Economic Factor):** การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกในมิติเศรษฐกิจซึ่งเป็นการพิจารณาประเด็นต่างๆ เช่น สภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน อัตราดอกเบี้ย อัตราแลกเปลี่ยน อัตราการจ้างงาน/ว่างงาน ราคาต้นทุนของวัตถุดิบในการผลิต ฯลฯ ซึ่งที่อาจมีผลกระทบต่อพื้นที่หรือกลุ่มธุรกิจ/อุตสาหกรรมหลักของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

❖ **ปัจจัยด้านสังคม (S - Social Factor):** การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกในมิติด้านสังคมซึ่งเป็นการพิจารณาประเด็นต่างๆ เช่น โครงสร้างประชากร ระดับการศึกษา การเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิต/ค่านิยม/ทัศนคติของประชากรในพื้นที่ซึ่งจะช่วยให้สามารถทำนาย หรือสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้

❖ **ปัจจัยด้านเทคโนโลยี (T - Technological Factor):** การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกในมิติเทคโนโลยีซึ่งเป็นการพิจารณาถึงระดับของนวัตกรรมทางเทคโนโลยีที่อาจกระทบต่อการทำงานของภาครัฐ พื้นที่ หรือกลุ่มธุรกิจ/อุตสาหกรรมหลักของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด เช่น การเปลี่ยนผ่านของเทคโนโลยีจากอนาล็อกสู่ดิจิทัล อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์รูปแบบใหม่ แนวโน้มเทคโนโลยีด้านโทรคมนาคม และการสื่อสาร

❖ **ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม (E - Environmental Factor):** การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกในมิติสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นการพิจารณาประเด็นต่างๆ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการดำเนินการของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด เช่น สภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลง ปริมาณขยะ ปัญหาสิ่งแวดล้อมระดับชาติ และระดับพื้นที่

❖ **ปัจจัยด้านกฎหมาย (L - Legal Factor):** การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกในมิติด้านกฎหมายซึ่งจะกระทบต่อการดำเนินการของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ตลอดจนภาคเอกชน และประชาชนในพื้นที่ เช่น การเปลี่ยนแปลงของกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ ของประเทศ และระหว่างประเทศ

แผนภาพที่ ๘ : กรอบการวิเคราะห์นโยบาย และยุทธศาสตร์สำคัญ

นโยบาย	ผลกระทบ
แผนฯ ๑๒ - การพัฒนาภาค	+ ผลกระทบเชิงบวก / - ผลกระทบเชิงลบ
แผนงานท่องเที่ยว	+ ผลกระทบเชิงบวก / - ผลกระทบเชิงลบ
การ Zoning เกษตร	+ ผลกระทบเชิงบวก / - ผลกระทบเชิงลบ

๓.๔.๒ การวิเคราะห์ศักยภาพและปัญหา (SWOT Analysis)

สิ่งสำคัญประการแรกสำหรับจังหวัด/กลุ่มจังหวัดที่ต้องการทำงานให้ประสบความสำเร็จและบรรลุผลสัมฤทธิ์นั้น คือ การเรียนรู้สถานภาพหรือสถานะของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด หรือเรียกว่า “การรู้จักตนเอง” ซึ่งในวิธีการหรือเทคนิคในการวิเคราะห์สถานภาพหรือสถานะของตนเองมีอยู่หลากหลายวิธี แต่วิธีที่ได้รับความนิยมแพร่หลายวิธีหนึ่ง ได้แก่ SWOT Analysis ซึ่งแต่ละตัวอักษรมีความหมาย ดังนี้

S – Strength (จุดแข็ง) เป็นผลมาจากปัจจัยภายใน หมายถึง ความสามารถและสถานการณ์ภายในจังหวัด/กลุ่มจังหวัดที่เป็นด้านบวก ซึ่งช่วยผลักดันการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ และสามารถนำมาพัฒนาให้เกิดประโยชน์สูงสุด หรืออาจเรียกว่าเป็นสิ่งที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดทำได้ดี

W – Weakness (จุดอ่อน) เป็นผลมาจากปัจจัยภายใน หมายถึง จุดอ่อน ข้อจำกัด หรือความสามารถและสถานการณ์ภายในจังหวัด/กลุ่มจังหวัดที่ส่งผลทางด้านลบ หรืออาจเรียกว่าเป็นสิ่งที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดทำไม่ได้ดี

O – Opportunity (โอกาส) หมายถึง ปัจจัยหรือสถานการณ์ภายนอกที่เอื้อต่อการดำเนินการที่เป็นประโยชน์ต่อจังหวัด/กลุ่มจังหวัด หรือสามารถนำมาพัฒนาให้เกิดเป็นผลดีต่อจังหวัด/กลุ่มจังหวัดในอนาคต

T – Threat (ภัยคุกคาม) หมายถึง ปัจจัยหรือสถานการณ์ภายนอกที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการที่เป็นประโยชน์ของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด หรือทำให้เกิดผลเสียหาย ผลกระทบในทางลบต่อจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

แผนภาพที่ ๘: SWOT Analysis

ปัจจัย/ สภาพแวดล้อม ภายใน	S – Strength (จุดแข็ง)	W – Weakness (จุดอ่อน)
	O – Opportunity (โอกาส)	T – Threat (ภัยคุกคาม)
ปัจจัย/ สภาพแวดล้อม ภายนอก	ปัจจัยด้านบวก	ปัจจัยด้านลบ

กระบวนการวิเคราะห์ SWOT ควรให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทุกคนได้มีส่วนร่วมในการประเมินสถานภาพด้วย เพื่อที่จะได้ผลที่สะท้อนศักยภาพที่แท้จริงของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด จากนั้นจึงนำผลการวิเคราะห์ที่ได้มาประมวลผลเพื่อดำเนินการในขั้นตอนต่อไป โดย

๑) วิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนจากการปฏิบัติงานจากสภาพแวดล้อมภายใน โดยพิจารณาให้ครอบคลุมประเด็นสำคัญ ได้แก่ นโยบายและเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด การบริหารจัดการภายในจังหวัด เช่น ผู้นำ งบประมาณ บุคลากร การจัดทำฐานข้อมูล ระบบสารสนเทศ โครงสร้างการบริหาร วัฒนธรรมองค์กร เป็นต้น

๒) วิเคราะห์โอกาสและภัยคุกคามจากสภาพแวดล้อมภายนอก โดยพิจารณาจาก ปัจจัยภายนอกที่อาจส่งผลกระทบต่อการทำงานของจังหวัด/กลุ่มจังหวัดทั้งทางตรงและทางอ้อม ได้แก่ นโยบายระดับชาติ สถานการณ์ด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง กฎหมาย/ระเบียบที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนข้อเรียกร้องจากกลุ่มบุคคลภายในจังหวัด/กลุ่มจังหวัด หรือเครือข่ายของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งนี้ การที่จะระบุว่าสิ่งใดเป็นโอกาสหรือภัยคุกคามนั้น จะต้องคำนึงถึงบริบทหรือสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงด้วย เนื่องจากในบางสถานการณ์อาจส่งผลให้โอกาสกลายเป็นภัยคุกคาม หรือภัยคุกคามกลับกลายเป็นโอกาสก็ได้ ดังนั้น จังหวัด/กลุ่มจังหวัดจึงจำเป็นต้องปรับกลยุทธ์ให้เหมาะสมและทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมตลอดเวลา

๓) ร่วมกันให้น้ำหนักโดยพิจารณาจาก “จุดแข็ง/จุดอ่อนที่มีศักยภาพส่งผลกระทบต่อกลุ่ม” (Potential Impact) และ “จุดแข็ง/จุดอ่อนที่มีความสำคัญเชิงเปรียบเทียบ” (Relative Important) โดยใช้เกณฑ์ปริมาณต่ำมาก = ๑ ต่ำ = ๒ กลาง = ๓ สูง = ๔ สูงมาก = ๕ โดยจัดทำเป็นตาราง และดำเนินการเช่นเดียวกันกับการวิเคราะห์จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคาม (สำหรับจุดแข็ง/โอกาสให้มีค่าเป็นบวก และจุดอ่อน/ภัยคุกคามให้มีค่าเป็นลบ) ดังนี้

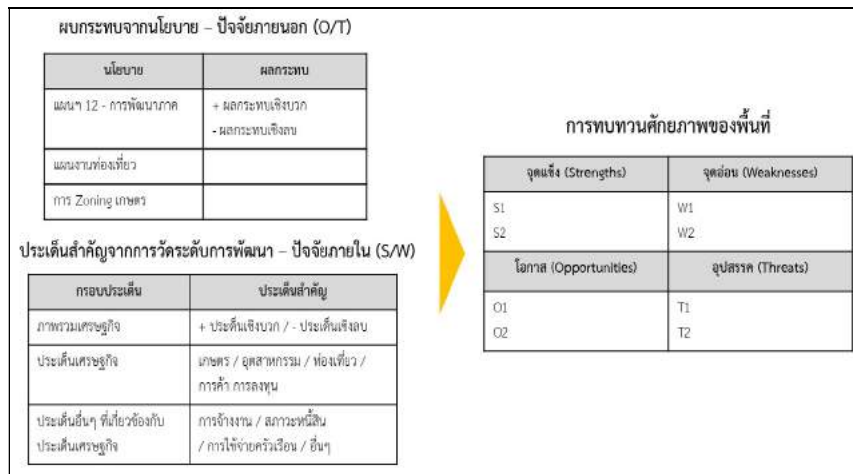
ตารางที่ ๑ : การเปรียบเทียบความสำคัญ

จุดแข็ง	จุดแข็งที่มีศักยภาพส่งผลกระทบต่อกลุ่ม					จุดแข็งที่มีความสำคัญเชิงเปรียบเทียบ					รวม
	สูง มาก	สูง	กลาง	ต่ำ	ต่ำ มาก	สูง มาก	สูง	กลาง	ต่ำ	ต่ำ มาก	
๑.	✓					✓					๑๐
๒.			✓					✓			๖
๓.		✓								✓	๕

๔) ต่อจากนั้นให้พิจารณาว่า เมื่อนำจุดแข็งกับจุดอ่อนมาหักลบกันแล้ว รวมทั้งนำคะแนนของโอกาสและภัยคุกคามมาหักลบกัน แล้วดูว่าคะแนนอะไรมากกว่ากัน ซึ่งจะทำให้เห็นภาพของจังหวัด/กลุ่มจังหวัดว่าอยู่ในสถานะอย่างไร

หลังจากที่ได้ข้อมูลผลกระทบจากนโยบายและยุทธศาสตร์สำคัญ (ปัจจัยภายนอก) ประกอบกับการวิเคราะห์ประเด็นจากการวัดระดับการพัฒนา (ปัจจัยภายใน) เข้ามาประกอบกันแล้วนั้น ก็จะสามารถนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ศักยภาพของจังหวัด/กลุ่มจังหวัดผ่านเครื่องมือ SWOT Analysis ที่สะท้อนให้เห็นถึงจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคสำคัญของพื้นที่ได้

แผนภาพที่ ๑๐: กรอบแนวทางการวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่

หลังจากได้ข้อมูลจากการวิเคราะห์ SWOT ครบถ้วนแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือ การนำข้อมูลดังกล่าวมากำหนดทิศทางในการพัฒนาของจังหวัดโดยใช้การวิเคราะห์เทอร์เมทริกซ์ (TOWS Matrix) ซึ่งเป็นเครื่องมือวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจุดแข็งกับโอกาส จุดแข็งกับข้อจำกัด จุดอ่อนกับโอกาส และจุดอ่อนกับข้อจำกัด ซึ่งผลของการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในข้อมูลแต่ละคู่ดังกล่าว ทำให้เกิดกลยุทธ์ที่สามารถแบ่งออกได้เป็น ๔ ประเภท คือ

<p>กลยุทธ์เชิงรุก (SO Strategy)</p> <p>ได้มาจากการนำข้อมูลการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นจุดแข็งและโอกาสมาพิจารณาร่วมกัน เพื่อที่จะนำมากำหนดเป็นกลยุทธ์ใน <u>เชิงรุก</u></p>	<p>กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO Strategy)</p> <p>ได้มาจากการนำข้อมูลการประเมินสภาพแวดล้อม ที่เป็นจุดอ่อนและโอกาสมาพิจารณาร่วมกัน เพื่อที่จะนำมากำหนดเป็นกลยุทธ์ใน <u>เชิงแก้ไข</u> เพื่อให้องค์กรนำแนวคิดหรือวิธีใหม่ๆ มาใช้ในการแก้ไขจุดอ่อนที่องค์กรมีอยู่ได้</p>
<p>กลยุทธ์เชิงป้องกัน (ST Strategy)</p> <p>ได้มาจากการนำข้อมูลการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นจุดแข็งและข้อจำกัดมาพิจารณาร่วมกัน เพื่อที่จะนำมากำหนดเป็นกลยุทธ์ใน <u>เชิงป้องกัน</u> เพื่อให้องค์กรสามารถใช้จุดแข็งที่มีอยู่ในการป้องกันข้อจำกัดที่มาจากภายนอก</p>	<p>กลยุทธ์เชิงรับ (WT Strategy)</p> <p>ได้มาจากการนำข้อมูลการประเมินสภาพแวดล้อม ที่เป็นจุดอ่อนและข้อจำกัดมาพิจารณาร่วมกัน เพื่อที่จะนำมากำหนดเป็นกลยุทธ์ใน <u>เชิงรับ</u> เพราะองค์กรเผชิญกับทั้งจุดอ่อนและข้อจำกัดภายนอกที่ไม่สามารถควบคุมได้</p>

แผนภาพที่ ๑๑: เทอร์เมทริกซ์ (TOWS Matrix)

๓.๔.๓ แนวคิดการเปรียบเทียบการพัฒนา (Benchmarking)

การเปรียบเทียบ (Benchmarking) คือ วิธีการในการวัดและเปรียบเทียบผลิตภัณฑ์ บริการ และวิธีการปฏิบัติกับองค์กรที่สามารถทำได้ดีกว่าเพื่อนำผลของการเปรียบเทียบมาใช้ในการปรับปรุงองค์กรตนเอง เพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศ โดยมีประโยชน์ที่เกี่ยวข้อง ๒ ประเด็นหลัก ได้แก่

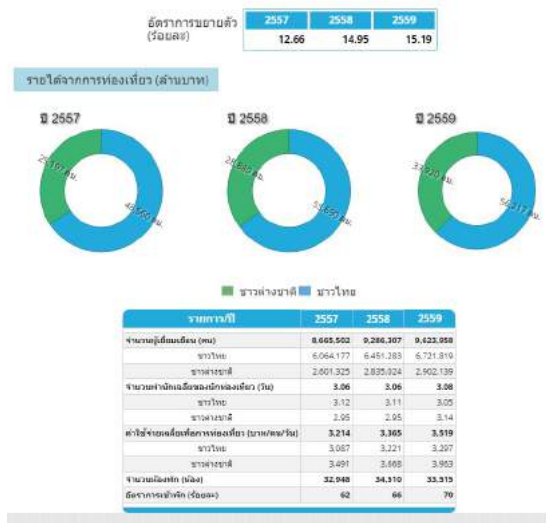
๑) ความเข้าใจในองค์กร: แนวคิดการเปรียบเทียบทั้งในมิติสมรรถนะ ประสิทธิภาพ และผลการดำเนินงาน ช่วยให้องค์กรรู้ถึงศักยภาพ จุดแข็ง จุดอ่อน และสมรรถนะขององค์กร ตรวจสอบการเปลี่ยนแปลง หรือบ่งชี้ความสำเร็จหรือสะท้อนผลการดำเนินการหรือการพัฒนาขององค์กรว่าประสบความสำเร็จหรือบรรลุเป้าหมายหรือไม่

๒) มีแนวทางการพัฒนาองค์กร: แนวคิดการเปรียบเทียบสร้างแนวทางการพัฒนาที่ชัดเจนให้กับองค์กร โดยใช้องค์กรต้นแบบ (Best Practice) เป็นตัวแบบการพัฒนาโดยศึกษาแนวทางการดำเนินงานขององค์กรต้นแบบในการจัดการหรือแก้ปัญหาในแต่ละมิติอย่างไร

โดยการเปรียบเทียบสามารถทำได้หลายรูปแบบ แต่ได้รับความนิยม และสะดวกในการจัดทำมี ๒ รูปแบบ ดังนี้

➤ **การเปรียบเทียบภายในองค์กร (Internal Benchmarking)** โดยการเปรียบเทียบการดำเนินการภายในขององค์กรผ่านตัวชี้วัดในมิติต่างๆ เช่น สมรรถนะ ประสิทธิภาพและผลการดำเนินงานเพื่อทำการศึกษาและวิเคราะห์ปัญหา ศักยภาพ จุดแข็ง จุดอ่อน และสมรรถนะขององค์กรเพื่อใช้เป็นทิศทางหรือจุดเน้นในการพัฒนาขององค์กรต่อไปในอนาคต

➤ **การเปรียบเทียบภายนอกองค์กร (External Benchmarking)** การเปรียบเทียบการดำเนินการระหว่างคู่แข่ง/คู่แข่ง ผ่านตัวชี้วัดในมิติต่างๆ เช่น สมรรถนะ ประสิทธิภาพและผลการดำเนินงานเพื่อทำการศึกษาและวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อนขององค์กร ความแตกต่างของสมรรถนะและศักยภาพในการดำเนินการ ตลอดจนวิธีการดำเนินงานเพื่อที่องค์กรจะสามารถพัฒนาให้เท่าเทียมหรือเหนือกว่าคู่แข่ง/คู่แข่ง

แผนภาพที่ ๑๒: Benchmarking

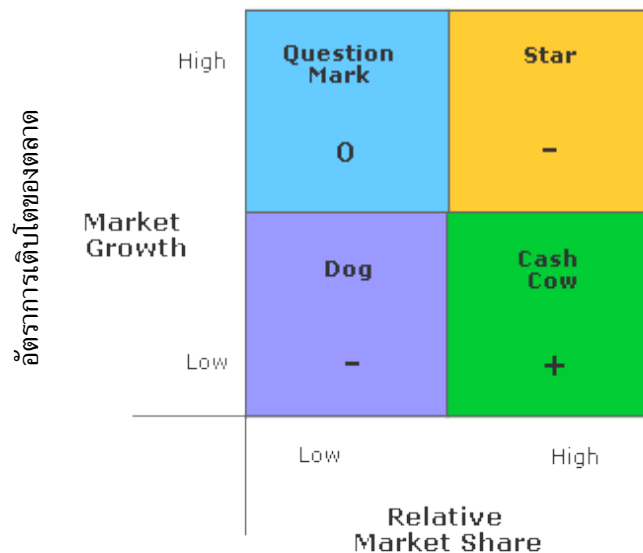
รายได้จากการท่องเที่ยว(รายจังหวัด)

ลำดับ	จังหวัด	ค่าเฉลี่ย	อันดับ	จังหวัด	ค่าเฉลี่ย	อันดับ
377,878	-125,493	2557	2558	2559	อันดับ	อันดับ
ภูเก็ต	259,291	313,006	377,878	เพิ่มขึ้น	1	1
ชลบุรี	106,092	133,938	206,272	เพิ่มขึ้น	2	2
เชียงใหม่	73,757	82,570	90,137	เพิ่มขึ้น	3	3
กระบี่	73,230	78,336	88,404	เพิ่มขึ้น	4	4
สุราษฎร์ธานี	59,313	68,053	79,136	เพิ่มขึ้น	5	5
สงขลา	42,825	48,885	54,337	เพิ่มขึ้น	6	6
พังงา	29,330	37,215	42,619	เพิ่มขึ้น	7	7
ระนอง	25,124	28,380	30,614	เพิ่มขึ้น	8	8
ประจวบคีรีขันธ์	25,908	26,268	29,520	เพิ่มขึ้น	9	9
น่าน	20,424	22,848	23,748	เพิ่มขึ้น	10	10
เลย	10,117	20,740	21,961	เพิ่มขึ้น	11	11
กาญจนบุรี	15,265	18,945	20,790	เพิ่มขึ้น	12	12
นครราชสีมา	13,511	15,818	17,418	เพิ่มขึ้น	13	13
สุราษฏร์	13,163	14,445	15,766	เพิ่มขึ้น	15	15
หนองคาย	13,447	14,485	15,310	เพิ่มขึ้น	14	14
นครศรีธรรมราช	11,877	12,587	14,465	เพิ่มขึ้น	16	16
ขอนแก่น	9,042	10,756	13,122	เพิ่มขึ้น	17	17
อุดรธานี	7,453	8,085	8,558	เพิ่มขึ้น	18	18
ตรัง	6,885	7,210	8,347	เพิ่มขึ้น	19	19
สุโขทัย	6,288	7,001	7,560	เพิ่มขึ้น	21	21
พิษณุโลก	6,427	7,098	7,437	เพิ่มขึ้น	20	20
อุบลราชธานี	5,281	5,881	6,240	เพิ่มขึ้น	24	22
นครนายก	5,034	5,847	6,231	เพิ่มขึ้น	27	23
ตาก	5,133	5,832	6,200	เพิ่มขึ้น	26	24
อุตรดิตถ์	5,405	5,665	6,049	เพิ่มขึ้น	23	26
สกลนคร	5,203	5,559	6,010	เพิ่มขึ้น	25	27
เพชรบูรณ์	5,433	5,792	5,959	เพิ่มขึ้น	22	25
สระแก้ว	4,455	4,915	5,769	เพิ่มขึ้น	29	29
พิจิตร	4,734	5,263	5,701	เพิ่มขึ้น	28	28
สมุทรสาคร	4,045	4,901	5,265	เพิ่มขึ้น	32	30
นครปฐม	3,647	4,042	5,034	เพิ่มขึ้น	33	34
หนองคาย	4,177	4,506	4,826	เพิ่มขึ้น	30	31
สุพรรณบุรี	4,081	4,485	4,810	เพิ่มขึ้น	31	32
สุพรรณบุรี	2,902	4,168	4,585	เพิ่มขึ้น	38	33
ฉะเชิงเทรา	3,782	3,984	4,240	เพิ่มขึ้น	34	35
ฉะเชิงเทรา	3,459	3,792	3,982	เพิ่มขึ้น	35	36
ระยอง	3,323	3,727	3,978	เพิ่มขึ้น	36	37
ปราจีนบุรี	3,216	3,504	3,751	เพิ่มขึ้น	37	38
ฉะเชิงเทรา	2,675	3,347	3,712	เพิ่มขึ้น	40	39

๓.๔.๔ การวางตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์ (Positioning)

หลังจากที่ได้วิเคราะห์ศักยภาพหรือ “รู้จักตนเอง” แล้ว สิ่งสำคัญประการต่อมาสำหรับการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด ได้แก่ การรู้ถึงสถานะหรือ “รู้ตำแหน่งแห่งที่ของตนเอง” ซึ่งจะเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินสถานะภาพของจังหวัดได้อย่างถูกต้องและเป็นจริง

สถานการณ์ของโลกและประเทศที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาทำให้จังหวัดไม่สามารถดำรงอยู่ได้ด้วยตนเองเพียงอย่างเดียว เนื่องจากปัจจัยในการแข่งขันที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมที่เป็นการแข่งขันที่อาศัยขนาด (Scale-based Competition) เป็นการแข่งขันที่อาศัยความรวดเร็ว (Speed-based Competition) จากทรัพย์สินที่จับต้องได้ (Tangible Assets) เป็นทรัพย์สินที่ไม่มีตัวตน (Intangible Assets) จากทรัพย์สินที่เป็นเจ้าของคนเดียว (Owning Assets) เป็นการครอบครองทรัพย์สินในลักษณะกลุ่มหรือเครือข่าย (Gaining Access Network) จากพึ่งพิงทุนเป็นส่วนใหญ่ (Capital Base) เป็นพึ่งพิงความคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ (Creativity Base) จากอยู่บนพื้นฐานการผลิต (Production Base) เป็นอยู่บนพื้นฐานการบริโภค (Consumption Base) โดยเครื่องมือที่นิยมใช้ในการประเมินสถานะหรือตำแหน่งแห่งที่ขององค์กรนั้น ได้แก่ BCG Matrix หรือ บอสด์สโมเดล ซึ่งเป็นเทคนิคที่นำมาใช้ในการพัฒนากลยุทธ์ หรือยุทธศาสตร์ระดับองค์กร (Corporate Level Strategy) ภายใต้วิธีการกำหนดยุทธศาสตร์แบบการเลือกลงทุนในหน่วยธุรกิจ (Portfolio Strategy) โดยจัดทำเป็นแมทริกซ์ที่แสดงฐานะขององค์กรในเชิงเปรียบเทียบ โดยใช้เกณฑ์หลัก ๒ ด้าน คือ ส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบ (Relative Market Share) และการเติบโตของตลาด (Market Growth) เพื่อที่จะได้สามารถจัดสรรทรัพยากรไปสู่ส่วนที่เหมาะสมและมีศักยภาพในการพัฒนา ซึ่งแบ่งออกเป็น ๔ กลุ่ม ดังนี้

ส่วนแบ่งการตลาดเชิงเปรียบเทียบ

แผนภาพที่ ๑๓: BCG Matrix

- **ดาวรุ่ง (Star)** เป็นสาขาที่มีศักยภาพในการพัฒนาสูงที่สุด เนื่องจากเป็นสาขาที่กำลังมีการขยายตัวในระดับประเทศ ขณะเดียวกันท้องถิ่นก็มีความสามารถในการแข่งขันสูง ผลที่ได้ที่อยู่ในฐานนี้ควรส่งเสริมให้มีการเติบโตต่อไปได้ มีโอกาสจะประสบความสำเร็จซึ่งจำเป็นจะต้องใช้ทรัพยากรมากเพื่อรักษาสถานภาพนี้ไว้

- **กลุ่มน่าสงสัย (Question Mark)** เป็นสาขาที่หดตัวลงในระดับประเทศแต่ท้องถิ่นมีความสามารถในการแข่งขันสูง เป็นสาขาที่น่าสนใจเพราะมีอัตราการขยายตัวสูงมีโอกาสในการพัฒนาไปเป็น “ดาวรุ่ง” ได้ หากแต่จำเป็นจะต้องใช้ทรัพยากรมากเพื่อให้ได้ส่วนแบ่งมากขึ้น

- **แม่วัวให้นม (Cash cow)** เป็นสาขาที่กำลังขยายตัวในระดับประเทศแต่ความสามารถในการแข่งขันของท้องถิ่นต่ำ หรือเป็นสินค้า/อุตสาหกรรมที่มีส่วนแบ่งตลาดสูงในตลาดที่มีความเจริญเติบโต โดยทั่วไปจะหมายถึงสินค้า/อุตสาหกรรมที่ได้ปึกหลักฐานอย่างดีแล้ว ในตลาดที่มีความเจริญเติบโตต่ำ จึงไม่จำเป็นต้องใช้ทรัพยากรเพื่อสร้างตลาด เพียงแต่ต้องอาศัยความต่อเนื่องในการรักษาสถานะเอาไว้

- **สุนัขหรือกลุ่มที่เป็นปัญหา (Dog)** เป็นสาขาที่มีการพัฒนาน้อยที่สุด เนื่องจากมีการหดตัวในระดับประเทศ และท้องถิ่นมีความสามารถในการแข่งขันต่ำ ปกติแล้วกลุ่มนี้จะทำกำไรน้อยและต้องใช้ทรัพยากรค่อนข้างมากเพื่อการพัฒนา

จากแนวคิดข้างต้น สามารถนำมาพิจารณาปรับใช้ในการประเมินสถานภาพและตำแหน่งแห่งที่ของจังหวัด โดยนำผลการวิเคราะห์ SWOT มาเป็นพื้นฐานในการพิจารณา ซึ่งจะช่วยให้จังหวัดทราบศักยภาพของตนเอง มีจุดเน้นที่ชัดเจนว่าต้องการจะมุ่งไปในทิศทางใด รวมทั้งสามารถกำหนดทางเลือกยุทธศาสตร์ในการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังแผนภาพที่ ๑๔

	Strengths	Weaknesses
Opportunities	SO A. Growing or Proactive	WO C. Improve Quality
Threats	ST B. Defending or Partner	WT D. Change

แผนภาพที่ ๑๔: แสดงการนำ SWOT Analysis มาพิจารณากำหนดทิศทางการพัฒนา

- A. **Growing or Proactive** ในด้านที่เป็นจุดแข็งและมีโอกาสในการพัฒนา หรือเทียบเท่ากับกลุ่มดาวรุ่ง (Star)
- B. **Defending or Partner** ในด้านที่เป็นจุดแข็งแต่มีข้อจำกัดในการพัฒนา หรือเทียบเท่ากับกลุ่มแม่วัวให้นม (Cash cow)
- C. **Improve Quality** ในด้านที่เป็นจุดอ่อนแต่อาจมีโอกาพัฒนา หรือเทียบเท่ากับกลุ่มน่าสงสัย (Question Mark)
- D. **Change** ในด้านที่เป็นจุดอ่อนและมีข้อจำกัด หรือเทียบเท่ากับสุนัขหรือกลุ่มที่เป็นปัญหา (Dog)

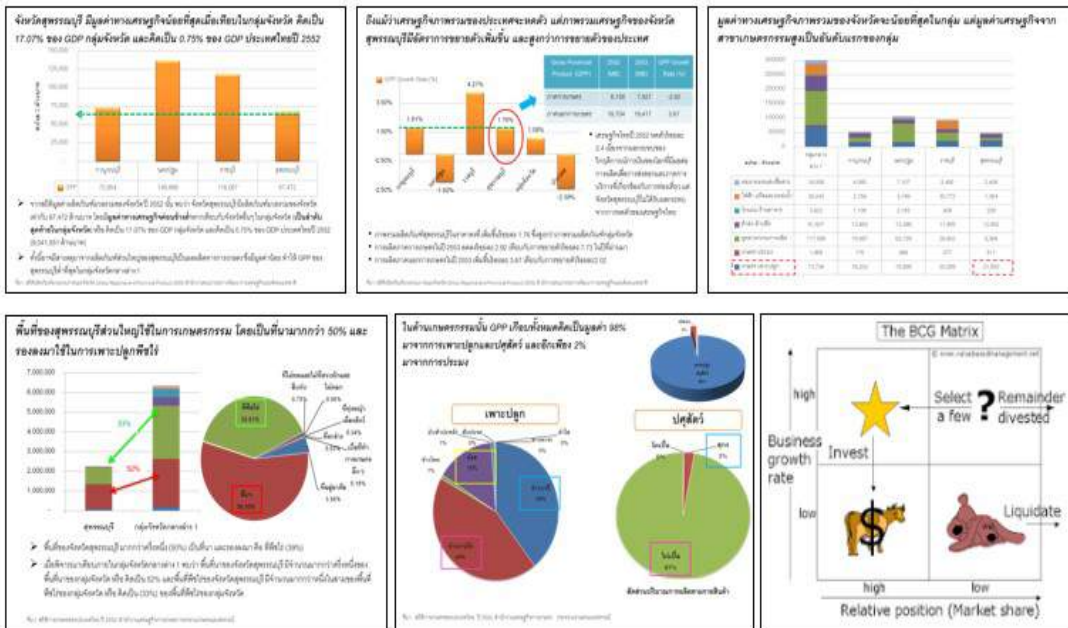
๓.๔.๕ ผลิตรายักษ์คุณภาพ (Product Champions)

หลังจากที่ได้มีการวิเคราะห์ศักยภาพของจังหวัดผ่านเครื่องมือ SWOT และ BCG Matrix แล้ว ก็สามารถชี้ให้เห็นถึงแนวทางในการพัฒนาของจังหวัดในแต่ละด้านได้อย่างเหมาะสมมากยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นในด้าน เกษตร อุตสาหกรรม ท่องเที่ยว หรือการค้า อย่างไรก็ตามหากการพัฒนาทิศทางดังกล่าวไม่ชัดเจนเพียงพอ อาจทำให้การขับเคลื่อนทิศทางของจังหวัด ซึ่งมีงบประมาณอยู่อย่างจำกัด ขาดความชัดเจนสามารถหรือไม่สามารถพัฒนาให้เกิดความรูปธรรมขึ้นมาได้ ดังนั้นจึงมีแนวคิดในการใช้หลักการของผลิตรายักษ์คุณภาพขึ้นมา ซึ่งเป็นการกำหนดในระดับตัวผลิตภัณฑ์ในแต่ละด้าน เช่น ตั้งแต่เกษตร -> เกษตรอินทรีย์ -> ข้าวอินทรีย์ เป็นต้น

การที่มีผลิตรายักษ์คุณภาพที่ชัดเจน ก็จะช่วยทำให้สามารถพัฒนาโครงการที่เหมาะสม และสามารถขับเคลื่อนผลิตรายักษ์คุณภาพตัวนั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด ทั้งนี้การระบุผลิตรายักษ์คุณภาพมีความสอดคล้องกับทิศทางของนโยบาย และสะท้อนศักยภาพของพื้นที่ได้มากที่สุดนั้น จะต้องพิจารณาจาก ๑) ทิศทางของนโยบาย ทั้งในส่วนที่มาจากนโยบายของรัฐบาล วิทยาลัย หรือทิศทางยุทธศาสตร์การพัฒนาของผู้บริหารจังหวัด หรือแม้แต่โครงการสำคัญที่จังหวัด หรือกลุ่มจังหวัดกำลังขับเคลื่อน ๒) จุดเน้น หรือทิศทางเชิงยุทธศาสตร์ (Positioning) ของพื้นที่ อาทิ ทิศทางของภูมิภาค กลุ่มจังหวัด หรือของจังหวัดเอง และ ๓) ข้อมูลสถิติสนับสนุนต่างๆ ที่มาใช้ในการเปรียบเทียบ และประเมินศักยภาพของผลิตรายักษ์คุณภาพในพื้นที่ เข้ามาประกอบกัน

เพื่อให้การระบุผลิตรายักษ์คุณภาพ (Product Champion) มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทของพื้นที่มากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อให้เป็นข้อมูลสำคัญสำหรับผู้บริหารของจังหวัดในการตัดสินใจ ข้อมูลสนับสนุนประกอบผลิตรายักษ์คุณภาพจึงถือว่าเป็นส่วนของข้อมูลที่สำคัญมาก อาทิ ภาพรวมเศรษฐกิจของพื้นที่ ศักยภาพด้านการเกษตร อุตสาหกรรม ท่องเที่ยว หรือการค้า หรือแม้แต่ข้อมูลสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบข้อมูลผลิตรายักษ์คุณภาพต่างๆ ดังตัวอย่างในแผนภาพที่ ๑๕

แผนภาพที่ ๑๕: ตัวอย่างข้อมูลสนับสนุนประกอบการพิจารณาผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

โดยทั่วไปแล้ว ในการพิจารณา และกำหนดผลิตภัณฑ์ศักยภาพตัวหนึ่งนั้น อาจจะต้องมีการพิจารณาประเด็นเหล่านี้ ประกอบเพิ่มเติมด้วย

- ❖ โอกาสของตลาดต่อ Product Champion (Demand and Market Opportunity)
- ❖ ความพร้อมของวัตถุดิบ และอุปทาน (Supply)
- ❖ กระบวนการในการแปรรูป ต่อยอด หรือขยายผล (Value Added Process)
- ❖ องค์ความรู้ และงานวิจัยในการพัฒนา (Research and Development Required)
- ❖ เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง (Technology)
- ❖ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง (Stakeholders)

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการพิจารณาผลิตภัณฑ์ศักยภาพในพื้นที่หนึ่งนั้น อาจต้องพิจารณาจากหลายปัจจัยเข้ามาประกอบกัน จึงได้มีการกำหนดกรอบแนวคิดในการพิจารณาผลิตภัณฑ์ศักยภาพเบื้องต้น ดังนี้

ตารางที่ ๒: กรอบแนวทางการพิจารณาผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ประเด็นที่ เกรดที่ได้	ปัจจัยกำหนด	นโยบาย (นโยบายผู้ว่า-Expert Opinion)	จุดเน้น / ตำแหน่ง ทางยุทธศาสตร์ (Positioning)	ข้อมูลสนับสนุนและ การวิเคราะห์อื่นๆ
A (ผ่าน)		/	/	/
B (หารือ)		X	/	/
C (หารือ / คัดค้านเพิ่มเติม)		X	X	/

นอกจากนี้ เนื่องจากการพัฒนาทิศทางทางด้านเศรษฐกิจของจังหวัดนั้น มีความหลากหลาย ขึ้นอยู่กับนโยบาย ศักยภาพ และบริบทของพื้นที่ ดังนั้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจจึงอาจเกิดขึ้นได้หลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นทั้งทางด้านเกษตร อุตสาหกรรม การท่องเที่ยว หรือแม้แต่การค้า แต่เพื่อให้การกำหนดผลิตภัณฑ์ศักยภาพนั้นมีความชัดเจนมากที่สุด จึงได้มีการกำหนดแนวคิดในเรื่องของลำดับชั้น (Level) ของผลิตภัณฑ์ศักยภาพขึ้นมา โดยในแต่ละลำดับชั้นจะเป็นการกำหนดความชัดเจนในการพัฒนาตามกรอบของผลิตภัณฑ์ศักยภาพนั้นๆ ดังตัวอย่างในตาราง ๓ นี้

ตารางที่ ๓: ตัวอย่างการกำหนดระดับของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ระดับ ๐	ระดับ ๑	ระดับ ๒	ระดับ ๓	ระดับ ๔	ระดับ ๕	
การพัฒนา จังหวัด	เศรษฐกิจ	เกษตรกรรม	เพาะปลูก	ข้าว	ชียนาท ๑ ปทุมธานี ๑ สุพรรณ ๖๐	
				อ้อย		
				ผลไม้		
			ปศุสัตว์	โค		
				หมู		
				ประมง		
			อุตสาหกรรม	ขนาดใหญ่	กุ้ง	
					ปลา	
					เซรามิก / กระจก เคมี / ยาง	
		ขนาดกลาง / SME				
			ในครัวเรือน			
			การค้า การ ลงทุน	การค้าชายแดน		
		ท่องเที่ยว	ค้าปลีก			
				ธรรมชาติ	นิเวศ / ทะเล	
				วัฒนธรรม	ประเพณี / ชุมชน	
สัมมนาการ	สุขภาพ / ผจญ ภัย / MICE					
สังคม						
สิ่งแวดล้อม						

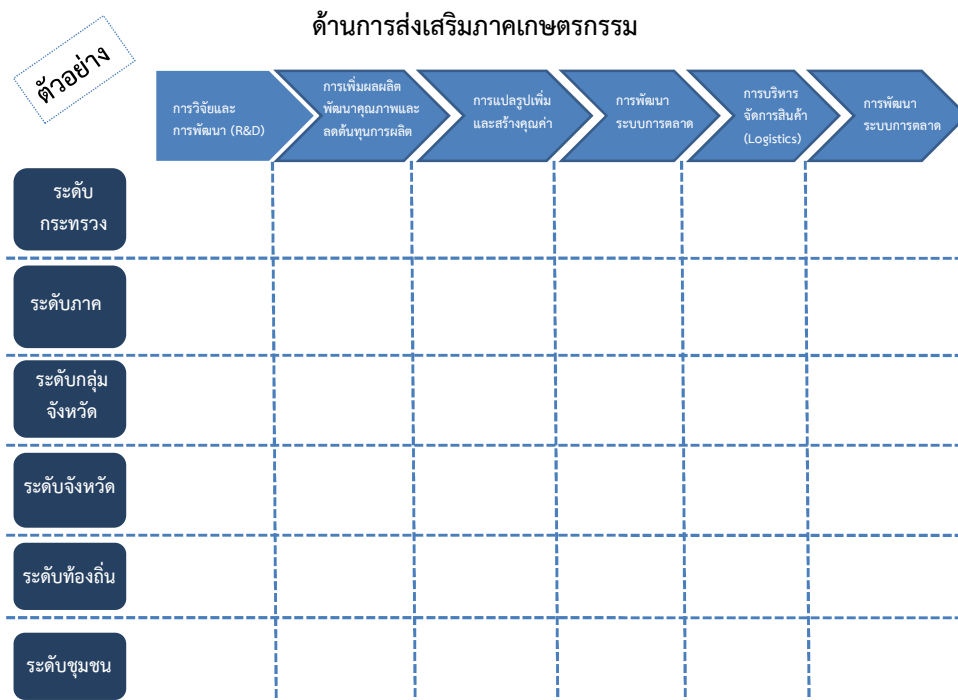
๓.๔.๖ การจัดทำห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain)

ลำดับต่อมา คือ การพิจารณาจัดลำดับความสำคัญของโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ที่จะเกิดขึ้น ซึ่งการจำแนกและจัดกลุ่มของกิจกรรมนั้นเป็นสิ่งสำคัญเนื่องจาก แต่ละกิจกรรมอาจไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ จึงต้องมีการประเมินค่าความเป็นไปได้ของกิจกรรม โดยพิจารณา

จากกิจกรรมที่สามารถสร้างผลตอบแทนหรือประโยชน์สูงสุด โดยจะมีการกำหนดกฎเกณฑ์ขึ้นมาเป็นหลักในการประเมิน ซึ่งโดยทั่วไปจะมีหลักเกณฑ์ในการประเมินกิจกรรมต่างๆ หลายวิธี โดยพิจารณาจากผลตอบแทน แหล่งที่มาของทรัพยากร ระยะเวลาของการดำเนินงาน ความคุ้มค่า ฯลฯ เมื่อพิจารณาแล้ว จะต้องนำกิจกรรมต่างๆ มาเชื่อมโยง เพื่อให้เกิดคุณค่าและประโยชน์ต่อองค์กร ในภาพรวมโดยการจัดทำเป็น “ห่วงโซ่คุณค่า”

ห่วงโซ่คุณค่า คือ สายโซ่ของกิจกรรมที่จะก่อให้เกิดคุณค่าต่อองค์กรเป็นเครื่องมือที่ช่วยในการทำความเข้าใจถึงบทบาทของแต่ละส่วนว่าจะมีส่วนช่วยเหลือให้องค์กรก่อกำเนิดคุณค่าได้อย่างไร เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ภายในจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยแบ่งกิจกรรมภายในเป็น ๒ กิจกรรม คือ กิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) ซึ่งกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับองค์กร ดังนั้น การจัดทำห่วงโซ่คุณค่าจะเป็นเครื่องมือที่ช่วยเรียงร้อยให้จังหวัดทราบกระบวนการและกิจกรรมต่างๆ ที่มีผลต่อความสามารถในการดำเนินงานของจังหวัด/กลุ่มจังหวัดในภาพรวมตั้งแต่ต้นทางจนถึงปลายทาง เพื่อที่จะร่วมกันจัดทำแผนในการแก้ไขและปรับปรุงการทำงานให้เหมาะสม

วงจรของห่วงโซ่คุณค่าจะต้องมองความสัมพันธ์ของกิจกรรมต่างๆ อย่างครบวงจร โดยพิจารณาว่า กระบวนการใดบ้างที่มีความสำคัญจากต้นน้ำถึงปลายน้ำ และกำหนดผู้รับผิดชอบหรือเจ้าภาพของแต่ละกระบวนการให้ชัดเจน เช่น กระทรวง/กรม จังหวัด กลุ่มจังหวัด ท้องถิ่น ชุมชน ภาคเอกชน ฯลฯ โดยแยกบทบาทให้ชัดเจนว่าใครมีหน้าที่อย่างไร เพื่อที่จะนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน

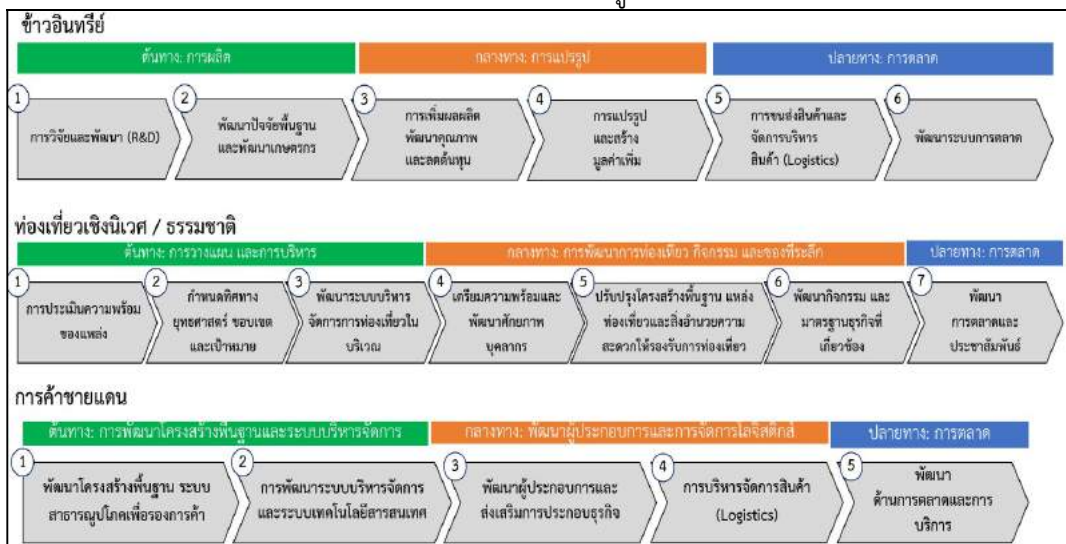

แผนภาพที่ ๑๖: แสดงตัวอย่างกรอบการจัดทำ Value Chain

การใช้ห่วงโซ่คุณค่าร่วมกับผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

หลังจากที่สามารถกำหนดผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) มาได้แล้ว สิ่งสำคัญคือจะมีแนวทางในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนั้นได้อย่างไรได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงมีการนำเสนอแนวคิดในเรื่องของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) เข้ามาเพื่อที่จะมาช่วยกำหนดกรอบในการขับเคลื่อน โดยแต่ละผลิตภัณฑ์ศักยภาพก็จะต้องมีการกำหนดข้อต่อการพัฒนาที่สำคัญ ตั้งแต่ในช่วงของต้นทาง กลางทาง และปลายทางต่อไป ซึ่งการพัฒนาตามกรอบห่วงโซ่มูลค่าของแต่ละผลิตภัณฑ์ก็จะต้องมีความแตกต่างกันออกไปตามประเภท รูปแบบ พื้นที่ หรือแม้แต่ศักยภาพบริบทต่างๆ เช่น หากผลิตภัณฑ์ศักยภาพทางด้านการเกษตร ก็อาจจะมีข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าในแต่ละส่วนที่แตกต่างกับ ผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่เป็นด้านการท่องเที่ยว ด้านการค้า หรือด้านอุตสาหกรรม เป็นต้น ดังตัวอย่างในแผนภาพด้านล่าง

แผนภาพที่ ๑๗: ตัวอย่างข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

จากแผนภาพข้างต้น จะเห็นได้ว่าการวิเคราะห์และพัฒนาผลิตภัณฑ์ศักยภาพตามกรอบห่วงโซ่มูลค่าจะเป็นการกำหนดแนวทางการจัดการผลิตภัณฑ์นั้นๆ ตั้งแต่การผลิตไปจนถึงการตลาดถึงผู้บริโภคได้ในแต่ละข้อต่อ อย่างไรก็ตาม หากพิจารณารายละเอียดในแต่ละข้อต่อนั้น จะเห็นได้ว่าจะเป็นกรอบการพัฒนาที่กว้างๆ เป็นสำคัญ ซึ่งเพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนในแต่ละข้อต่อได้อย่างเป็นรูปธรรม จึงต้องให้ความสำคัญถึงปัจจัยที่ในการดำเนินงานในแต่ละข้อต่อเพิ่มเติมด้วย หรือในอีกความหมายหนึ่งคือ “ในการขับเคลื่อนแต่ละข้อต่อจะต้องทำอะไรบ้าง?” ประเด็นปัจจัยในแต่ละข้อต่อเหล่านี้ เรียกว่า “ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factors: CSF)” ซึ่งในการวิเคราะห์และกำหนดปัจจัยสู่ความสำเร็จในแต่ละข้อต่อนั้น อาจพิจารณาข้อมูลทั้งในส่วนของกลยุทธ์ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ศักยภาพ ตัวชี้วัด โครงการตามแผนงานที่เกี่ยวข้อง หรือแม้แต่ข้อมูลศักยภาพสำคัญ อื่นๆ มาประกอบเข้าด้วยกันได้

การวิเคราะห์ช่องว่างในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ศักยภาพ: เมื่อสามารถวิเคราะห์และกำหนดรายละเอียดของปัจจัยสู่ความสำเร็จของแต่ละข้อต่อในห่วงโซ่มูลค่า ของแต่ละผลิตภัณฑ์ศักยภาพขึ้นมาได้แล้ว ก็เปรียบเสมือนการมีสรุปรายละเอียด (Check List) ของปัจจัยหรือสิ่งที่ต้องมีการดำเนินการ ซึ่งในการปฏิบัติงานจริงนั้นอาจมีหลายปัจจัยที่ได้มีการดำเนินการบางอย่างไปแล้ว ด้วยเหตุนี้ จึงต้องมีการตรวจสอบและวิเคราะห์ว่ามีปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF) เรื่องใดบ้าง ที่มีการดำเนินการไปแล้ว หรือมีโครงการรองรับไปแล้วบ้าง ซึ่งท้ายที่สุดจะช่วยให้สามารถระบุถึงสิ่งที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนาในปัจจัยสำคัญ ที่ยังไม่ได้มีการดำเนินการใดๆ มารองรับ

ในการตรวจสอบและระบุว่าในปัจจัยสู่ความสำเร็จแต่ละข้อ มีโครงการใดมารองรับอยู่บ้างแล้วนั้น สามารถใช้กรอบแนวทางตามตาราง ดังต่อไปนี้ เพื่อตรวจสอบได้

ตารางที่ ๔: กรอบตารางข้อมูลการระบุปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีโครงการมารองรับ

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าและ CSF	ชื่อโครงการ	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
ระบุ CSF ที่มีโครงการรองรับ	ระบุชื่อโครงการหรือแนวทางการดำเนินงานที่ตอบสนองต่อ CSF	ระบุผู้รับผิดชอบหลัก	สรุปแนวคิดสำคัญของโครงการ หรือแนวทางการดำเนินงานสำคัญ ที่ตอบสนองต่อ CSF

จากตารางข้างต้น สามารถสรุปข้อมูลที่เป็นตัวอย่างของข้อมูลของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีโครงการมารองรับได้ ดังนี้

ตารางที่ ๕: ตัวอย่างการระบุรายละเอียดปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีโครงการมารองรับ

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าและ CSF	ชื่อโครงการ	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
๑.๑ / ๑.๒ / ๑.๓	โครงการจัดเก็บและพัฒนาองค์ความรู้ชุมชน เพื่อการท่องเที่ยว	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	สำรวจข้อมูลในชุมชน จัดเก็บข้อมูล พร้อมนำมาประชาสัมพันธ์และสื่อสารในรูปแบบของสิ่งพิมพ์ – อาหารถิ่น / วัฒนธรรม และประวัติบ้านทำนุฮุ้ย
๒.๑	โครงการศึกษาพฤติกรรมด้านการท่องเที่ยวชุมชน	มหาวิทยาลัย	สำรวจและศึกษาพฤติกรรมทางด้านการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ที่เดินทางมายังชุมชน
๓.๑	โครงการพัฒนามาตรฐานการให้บริการแหล่งท่องเที่ยวชุมชน	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	ให้ความรู้ถึงแนวทางการให้บริการที่เป็นการพัฒนาองค์ประกอบทางด้านการท่องเที่ยวชุมชนที่เป็นมาตรฐาน

หลังจากที่มีการระบุปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีโครงการมารองรับตามกรอบตารางข้างต้นได้แล้ว ก็สามารถสรุปข้อมูลตามกรอบแนวคิดห่วงโซ่มูลค่าขึ้นมาได้ ซึ่งจะช่วยให้เห็นในภาพรวมห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพนั้นๆ ได้ว่าปัจจัยสู่ความสำเร็จข้อใดบ้างที่มีโครงการหรือมีแนวทางการดำเนินงานสำคัญรองรับ และมีปัจจัยสู่ความสำเร็จข้อใดบ้างที่ยังคงเป็นช่องว่างที่ยังไม่มีโครงการมารองรับ หรือยังต้องมีการขยายผลการดำเนินงานเพิ่มเติม โดยสามารถแสดงผลตามกรอบของห่วงโซ่มูลค่าได้ตามตัวอย่างต่อไปนี้

แผนภาพที่ ๑๘: ตัวอย่างการระบุช่องว่างของห่วงโซ่มูลค่า

การพัฒนาโครงการจากช่องว่างที่มี: เมื่อสามารถระบุปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง (Gap) ได้แล้ว ก็จะต้องมีการพัฒนาโครงการหรือแนวทางการขับเคลื่อนที่จะสามารถตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างนั้นได้ โดยสามารถจัดทำรายละเอียดของโครงการหรือแนวทางการดำเนินงานที่ตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างตามกรอบตาราง และตัวอย่าง ดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๖: ตัวอย่างการระบุโครงการรองรับปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	แนวคิดโครงการ	ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน
๑.๔	โครงการพัฒนาศูนย์บริการด้านการท่องเที่ยว	พัฒนาแผนงานในการจัดตั้งศูนย์บริการด้านการท่องเที่ยว	ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
๒.๒ / ๓.๔	โครงการศึกษา และจัดทำยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดมุกดาหาร	ศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยว ศึกษาความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนพร้อมจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชน	ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด

๓.๑	โครงการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการท่องเที่ยว	พัฒนาระบบฐานข้อมูลสำคัญของแหล่งท่องเที่ยว กำหนดแนวทางการนำเสนอเรื่องราวปลະข้อมูลของสถานที่ พร้อมการพัฒนา Application รองรับการท่องเที่ยวของจังหวัด	ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
๕.๔	โครงการพัฒนามาตรฐานการท่องเที่ยวเมืองมุกดาหาร	พัฒนาแนวทางการจัดทำมาตรฐานด้านการท่องเที่ยว ในด้านต่างๆ เฉพาะของจังหวัดมุกดาหาร	ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด / พาณิชยจังหวัด / หอการค้า

๓.๔.๗ การกำหนดค่าเป้าหมายและตัวชี้วัด (Target & KPIs)

ค่าเป้าหมาย (Target) หมายถึง ตัวเลขหรือค่าของตัวชี้วัดความสำเร็จที่หน่วยงานต้องการบรรลุ เป็นขั้นตอนของการกำหนดหรือระบุไว้ในแผนงานนั้นๆ หน่วยงานต้องการทำอะไรให้ได้เป็นจำนวนเท่าไร และภายในกรอบระยะเวลาเท่าใด จึงจะถือว่าบรรลุเป้าหมาย

ตัวชี้วัด (Key Performance Indicators: KPIs) เป็นเครื่องมือบอกทิศทางว่าการพัฒนาหรือการดำเนินกิจกรรมในแต่ละเรื่องได้ไปถึงจุดใด บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายแค่ไหน ซึ่งเป็นเรื่องของการดูผลสัมฤทธิ์ของงานหรือระบุผลสำเร็จของงาน มีลักษณะที่สำคัญ ๒ ประการ ได้แก่

๑) ตัวชี้วัดจะต้องสามารถให้ค่าหรือบ่งบอกคุณลักษณะของสิ่งที่ทำการวัดว่ามีปริมาณหรือคุณลักษณะเช่นไร ส่วนจะมีความหมายอย่างไรจะต้องนำไปตีค่าหรือเปรียบเทียบกับเกณฑ์หรือมาตรฐาน จึงจะทราบได้ว่าสิ่งนั้นมีค่าสูงหรือต่ำ ได้มาตรฐานหรือไม่ เพียงใด

๒) ค่าหรือคุณลักษณะที่ได้จากตัวชี้วัดมีความหมายภายใต้เงื่อนไข ๒ ประการ ได้แก่

- เงื่อนไขของเวลา กล่าวคือ ตัวชี้วัดจะบ่งบอกสถานภาพของสิ่งที่มุ่งวัดเฉพาะช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง เช่น ระยะเวลา ๑ สัปดาห์, ๓ เดือน, ๑ ปี ตามความเหมาะสม

- เงื่อนไขของสถานที่ กล่าวคือ ตัวชี้วัดจะบ่งบอกสถานภาพของสิ่งที่มุ่งวัดเฉพาะในเขตพื้นที่ หรือบริเวณ หรือส่วนใดส่วนหนึ่งของระบบที่ทำการตรวจสอบ เช่น ระดับตำบล อำเภอ จังหวัด ด้านปัจจัย กระบวนการ หรือผลลัพธ์ เป็นต้น

ตัวชี้วัดที่ดีควรมีความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนา พันธกิจ และประเด็นการพัฒนาของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด และประกอบด้วยมิติหรือมุมมองที่หลากหลาย เช่น ในการบริการมิได้วัดผลจากการสำรวจกับผู้รับบริการเท่านั้น แต่ควรรวมถึงกระบวนการภายใน และการพัฒนาบุคลากรด้วย นอกจากนี้ ตัวชี้วัดจะต้องระบุหน่วยงานหรือบุคคลที่รับผิดชอบให้ชัดเจน เพื่อที่จะสามารถวัดผลการดำเนินงานที่แท้จริงของจังหวัดได้ ทั้งนี้ จะต้องได้รับการยอมรับจากผู้ปฏิบัติงานทั่วไปด้วย มิใช่ทราบและเข้าใจเฉพาะตัวผู้รับผิดชอบเท่านั้น นอกจากนี้ ตัวชี้วัดไม่ควรเน้นไปที่ปริมาณหรือการจับผิด แต่ควรเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้เกิดการพัฒนาภายในจังหวัด

๓.๔.๘ การวิเคราะห์โครงการ (Project Analysis)

ในการที่จะพัฒนาและบริหารโครงการให้ประสบความสำเร็จและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ในระดับต่างๆ นั้น จำเป็นต้องมีการพิจารณาโครงการ และความเชื่อมโยงระหว่างโครงการกับปัจจัยต่างๆ ให้ครอบคลุม ทัวถึง และรอบคอบ ซึ่งในการที่สามารถดำเนินการตามแนวทางดังกล่าวได้ จำเป็นจะต้องมีเครื่องมือที่เหมาะสมที่จะเข้ามาช่วยในการคิดและวิเคราะห์โครงการ โดยเครื่องมือต่างๆ เหล่านี้จะทำหน้าที่เป็นแนวทางในการคิดและพิจารณาโครงการให้รอบคอบและทั่วถึงยิ่งขึ้น

เครื่องมือหลักๆ ในการวิเคราะห์โครงการมีหลายวิธี เช่น การวิเคราะห์ขอบเขตกระบวนการในการดำเนินโครงการ (Project Flow) การวิเคราะห์ผลผลิต ผลลัพธ์ และตัวชี้วัดของโครงการ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์และเชื่อมโยงระหว่างโครงการกับยุทธศาสตร์ในระดับต่างๆ การวิเคราะห์ผู้ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ (Stakeholder Analysis) การประมาณการกระแสเงินสดของโครงการ (Cash flow Projection) การวิเคราะห์ประโยชน์ที่จะได้รับ (Cost/Benefit Analysis) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์กับโครงการอื่น การวิเคราะห์ความเสี่ยงที่สำคัญ (Risk Analysis) เป็นต้น ซึ่งในเบื้องต้น การวิเคราะห์โครงการนั้นควรที่จะพิจารณาจาก

๑) การกำหนดขอบเขตของโครงการนั้นจะสามารถใช้เกณฑ์ ทั้งในด้านของผู้รับบริการเป้าหมาย และเกณฑ์ภูมิศาสตร์ เป็นแนวทางสำคัญในการกำหนดขอบเขตของโครงการว่าโครงการที่พัฒนาขึ้นมานั้นมุ่งตอบสนองต่อผู้รับบริการในกลุ่มใด เช่น เกษตรกร ผู้ประกอบการ ประชาชนทั่วไป หรือ นักท่องเที่ยว เป็นต้น สำหรับเกณฑ์ภูมิศาสตร์ จะพิจารณาว่าโครงการดังกล่าวจะลงไปในพื้นที่ใด ทั้งในระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ หรือจังหวัด

๒) การวิเคราะห์กระบวนการ/ขั้นตอนของโครงการนั้น จะเป็นไปในลักษณะการเขียนแผนผังกระบวนการหรือขั้นตอนการดำเนินโครงการ (Process Flow Chart) ตั้งแต่เริ่มต้น (การพัฒนาโครงการ) จนกระทั่งสิ้นสุดโครงการ (การประเมินผลโครงการ) โดยระบุถึงรายละเอียดของขั้นตอนที่สำคัญของโครงการ

๓) การวิเคราะห์ผลผลิต ผลลัพธ์ ตัวชี้วัดของโครงการ ควรเริ่มต้นจากการระบุถึงผลผลิต (Output) ที่สำคัญของโครงการ และผลลัพธ์ (Outcome) ที่เกิดขึ้นจากการนำผลผลิตดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ โดยที่ผลผลิตหนึ่งๆ อาจจะไปสู่ผลลัพธ์หลายๆ ประการก็ได้ เมื่อกำหนดผลผลิตและผลลัพธ์แล้ว จะต้องกำหนดตัวชี้วัดที่เหมาะสม เพื่อที่จะประเมินได้ว่าสามารถบรรลุผลผลิต และผลลัพธ์ดังกล่าวได้หรือไม่ พร้อมทั้งการกำหนดค่าเป้าหมาย และช่วงระยะเวลาที่จะใช้ในการบรรลุเป้าหมาย โดยประเด็นปัญหาที่อาจจะพบก็คือยากที่จะวัดการบรรลุผลลัพธ์ได้ เนื่องจากการที่ผลผลิตจะนำไปสู่ผลลัพธ์ได้นั้นอาจจะมีปัจจัยภายนอกที่อยู่นอกเหนือการควบคุมเข้ามาเกี่ยวข้อง อย่างไรก็ตาม ควรที่จะกำหนดตัวชี้วัดไว้ เพื่อที่จะได้เป็นเครื่องมือหรือแนวทางในการประเมินว่าสามารถบรรลุผลลัพธ์ได้หรือไม่

๔) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์และเชื่อมโยงระหว่างโครงการกับยุทธศาสตร์ และเป้าหมายการพัฒนาในระดับต่างๆ เนื่องจากโครงการทุกโครงการที่จะจัดทำควรที่จะสามารถเชื่อมโยงต่อยุทธศาสตร์ในระดับใดระดับหนึ่งได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อดำเนินโครงการเสร็จสิ้น

ผลสำเร็จของโครงการดังกล่าวควรที่จะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายของตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนา โดยสามารถแบ่งระดับของความเชื่อมโยงได้ดังต่อไปนี้

- ระดับที่ ๑ โครงการหลัก (Core Project) ที่จะขับเคลื่อนและผลักดันต่อความสำเร็จของตัวชี้วัด ภายใต้เป้าหมายการพัฒนาของจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดซึ่งการที่จะพิจารณาว่าเป็นโครงการหลักหรือไม่นั้น สามารถพิจารณาได้จากตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ ถ้าการที่จะบรรลุค่าเป้าหมายตามตัวชี้วัดนั้นขึ้นอยู่กับความสำเร็จของโครงการ แสดงว่าโครงการดังกล่าวเป็นโครงการหลัก หรือในอีกนัยหนึ่ง ถ้าโครงการนี้ไม่เกิดหรือไม่ประสบผลสำเร็จค่าเป้าหมายของตัวชี้วัด จะไม่สามารถบรรลุได้

- ระดับที่ ๒ โครงการสนับสนุน (Supporting Project) เป็นโครงการที่มีส่วนสนับสนุนต่อการบรรลุความสำเร็จของค่าเป้าหมาย ในตัวชี้วัด ภายใต้เป้าหมายการพัฒนาแต่ไม่ได้เป็นโครงการหลัก ที่จะขาดเสียไม่ได้ เช่นเดียวกับโครงการหลัก ความสำเร็จของโครงการสนับสนุนนั้น อาจส่งเสริมหรือสนับสนุนในความสำเร็จของโครงการหลักก็ได้

- ระดับที่ ๓ โครงการที่มีความสัมพันธ์กับเป้าหมายการพัฒนาในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง แต่ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อการบรรลุค่าเป้าหมายในตัวชี้วัดใดตัวชี้วัดหนึ่งภายใต้เป้าหมายการพัฒนา โดยเป็นโครงการที่สัมพันธ์หรือเกี่ยวเนื่องกับยุทธศาสตร์ แต่ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อการบรรลุค่าเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้

- ระดับที่ ๔ โครงการที่ไม่มีความสัมพันธ์กับเป้าหมายการพัฒนาในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง เพียงแต่เป็นโครงการที่มีความจำเป็นต้องดำเนินการ เนื่องจากสาเหตุใดสาเหตุหนึ่ง

๕) การวิเคราะห์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการ ควรเริ่มต้นจากการระบุถึงหน่วยงาน กลุ่มบุคคล และบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการ พร้อมทั้งบทบาท หน้าที่ และความเกี่ยวข้อง เพื่อที่จะเข้าใจถึงบทบาทและผลกระทบของกลุ่มบุคคล และบุคคลเหล่านั้น พร้อมทั้งจะได้นำไปสู่การคิดถึงปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นจากกลุ่มบุคคลและบุคคลดังกล่าว พร้อมทั้งแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้น

๓.๔.๙ การจัดลำดับความสำคัญของโครงการ

การจัดลำดับความสำคัญของโครงการเป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยควบคุมให้สามารถดูแลรับผิดชอบงานได้ดีขึ้น ซึ่งการที่จะจัดลำดับความสำคัญได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ควรที่จะต้องแยกแยะให้ได้ว่า โครงการใดเป็นโครงการสำคัญ โครงการใดเป็นโครงการเร่งด่วนหรือโครงการใดไม่มีความจำเป็น หรือมีความสำคัญอยู่ในระดับใดในแต่ละแผนงาน ซึ่งการพิจารณาว่าโครงการใดมีความสำคัญนั้น จะมีเกณฑ์ที่แตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อมของจังหวัด ซึ่งส่วนใหญ่มักจะกำหนดปัจจัยตัดสินใจ ๒ ประการ คือ ความสำคัญ (Importance) และความเป็นไปได้ของโครงการ (Feasible) นอกจากนี้ อาจนำปัจจัยอื่นๆ มาเป็นส่วนร่วมในการพิจารณาร่วมด้วยก็ได้ เช่น ความเร่งด่วน ความยากง่ายในการดำเนินการ และผลกระทบที่จะได้รับจากการดำเนินโครงการ เป็นต้น

๓.๔.๑๐ การบริหารโครงการ (Project Management)

การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดมิได้สิ้นสุดลงที่การกำหนดเป้าหมายการพัฒนา ประเด็นการพัฒนา แนวทางการพัฒนาหรือตัวชี้วัดเท่านั้น แต่เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่จังหวัดและกลุ่มจังหวัดได้กำหนดไว้ จำเป็นจะต้องมีการนำไปสู่การปฏิบัติ โดยการกำหนดโครงการและงบประมาณที่มีความเชื่อมโยงและตอบสนองกับประเด็นยุทธศาสตร์ต่างๆ ซึ่งโครงการที่กำหนดนั้นนอกจากจะต้องมีความสอดคล้องกับเป้าหมายของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดในทุกมิติแล้วยังจะต้องสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงด้วย ซึ่งโครงการที่ดีควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

- ๑) สามารถตอบสนองความต้องการหรือแก้ปัญหาของหน่วยงาน
- ๒) มีวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ชัดเจน สามารถดำเนินงานและปฏิบัติได้
- ๓) รายละเอียดของโครงการต้องสอดคล้องและสัมพันธ์กัน กล่าวคือ วัตถุประสงค์ของโครงการต้องสอดคล้องกับหลักการและเหตุผลและวิธีการดำเนินงานต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
- ๔) รายละเอียดของโครงการสามารถเข้าใจได้ง่าย สะดวกต่อการดำเนินงานตามโครงการ
- ๕) เป็นโครงการที่สามารถนำไปปฏิบัติได้ สอดคล้องกับแผนงานหลักของจังหวัด/กลุ่มจังหวัดและสามารถติดตามประเมินผลได้
- ๖) โครงการต้องกำหนดขึ้นจากข้อมูลที่มีความเป็นจริง และเป็นข้อมูลที่ได้รับการวิเคราะห์อย่างรอบคอบ
- ๗) โครงการต้องได้รับการสนับสนุนในด้านทรัพยากร และการบริหารอย่างเหมาะสม
- ๘) โครงการต้องมีระยะเวลาในการดำเนินงาน กล่าวคือต้องระบุถึงวันเวลาที่เริ่มต้นและสิ้นสุดโครงการ

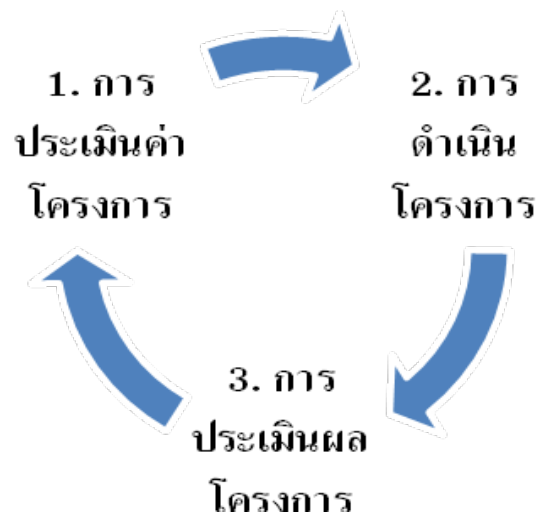
ในกระบวนการจัดทำแผนงานโครงการในทางปฏิบัตินี้ ทุกเป้าประสงค์ควรจะมีโครงการมารองรับ โดยที่หนึ่งโครงการอาจจะสามารถตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ได้หลายเป้าประสงค์ โดยจะต้องไม่ซ้ำซ้อนกับงานประจำที่ทำอยู่

การบริหารโครงการ หมายถึง กระบวนการวางแผนและการบริหารทรัพยากร โดยมีการกำหนดช่วงเวลาในการปฏิบัติงานที่จะทำให้งานออกมามีประสิทธิภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ ภายใต้เงื่อนไขทางด้านเวลาและทรัพยากรที่มีอยู่ ซึ่งจะช่วยให้เกิดความคล่องตัวในการทำงาน และสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง ซึ่งขั้นตอนของการบริหารโครงการมี ๓ ขั้นตอน ดังนี้

- ๑) การประเมินค่าโครงการ (Project Appraisal) หมายถึง การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ ทั้งในด้านการขออนุมัติและการนำไปปฏิบัติ ซึ่งในขั้นนี้จะต้องศึกษาความเป็นไปได้ทั้งในด้านเศรษฐกิจ การเมือง การบริหาร และวัฒนธรรมค่านิยม ถ้าศึกษาแล้วพบอุปสรรคต่างๆ ก็จะต้องหาทางแก้ไขไว้ก่อน หรืออาจจะถึงขั้นยกเลิกโครงการก็อาจเป็นไปได้ เทคนิคที่นำมาใช้ในการประเมินโครงการ เช่น Cost-Benefit Analysis, Interval rate of return เป็นต้น

๒) การดำเนินโครงการ (Project Implementation) ขั้นนี้เป็นขั้นขึ้นต่อจากการประเมินโครงการ หลังจากที่ได้ประเมินโครงการแล้วว่ามีความเป็นไปได้ก็นำเอาโครงการนั้นไปปฏิบัติให้บรรลุผลตามที่ต้องการ ซึ่งจะต้องมีการวางแผนการดำเนินงาน การจัดองค์กรที่เหมาะสม การจัดการทางด้านพนักงาน การอำนวยความสะดวกโครงการ รวมถึงการควบคุมโครงการ

๓) การประเมินผลโครงการ (Project Evaluation) ขั้นตอนสุดท้ายของการบริหารโครงการ คือ การประเมินผลโครงการโดยการตรวจสอบเปรียบเทียบดูว่าผลงานที่เกิดขึ้นจริงกับวัตถุประสงค์หรือผลงานที่กำหนดไว้เป็นอย่างไรถ้าผลงานที่เกิดขึ้นจริงต่ำกว่าวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ก็อาจจำเป็นที่จะต้องทำการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการดำเนินการบางอย่าง การประเมินผลโครงการนี้สามารถประเมินผลได้ทั้งในขณะที่โครงการกำลังดำเนินการอยู่และโครงการเสร็จสิ้นไปแล้ว

แผนภาพที่ ๑๙: ขั้นตอนของการบริหารโครงการ

โครงการที่จังหวัดได้รับมาจากแผนชุมชน/หมู่บ้าน หรือแผนพัฒนาอำเภอขึ้นส่วนใหญ่จะถ่ายทอดมาจากความต้องการของประชาชน แต่จังหวัดจะต้องทำหน้าที่คัดกรองและบูรณาการแผนให้เกิดความเชื่อมโยง ตอบสนองกับประเด็นการพัฒนาต่างๆ ของจังหวัด และสามารถขับเคลื่อนให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน

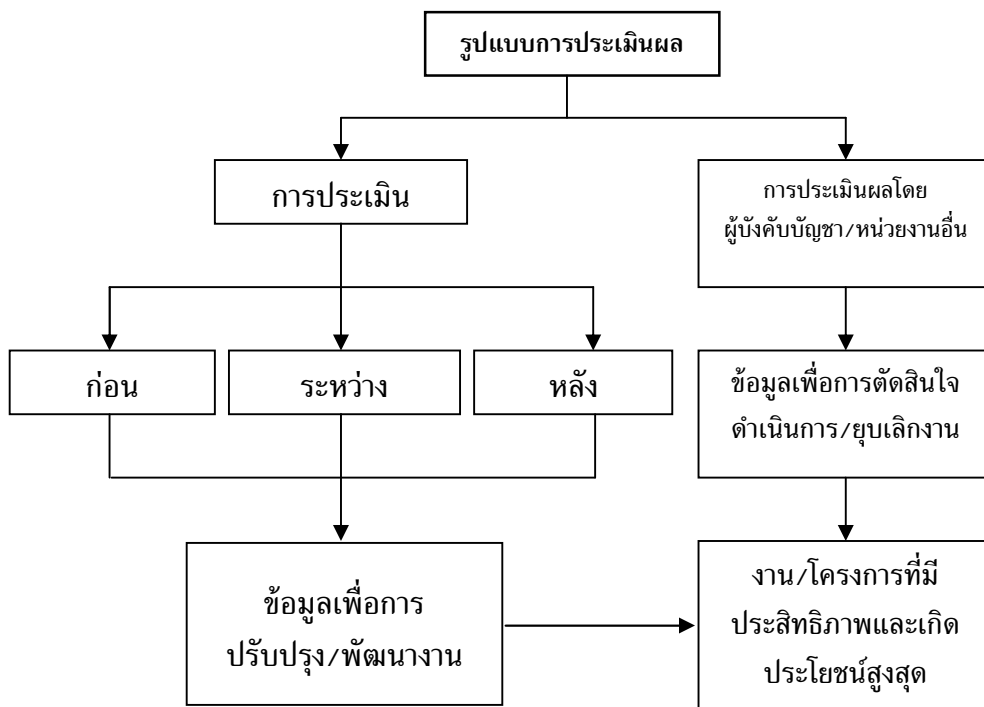
๓.๔.๑๑ การติดตามและประเมินผล (Monitoring and Measurement)

การติดตามประเมินผลมักใช้ควบคู่กัน แต่ความหมายของ “การติดตาม” และ “การประเมินผล” นั้น มีทั้งความคล้ายคลึงและความแตกต่างกัน ดังนี้

การติดตาม (Monitoring) หมายถึง การเก็บรวบรวมข้อมูลการปฏิบัติงานตามแผนที่กำหนดไว้ เพื่อตัดสินใจแก้ไขปรับปรุงวิธีการปฏิบัติให้ผลงานเป็นไปตามแผนอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด โดยมุ่งที่จะตอบคำถามหลักว่า ในการดำเนินงานนั้นได้รับทรัพยากรครบถ้วนหรือไม่ ได้ปฏิบัติงานตามแผนที่กำหนดหรือไม่ ได้ผลตรงตามที่กำหนดหรือไม่ ข้อมูลจากการติดตามจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการเร่งรัดให้งาน/โครงการดำเนินไปตรงตามเป้าหมายของแผนและแล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาซึ่ง

การติดตามผลจึงต้องดำเนินการอย่างสม่ำเสมอในหน่วยงาน เพื่อเป็นข้อมูลย้อนกลับให้ตนเอง โดยผู้บังคับบัญชาชั้นต้น ผู้บังคับบัญชาระดับสูง ตลอดจนผู้รับผิดชอบแผนงาน/โครงการทุกระดับ เพื่อให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ แก้ไขอำนวยความสะดวก ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินงานตามแผนงาน/โครงการบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

การประเมินผล (Evaluation) หมายถึง การตรวจสอบความก้าวหน้าของแผนงาน/โครงการ ตลอดจนการพิจารณาผลสัมฤทธิ์ของแผนหรืองาน/โครงการนั้น ๆ ว่ามีมากน้อยเพียงใดเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดขึ้น จึงเป็นกระบวนการบ่งชี้ถึงคุณค่าของงาน/โครงการว่าได้ผลตามวัตถุประสงค์ของแผนหรือของงาน/โครงการนั้นหรือไม่เพียงใด

แผนภาพที่ ๒๐: รูปแบบการประเมินผล

จากคำนิยามข้างต้นจะเห็นได้ว่า การติดตามเป็นกระบวนการที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตลอดแผนงาน/โครงการ ส่วนการประเมินผลอาจจะประเมินได้ในทุกช่วงของแผนงาน/โครงการ นับตั้งแต่ก่อนตัดสินใจจัดทำแผนงาน/โครงการ ขณะดำเนินงานในจุดต่างๆ และเมื่อสิ้นสุดปีงบประมาณ แผนงาน/โครงการดำเนินการแล้วเสร็จหรือไม่อย่างไร มีปัญหาและอุปสรรคอย่างไร

๓.๔.๑๒ การบริหารความเสี่ยง (Risk Management)

ความเสี่ยง คือ ความไม่แน่นอนที่เกิดขึ้นและมีผลต่อการบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ตั้งใจไว้ ความเสี่ยงนี้จะถูกวัดด้วยผลกระทบที่ได้รับและความน่าจะเป็นของเหตุการณ์ โดยปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงอาจเกิดจากปัจจัยภายใน เช่น ระบบงาน วัฒนธรรมองค์กร บุคลากร หรือ ปัจจัยภายนอก เช่น การเมือง เศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี สภาพการแข่งขัน เป็นต้น

การบริหารความเสี่ยงเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารจัดการ เป็นเรื่องส่วนรวมที่ทุกคน ตั้งแต่คณะกรรมการ ผู้บริหารระดับสูง จนถึงเจ้าหน้าที่ทุกคนควรมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ในเชิงลึก เชิงบูรณาการ และเชื่อมโยงสัมพันธ์กับการกำหนดกลยุทธ์ นโยบาย แผนงาน แผนปฏิบัติการ กิจกรรม ขององค์กร ซึ่งการบริหารความเสี่ยงที่ดีจะเป็นการวัดความสามารถและการดำเนินงานของบุคลากร ภายในองค์กร โดยมีขั้นตอนการบริหารความเสี่ยง ๕ ข้อ ได้แก่

- ๑) การกำหนดวัตถุประสงค์ (Objective Establishment)
- ๒) การระบุความเสี่ยง (Risk Identification)
- ๓) การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)
- ๔) การสร้างแผนจัดการ (Risk Management Planning)
- ๕) การติดตามสอบทาน (Monitoring & Review)

การวางแผนการบริหารความเสี่ยงนั้นจึงต้องมีความเกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ องค์ประกอบสำคัญที่ทำให้เกิดความเสี่ยง โดยจัดหมวดหมู่ขององค์ประกอบให้ครอบคลุม สภาพแวดล้อมที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงอย่างคร่าวๆ ได้แก่ ผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholders) สภาพแวดล้อม ของโครงการ (Project Environment) การแบ่งโครงสร้างการทำงานของโครงการ (Project Work Breakdown Structure) และกรอบการดำเนินงานของโครงการ (Project Framework)

การวิเคราะห์ความเสี่ยง สามารถแบ่งออกเป็น ๒ ลักษณะใหญ่ๆ ได้แก่

๑.การวิเคราะห์ความเสี่ยงเชิงคุณภาพ (Qualitative Risk Analysis) เป็นการระบุ ความเสี่ยงโดยพิจารณาจากองค์ประกอบของกระบวนการต่างๆ ด้วยการสัมภาษณ์สมาชิกทีมงาน โครงการ การประชุมระดมความคิดของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง หรือใช้ประสบการณ์ส่วนบุคคลในการ วิเคราะห์ และทบทวนประสบการณ์ที่เคยเกิดขึ้นในอดีต จากนั้น จึงนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการประเมิน ความเสี่ยง โดยจัดหมวดหมู่ความเสี่ยงว่าโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงนั้นอยู่ในระดับใด ระดับสูง ระดับกลาง หรือระดับต่ำ ขณะเดียวกันก็สามารถระบุผลกระทบต่อโครงการได้ และนำมาจัดลำดับ ความสำคัญ โดยดูจากความเร่งด่วน แล้วจึงนำมาประเมินผลเพื่อพิจารณาว่าสามารถจัดการความเสี่ยง ได้ผลมากน้อยเพียงใด

๒.การวิเคราะห์ความเสี่ยงเชิงปริมาณ (Quantitative Risk Analysis) เป็นการระบุ ความเสี่ยงทั้งหมดและวิเคราะห์เชิงลึกในด้านปริมาณ ทำให้สามารถระบุผลกระทบต่อโครงการ ในเชิงปริมาณได้ โดยพิจารณาจากเกณฑ์การประเมินความสำเร็จของโครงการ ๓ ประการ ได้แก่ ค่าใช้จ่าย (Cost) เวลา (Time) และการปฏิบัติการ (Performance)

การบริหารความเสี่ยงของโครงการเป็นเรื่องสำคัญและหลีกเลี่ยงไม่ได้ แม้การ ตัดสินใจโดยการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ (Feasibility Study) จะช่วยให้มีความมั่นใจใน ผลสำเร็จว่าจะสามารถจัดการความเสี่ยงได้ และจะทำให้โครงการบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ ที่ตั้งไว้ การดำเนินการตามโครงการก็อาจเกิดความเสี่ยงได้อีกและอาจเกิดผลกระทบกับความสำเร็จ ของโครงการ การบริหารความเสี่ยงด้านงบประมาณ ความเสี่ยงด้านค่าใช้จ่าย ความเสี่ยงด้าน

กำหนดการ และความเสี่ยงด้านเทคนิค หากไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่ วางแผนปฏิบัติการแก้ไข ติดตามประเมินผล ผลเสียหายอย่างร้ายแรงย่อมเกิดขึ้นกับโครงการได้ ดังนั้น การดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่งในอนาคต โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดมาดำเนินการให้ประสบความสำเร็จ ภายใต้กรอบเวลาอันจำกัด ทำให้ผู้บริหารโครงการต้องจัดการความเสี่ยงของโครงการ เพื่อให้ปัญหาของโครงการลดน้อยลงและสามารถดำเนินการให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๖๖๖๖๖๖๖๖๖๖๖๖๖๖๖๖๖

บทที่ ๔

องค์ประกอบของแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

องค์ประกอบของแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

๔.๑ องค์ประกอบของแผนพัฒนาจังหวัด และกลุ่มจังหวัด

การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดนั้น เป็นการวางแผนการพัฒนาที่มีการกำหนดเป้าหมายการพัฒนา และประเด็นการพัฒนา โดยมีการกำหนดเป้าหมายระยะยาวที่แน่ชัด มีการวิเคราะห์อนาคตและคิดเชิงการแข่งขัน ที่ต้องการระบบการทำงานที่มีความสามารถในการปรับตัวสูง สำหรับการทำงานในสิ่งแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ต้องการระบบการทำงานที่คล่องตัว และการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพสูงในการนำสู่เป้าหมายในอนาคต สามารถเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดในอนาคต โดยองค์ประกอบของแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดตามมติ ก.บ.ภ. เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๐ ประกอบไปด้วย ๒ ส่วนหลัก คือ

องค์ประกอบของแผนพัฒนา

(๑) ข้อมูลเพื่อการพัฒนา

๑.๑ ข้อมูลพื้นฐาน

- ด้านกายภาพ
- ด้านเศรษฐกิจ
- ด้านสังคมและความมั่นคง
- ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑.๒ ประเด็นปัญหา/ความต้องการของพื้นที่

๑.๓ ผลการดำเนินการที่ผ่านมา

(๒) ประเด็นการพัฒนา

๒.๑ บทวิเคราะห์ศักยภาพ/จุดแข็ง/จุดอ่อน

๒.๒ เป้าหมายการพัฒนา และตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนา

๒.๓ ประเด็นการพัฒนา : เป้าหมาย/ตัวชี้วัดตามประเด็นการพัฒนา/แนวทางการพัฒนา/แผนงาน/โครงการ

(๑) ข้อมูลเพื่อการพัฒนา คือ การวิเคราะห์ข้อมูล

สำคัญของจังหวัด/กลุ่มจังหวัดประกอบด้วย ข้อมูลพื้นฐานด้านกายภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม สภาพปัญหาของพื้นที่ และผลการดำเนินการที่ผ่านมาของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยต้องเปรียบเทียบข้อมูลย้อนหลังเพื่อให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

(๒) ประเด็นการพัฒนา คือ ส่วนของการวิเคราะห์

ศักยภาพ จุดแข็ง/จุดอ่อน/โอกาส/ภัยคุกคาม และสิ่งแวดล้อมภายนอกอื่นๆ ที่มีผลกระทบกับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด เพื่อจัดทำเป้าหมายการพัฒนา และประเด็นการพัฒนาที่สามารถตอบสนองกับเป้าหมายการพัฒนา และตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาที่ได้จัดทำไว้

๔.๑.๑ ข้อมูลเพื่อการพัฒนา

การวิเคราะห์ข้อมูลสำคัญเพื่อการพัฒนาของจังหวัด/กลุ่มจังหวัดประกอบด้วย การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานด้านกายภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม สภาพปัญหาของพื้นที่ และผลการดำเนินการที่ผ่านมาของจังหวัด/กลุ่มจังหวัดโดยต้องเปรียบเทียบข้อมูลย้อนหลังเพื่อให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ประกอบด้วย

๑) ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบ ครอบคลุมข้อมูลที่สำคัญของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ทั้งข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยต้องเป็นข้อมูลที่เป็นปัจจุบันและเป็นอนุกรมอย่างน้อย ๓ ปี พร้อมกับวิเคราะห์และเปรียบเทียบข้อมูลที่สำคัญเพื่อสะท้อนภาพการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ

ของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด พร้อมเหตุผลประกอบและข้อมูลสนับสนุนอื่นๆ ที่แสดงให้เห็นศักยภาพหรือระดับความรุนแรงของปัญหา ประกอบด้วย

- **ด้านกายภาพ** ประกอบด้วย ที่ตั้ง ขนาดพื้นที่ ลักษณะภูมิประเทศ การใช้ประโยชน์ที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน (การคมนาคมขนส่งทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ ไฟฟ้า ประปา อินเทอร์เน็ต และแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ) และข้อมูลสนับสนุนอื่นๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด
- **ด้านเศรษฐกิจ** ประกอบด้วย ข้อมูลหลักที่แสดงภาพรวมของเศรษฐกิจและสาขาเศรษฐกิจหลักที่สำคัญของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด การค้าชายแดน การท่องเที่ยว และเศรษฐกิจระดับ คริวเรือน (รายได้และหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือน) โดยมีข้อมูลสนับสนุนที่เพียงพอ รวมทั้งมีการวิเคราะห์และเปรียบเทียบเพื่อสะท้อนภาพการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด พร้อมเหตุผลประกอบและข้อมูลสนับสนุนอื่นๆ ที่แสดงให้เห็นศักยภาพหรือระดับความรุนแรงของปัญหา
- **ด้านสังคมและความมั่นคง** ประกอบด้วยข้อมูลด้านสังคมที่สำคัญของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด เช่น ประชากร แรงงาน การศึกษา สาธารณสุข ความยากจน อาชญากรรม ปัญหา ยาเสพติด เป็นต้น โดยมีข้อมูลสนับสนุนที่เพียงพอ รวมทั้งมีการวิเคราะห์และเปรียบเทียบเพื่อสะท้อนภาพการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด พร้อมเหตุผลประกอบและข้อมูลสนับสนุนอื่นๆ ที่แสดงให้เห็นศักยภาพหรือระดับความรุนแรงของปัญหา
- **ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม** ประกอบด้วย ข้อมูลด้านทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ เช่น ป่าไม้ ดินและที่ดิน แหล่งน้ำ ขยะ มลพิษ เป็นต้น โดยมีข้อมูลสนับสนุนที่เพียงพอ รวมทั้งมีการวิเคราะห์และเปรียบเทียบเพื่อสะท้อนภาพการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของจังหวัดและ กลุ่มจังหวัด พร้อมเหตุผลประกอบและข้อมูลสนับสนุนอื่นๆ ที่แสดงให้เห็นศักยภาพหรือระดับความรุนแรง ของปัญหา

๒) ประเด็นปัญหาและความต้องการเชิงพื้นที่ นำเสนอวิธีการหรือกระบวนการ

ในการเก็บรวบรวมปัญหาและความ ต้องการของประชาชนในพื้นที่ โดยต้องผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาในจังหวัดและกลุ่มจังหวัด และต้องมีการประสานแผนระดับต่างๆ ในพื้นที่ โดยเชื่อมโยงจากแผนพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชน แผนพัฒนาท้องถิ่น และแผนความต้องการระดับอำเภอ เพื่อรวบรวมปัญหาและความต้องการของประชาชน ในพื้นที่ เพื่อให้แผนมีความเชื่อมโยงสอดคล้องกัน ในทุกระดับเป็นแผนเดียวกัน (One Plan) ตลอดจนนำเสนอปัญหาและความต้องการของประชาชน ในพื้นที่โดยจัดเรียงลำดับความสำคัญไม่เกิน ๑๐ อันดับ และระบุกลุ่มเป้าหมายและพื้นที่ให้ชัดเจน

๓) ผลการพัฒนาและแก้ไขปัญหาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดในช่วงที่ผ่านมา (ตามแนวทางการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด) นำเสนอให้เห็นผลการดำเนินการตามแผนว่า ประสบผลสำเร็จมาก น้อยเพียงใด บรรลุเป้าหมายรวมและเป้าหมายของแนวทางการพัฒนาแต่ละ แนวทางที่กำหนดไว้ได้มากน้อย เพียงใด และบรรลุผลตามตัวชี้วัดที่กำหนดไว้หรือไม่ หากไม่สามารถบรรลุตามเป้าหมายหรือตัวชี้วัดที่กำหนด ไว้ให้แสดงเหตุผลประกอบ พร้อมทั้งให้ระบุ เหตุผลสนับสนุน หากเห็นสมควรดำเนินการต่อ หรือยุติการ ดำเนินการ

๔.๑.๒ ประเด็นการพัฒนา

การวิเคราะห์ต้องใช้เครื่องมือเทคนิคตามหลักวิชาการวางแผนซึ่งสามารถเลือกใช้ เครื่องมือได้ตามความถนัด เพื่อแสดงให้เห็นถึงโอกาส ศักยภาพ ปัญหา และอุปสรรคของจังหวัด และกลุ่มจังหวัดมีการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงเป้าหมายการพัฒนา โดยจะต้องมี ความสอดคล้องกับ ข้อมูลเพื่อการพัฒนา ตัวชี้วัดการพัฒนาระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด และผลการวิเคราะห์ ศักยภาพและประเด็นปัญหาในด้านต่างๆ เพื่อนำไปสู่การกำหนดประเด็นการพัฒนา

๑) เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด (ระยะ ๕ ปี) แสดงสถานภาพที่ จังหวัดและกลุ่มจังหวัดต้องการจะเป็นหรือบรรลุถึงในอนาคตอย่างชัดเจน สอดคล้องกับโอกาส ศักยภาพ ปัญหา และอุปสรรค ที่เป็นลักษณะเฉพาะของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

๒) ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ตัวชี้วัดจะต้องมีความชัดเจนสอดคล้องเชื่อมโยงกับเป้าหมายการพัฒนา ระยะ ๕ ปี มีจำนวนตัวชี้วัดที่ เหมาะสม และสามารถวัดได้ในเชิงปริมาณหรือคุณภาพ สำหรับค่าเป้าหมายจะต้องมีความสอดคล้องกับ ค่าฐาน (ข้อมูลในช่วงที่ผ่านมา และต้องระบุค่าฐานอย่างเหมาะสม ชัดเจน มีแหล่งที่มาและเป็นปัจจุบัน) หรือค่า Benchmark และแสดงถึงความก้าวหน้าอย่างเหมาะสมและเป็นไปได้ในแต่ละปี

๓) ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด กำหนดประเด็นการพัฒนา ของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาสำคัญระดับชาติ (Agenda) ทิศทาง การพัฒนา ภาครวมทั้งศักยภาพ โอกาส ปัญหา และความต้องการของพื้นที่ (Area) สอดคล้องกับ ผลที่ได้จากบทวิเคราะห์ และจัดลำดับความสำคัญของประเด็นการพัฒนา ประกอบด้วย

- **วัตถุประสงค์ (ของแต่ละประเด็นการพัฒนา)**
- **เป้าหมายและตัวชี้วัด (ของแต่ละประเด็นการพัฒนา)** ตัวชี้วัดจะต้อง มีความชัดเจนสอดคล้องเชื่อมโยงกับเป้าหมายพัฒนาระยะ ๕ ปี มีจำนวนตัวชี้วัดที่เหมาะสมและสามารถวัดได้ในเชิงปริมาณหรือ คุณภาพ สำหรับค่าเป้าหมายจะต้องมีความสอดคล้องกับค่าฐาน (ข้อมูลในช่วงที่ผ่านมา และต้องระบุค่าฐานอย่างเหมาะสม ชัดเจน มีแหล่งที่มา และเป็นปัจจุบัน) หรือค่า Benchmark และแสดงถึงความ ก้าวหน้าอย่างเหมาะสมและเป็นไปได้ในแต่ละปี

- **แนวทางการพัฒนา** ของแต่ละประเด็นการพัฒนา ที่เพียงพอที่จะขับเคลื่อนการพัฒนาให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ และสอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาสำคัญระดับชาติ (Agenda) ทิศทางการพัฒนาภาครวมทั้งศักยภาพ โอกาส ปัญหา และความต้องการของพื้นที่ (Area)
- **แผนงานโครงการอย่างย่อ (Project Brief)** เป็นแผนงาน (ชุดโครงการ) สำคัญที่ขับเคลื่อนแนวทางการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด และเพียงพอที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนา ตามที่กำหนดไว้ได้ ประกอบด้วย แผนงาน (ชุดโครงการ) และโครงการ
- **แผนงาน (ชุดโครงการ)** จะต้องมีสาระสอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาสำคัญระดับชาติ (Agenda) ทิศทางการพัฒนาภาค รวมทั้งศักยภาพ โอกาส ปัญหา และความต้องการ ของพื้นที่ (Area) ประกอบด้วย
  - ชื่อแผนงาน
  - ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด (อยู่ในประเด็นใดของประเด็นการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด)
  - แนวคิด/หลักการเหตุผล
  - วัตถุประสงค์ของแผนงาน
  - เป้าหมายของแผนงาน (Outcome)
  - ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของแผนงานสามารถวัดความสำเร็จตามเป้าหมายของแผนงานได้
  - ขอบเขตการดำเนินงาน ที่แสดงความเชื่อมโยงของโครงการต่างๆ ใน ลักษณะ Value Chain
  - พื้นที่เป้าหมาย
  - งบประมาณ
- **โครงการ** มีโครงการที่มีความสำคัญภายใต้แผนงานครบถ้วนตลอดระยะเวลาของแผน ประกอบด้วย
  - ชื่อโครงการ
  - วัตถุประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย
  - พื้นที่เป้าหมาย
  - กิจกรรมหลัก
  - หน่วยงานดำเนินงาน
  - งบประมาณ
  - ผลที่คาดว่าจะได้รับ (outcome)

๔.๒ หลักการแนวทางในการกำหนดเป้าหมายการพัฒนา/ประเด็นการพัฒนา/ตัวชี้วัด

๔.๒.๑ เป้าหมายการพัฒนา

เป้าหมายการพัฒนา คือ การระบุหรือบอกให้ทราบเกี่ยวกับสิ่งที่องค์กรจะทำให้ได้ หรือสิ่งที่องค์กรต้องการจะเป็นสำหรับระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง เป้าหมายที่กำหนดขึ้นมานี้ ในทางปฏิบัติ ควรจะต้องสามารถวัดผลได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป้าหมายระยะสั้น ซึ่งเป็นเป้าหมายจากการดำเนินงานที่เป็นผลงานประจำปี จึงควรระบุออกมาเป็นจำนวนตัวเลขที่ชัดเจนและวัดได้ นับว่าเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญยิ่ง ที่จะช่วยให้การวางแผนมีคุณภาพสำหรับที่จะนำมาใช้บริหารงานในทางปฏิบัติ สำหรับเป้าหมายระยะยาวตามกรอบระยะเวลาของแผนพัฒนานั้น มุ่งที่จะระบุให้เห็นถึงตำแหน่งฐานะที่ต้องการจะได้หรือต้องการจะเป็น มากกว่าการระบุถึงสิ่งที่จะทำให้เสร็จ การระบุเป้าประสงค์ระยะยาวจึงมีลักษณะเป็นการบรรยายเป็นข้อความที่กระชับ และชัดเจน แต่ในเวลาเดียวกัน ก็จะต้องมีการจัดทำแผนการดำเนินงานที่ทำควบคู่ตามกันมา การระบุเป้าประสงค์ออกเป็นเป้าหมายผลสำเร็จต่างๆ อย่างครบถ้วน และ มีความชัดเจน ย่อมจะสามารถส่งผลสนับสนุนให้องค์กรโดยส่วนรวมประสบผลสำเร็จเป็นไปตามที่ตั้งไว้

กระบวนการกำหนดเป้าหมายพัฒนานั้นทำได้หลายรูปแบบ แต่สิ่งที่ต้องมีเหมือนกัน ก็คือเป้าหมายพัฒนาจะต้องกำหนดขึ้นโดยคณะทำงานของจังหวัด/กลุ่มจังหวัดซึ่งกำหนดร่วมกันโดยการประชุมสัมมนาระดมความคิดเห็น ต้องมีความชัดเจน บอกได้ว่าจังหวัด/กลุ่มจังหวัดเป็นอย่างไร ต้องการจะทำอะไร และคาดหวังผลเช่นไรเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาของแผนพัฒนา รวมทั้งระบุความเชื่อที่เป็นพื้นฐานนำไปสู่เป้าหมายพัฒนานั้น ทั้งนี้ เป้าหมายการพัฒนาควรมีเอกลักษณ์พิเศษเฉพาะตัว เพื่อจำแนกให้แตกต่างจากจังหวัด/กลุ่มจังหวัดอื่นๆ ได้ ซึ่งกระบวนการในการจัดทำเป้าหมายพัฒนา มีดังต่อไปนี้

๑) การวิเคราะห์องค์กร เนื่องจากเป้าหมายพัฒนาต้องอยู่บนพื้นฐานความเป็นจริง จึงจำเป็นต้องวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด เพื่อดูความเป็นไปได้ และดูว่าอะไรทำให้จังหวัด/กลุ่มจังหวัดของเราแตกต่างจากจังหวัด/กลุ่มจังหวัดอื่น โดยควรวิเคราะห์ให้ครบทุกมิติทั้งปัจจัยภายในและภายนอก รวมทั้งพิจารณาจากความคาดหวังของประชาชนผู้รับบริการควบคู่ไปด้วย

๒) การสร้างเป้าหมายพัฒนา เราสามารถสร้างเป้าหมายพัฒนาจากการพิจารณาวัตถุประสงค์และภารกิจที่ได้คิดไว้แล้ว จากนั้นจึงมาพิจารณาความเป็นไปได้ และปรับแก้ไขอีกครั้ง เพื่อที่จะให้เป็นที่ยอมรับร่วมกันของคนในจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งเป้าหมายพัฒนาที่ดีควรจะต้องกระชับ เข้าใจง่าย และมีความเป็นไปได้สูง เพื่อที่จะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้

การตั้งเป้าหมายการพัฒนาที่ดีควรจะต้อง

๑) สามารถวัดได้หรือตรวจนับได้ ตัวอย่างเช่น ข้อความเป้าหมายการพัฒนาที่ว่า “เป็นผู้นำในการตอบสนองตลาด” ก็ย่อมต้องวัดได้ด้วย “ส่วนแบ่งตลาด (Market share)” หรือเกณฑ์การวัดอย่างใดอย่างหนึ่งที่คล้ายกัน เช่น “มีจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น” “เพิ่มผลผลิตภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่อง” เป็นต้น

๒) มีความเป็นไปได้หรือโอกาสที่จะทำให้สำเร็จผลได้ ทั้งนี้ก็คือ การต้องพยายามหลีกเลี่ยงมิให้เป้าหมายเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ การพิจารณาจึงต้องดูให้เห็นชัดว่า ความพยายามหรือการทุ่มเทที่สำคัญมีอะไรบ้าง หรือการเปลี่ยนแปลงที่มีความหมาย ความสำคัญมาก ๆ ในการทำให้บรรลุเป้าหมายได้นั้นมีอะไรบ้าง และสิ่งต่างๆ เหล่านี้มีโอกาสจะเป็นไปได้เพียงใด ซึ่งในการประเมินความเป็นไปได้นั้น ในทางปฏิบัติก็จะต้องติดตามดูให้ลึกลงไปถึงประเด็นปัจจัยที่สำคัญ คือ ความสามารถของทรัพยากรบุคคลที่มีอยู่ ความพร้อมของทรัพยากรทางการเงิน ปัจจัยอื่นที่มีความสำคัญ ตลอดจนสภาพผลกระทบจากการแข่งขัน รวมทั้งอิทธิพลของปัจจัยภายนอกที่มีอยู่ ทั้งนี้การที่จะพิจารณาให้เห็นได้ชัดเจนตามแนวทางนี้ สิ่งจำเป็นที่ต้องทำให้ได้ก่อนก็คือ ต้องสามารถจัดแผนงานหลักต่าง ๆ ให้ชัดเจนออกมาให้ได้ก่อน ทั้งนี้ ก็เพื่อให้สามารถมีพื้นฐานงานที่แบ่งชัดเจนสำหรับที่จะนำมาจัดทำวัตถุประสงค์ให้ได้จากนั้นการประเมินความเป็นไปได้ของเป้าหมายจึงจะสามารถกระทำได้

๓) มีความคล่องตัวหรือปรับตัวได้ เนื่องจากในการกำหนดเป้าหมายนั้นมีปัจจัยหลายประการที่มีความไม่แน่นอน โดยอาจเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา ดังนั้น เป้าประสงค์ที่กำหนดไว้จึงต้องมีความคล่องตัวพอที่จะสามารถปรับตามทันกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง รวมทั้งต้องสอดคล้องเข้ากันได้กับโอกาสใหม่ๆ ที่เกิดขึ้น ตัวอย่างเช่น ในการกำหนดวัตถุประสงค์บางอย่างที่จะทำได้ในเวลา ๕ ปีนั้น เมื่อปฏิบัติจริงผลที่ทำได้อาจไม่เหมือนอย่างที่กำหนดไว้ก็ได้ ทั้งนี้ เมื่อเหตุการณ์เปลี่ยนแปลงไป จึงมีความจำเป็นที่จะต้องทบทวนและปรับเปลี่ยนแผนกลยุทธ์เป็นระยะๆ ดังนั้น เป้าประสงค์ก็ต้องมีการปรับตามให้สอดคล้องกับข้อมูลตามสถานการณ์ใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นด้วย

๔) ความสอดคล้องเข้ากันได้กับแผนงานอื่น คือ การพิจารณาว่าเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้นั้นจะมีส่วนช่วยนำให้ท่านเข้าไปสู่จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ได้อย่างไร

๔.๒.๒ ประเด็นการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนา หมายถึง ประเด็นหลักที่ต้องคำนึงถึง ต้องพัฒนา ต้องมุ่งเน้น ประเด็นการพัฒนานี้สามารถทำได้โดยการนำพันธกิจแต่ละข้อมาพิจารณาว่าในพันธกิจแต่ละข้อนั้นหน่วยงานต้องการดำเนินการในประเด็นใดเป็นพิเศษ และหลังจากได้ดำเนินการดังกล่าวเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ต้องการให้เกิดผลการเปลี่ยนแปลงในทิศทางใด

ทั้งนี้ ในการจัดทำประเด็นการพัฒนาของแต่ละจังหวัดและกลุ่มจังหวัดนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องนำยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีมาเป็นหลักประกอบการพิจารณาด้วย

๔.๒.๓ แนวทางการพัฒนา

แนวทางการพัฒนา หมายถึง สิ่งที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดจะต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์ โดยแนวทางการพัฒนานี้ จะกำหนดขึ้นจากการพิจารณาปัจจัยแห่งความสำเร็จ (Key Success Factors) เป็นสำคัญ กล่าวคือ ต้องพิจารณาว่าในการที่จะบรรลุเป้าประสงค์ข้อหนึ่ง ๆ นั้น จะมีปัจจัยใดบ้างที่มีผลต่อความสำเร็จ และเราจำเป็นต้องทำอย่างไร จึงจะไปสู่จุดนั้นได้ เช่น

เป้าหมายการพัฒนา	๑) เศรษฐกิจภาคการท่องเที่ยวขยายตัวเพิ่มขึ้น ๒) คุณภาพทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ๓) ประชาชนมีคุณภาพชีวิต และความมั่นคงปลอดภัยเพิ่มขึ้น
ประเด็นการพัฒนา	“เพิ่มศักยภาพด้านการท่องเที่ยวทั้งระบบตามมาตรฐานสากล”
แนวทางการพัฒนา	๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นที่เพื่อรองรับการท่องเที่ยว ๒) เตรียมความพร้อมบุคลากรด้านการท่องเที่ยว ๓) สร้างความเชื่อมั่นนักท่องเที่ยวในด้านความปลอดภัย

ดังที่กล่าวไว้ข้างต้นว่า การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้นจำเป็นต้องพิจารณาให้ครอบคลุมในทุกมิติของการพัฒนา ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความมั่นคง เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างโอกาสในการเข้าถึงบริการของภาครัฐ เพื่อที่จะตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างตรงจุด ดังนั้น การทำงานของจังหวัดจึงต้องอาศัยการบูรณาการและการทำงานร่วมกับส่วนราชการต่างๆ ในจังหวัดอย่างใกล้ชิด ซึ่งในการบูรณาการ งานระหว่างหน่วยงาน จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการแบ่งขอบเขตภารกิจของแต่ละหน่วยงานให้ชัดเจน เพื่อป้องกันความซ้ำซ้อนที่อาจเกิดขึ้น นอกจากนี้ ยังจำเป็นต้องหาจุดเชื่อมโยงระหว่างงานของแต่ละหน่วยงานให้ได้ด้วย ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการประสานงานที่ดี และให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานของทุกหน่วยงาน

ข้อเสนอแนะประการหนึ่งในการบูรณาการงานระหว่างหน่วยงาน คือ ควรนำภารกิจของแต่ละหน่วยงานมาพิจารณาร่วมกัน ว่าแต่ละหน่วยงานมีโครงการใดบ้างเป็นโครงการต้นทาง (Upstream) โครงการกลางทาง (Midstream) และโครงการปลายทาง (Downstream) จากนั้นจึงค่อยพิจารณาหาความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงของภารกิจจากจุดนี้ เพื่อให้ทุกหน่วยงานสามารถปฏิบัติงานของตนได้อย่างครบถ้วนและครอบคลุม

๔.๒.๔ ตัวชี้วัดความสำเร็จ (Key Performance Indicators: KPIs)

ตัวชี้วัด หมายถึง เครื่องมือที่ใช้ในการวัด และประเมินผลการดำเนินการ ทั้งในมิติ ประสิทธิภาพ และประสิทธิผล กล่าวคือ ตัวชี้วัดเป็นสิ่งที่จะเป็นตัวบ่งชี้ว่าจังหวัด/กลุ่มจังหวัด สามารถปฏิบัติงานบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ได้หรือไม่ และมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด ขั้นตอนนี้ เราจะต้องพิจารณาหาปัจจัยที่เป็นตัวบ่งชี้ดังกล่าว และต้องใช้ถ้อยคำที่ชัดเจน ทั้งในแง่ของคำจำกัด ความและการระบุขอบเขต เช่น จำนวนสมาชิกที่เข้าร่วมโครงการในหนึ่งเดือน จำนวน นักท่องเที่ยว ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลผลิตพืช (ยางพารา/ปาล์มน้ำมัน) ต่อหน่วยการผลิตต่อปี เป็นต้น โดยตัวชี้วัดนี้จะถูกนำมาเป็นหลักในการกำหนดค่าเป้าหมายในลำดับต่อไป

ค่าเป้าหมาย หมายถึง ตัวเลข หรือค่าของตัวชี้วัดความสำเร็จที่หน่วยงานต้องการ บรรลุ ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนของการกำหนด หรือ ระบุว่า ในแผนงานนั้น ๆ หน่วยงานต้องการทำ อะไร ให้ได้เป็นจำนวนเท่าไร และภายในกรอบระยะเวลาเท่าใด จึงจะถือว่าบรรลุเป้าหมาย

คุณสมบัติตัวชี้วัดที่ดี^๑ ประกอบด้วย

(๑) มีความสอดคล้องกับองค์กร

๑.๑ ความสัมพันธ์ระหว่างตัวชี้วัดกับเป้าประสงค์ขององค์กร โดยจะต้องสะท้อน เป้าประสงค์ขององค์กร

๑.๒ ความสัมพันธ์ระหว่างตัวชี้วัดกับบุคลากรในองค์กร โดยบุคลากรจะต้อง สามารถทำงานได้ถูกต้องกับผลที่ต้องการ

(๒) มีความชัดเจนง่ายต่อการเข้าใจ: โดยมีคำจำกัดความที่ชัดเจนและเหมาะสม

(๓) มีความสอดคล้องกันระหว่างองค์กร: จะมีประโยชน์ในกรณีที่ต้องมีการ เปรียบเทียบระหว่างองค์กร (Benchmarking)

(๔) สามารถตรวจสอบได้: ทั้งการตรวจสอบตัวชี้วัด หรือข้อมูลที่ใช้ในการอ้างอิง ส่งมอบตัวชี้วัด

(๕) ไม่สร้างภาระกับองค์กร: ควรกำหนดตัวชี้วัดจากกระบวนการหรือข้อมูลที่มี อยู่แล้ว แต่หากจำเป็นต้องมีการจัดเก็บข้อมูลใหม่ ต้องคำนึงถึงความคุ้มค่าในการจัดเก็บข้อมูลของ ตัวชี้วัดนั้นๆ

(๖) ไม่กระทบต่อพฤติกรรมของบุคลากร: ไม่ก่อให้เกิดการหลบเลี่ยง - ผลักภาระให้ผู้อื่น

(๗) ก่อให้เกิดการพัฒนาภายในองค์กร: ช่วยสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ในกระบวนการ ดำเนินงาน และความรู้ความสามารถในการทำงาน

(๘) ใช้ระยะเวลาที่เหมาะสม: สามารถเก็บข้อมูลได้ตามความถี่และภายในระยะเวลาที่กำหนด

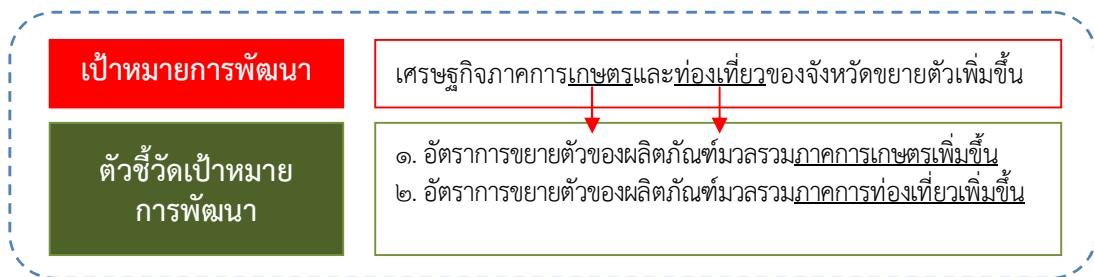
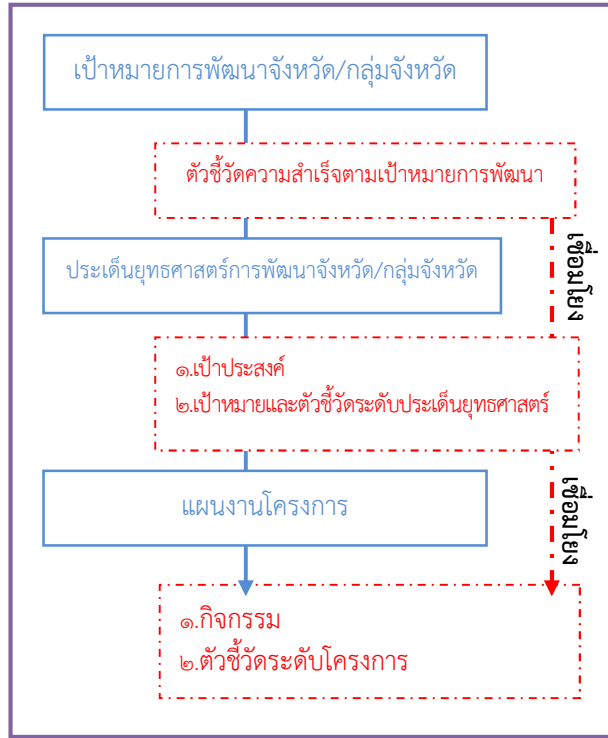
^๑ สำนักพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน). “KPIs ไม่ยุ่งยาก อย่างที่คิด”. (๑๑ กันยายน ๒๕๕๕) <https://www.etda.or.th/content/๑๑๒๘.html> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๒)

ระดับของตัวชี้วัด: ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายตามแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดในปัจจุบันสามารถแบ่งได้เป็น ๓ ระดับ คือ

๑) ตัวชี้วัดระดับ

เป้าหมายการพัฒนา: เป็นตัวชี้วัดภาพรวมที่ครอบคลุมสอดคล้อง และตอบสนองต่อเป้าหมายการพัฒนาของจังหวัด/กลุ่มจังหวัดในระยะเวลาตามแผน ๕ ปี โดยการถ่ายทอดตัวชี้วัดการพัฒนาจากยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนพัฒนาภาคลงสู่แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยตัวชี้วัดระดับเป้าหมายการพัฒนาจะต้องมีความชัดเจนมีจำนวนตัวชี้วัดที่เหมาะสม และสามารถวัดได้ในเชิงปริมาณหรือคุณภาพ สำหรับค่าเป้าหมายจะต้องมีความสอดคล้องกับค่าฐาน (ข้อมูลในช่วงที่ผ่านมา และต้องระบุค่าฐานอย่างเหมาะสมชัดเจน มีแหล่งที่มา และเป็นปัจจุบัน) หรือค่าเปรียบเทียบเพื่อแสดงถึงความก้าวหน้าอย่างเหมาะสมและเป็นไปได้ในแต่ละปี เช่น

๒) ตัวชี้วัดระดับประเด็นการพัฒนา: ตัวชี้วัดระดับประเด็นการพัฒนาต้องตอบสนองต่อทุกวัตถุประสงค์ของประเด็นการพัฒนา และสอดคล้องกับตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนา

๓) ตัวชี้วัดระดับโครงการ: เป็นการคาดการณ์ล่วงหน้าในสิ่งที่จะเกิดขึ้นหลังสิ้นสุดโครงการ โดยสามารถเขียนได้ทั้ง เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ซึ่งเป้าหมายเชิงปริมาณจะต้องระบุตัวเลขหน่วยที่ต้องการจะวัด เช่น ร้อยละ อัตราเพิ่ม/ลด หรือเป็นจำนวนตัวเลขธรรมดา เช่น ๑๐๐ ราย หรือเป้าหมายเชิงคุณภาพ เช่น การเพิ่มองค์ความรู้/ทักษะ/ความสามารถ ความสะอาด เรียบร้อย ความสวยงาม ความคงทนถาวร ความยั่งยืน เป็นต้น

ข้อพึงระวังในการกำหนดตัวชี้วัดของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

ในการกำหนดตัวชี้วัดของจังหวัด/กลุ่มจังหวัดตามแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาของ ก.บ.ภ. ที่ปรับเปลี่ยนไปจากแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาในลักษณะเดิมซึ่งอาจส่งผลให้การกำหนดตัวชี้วัดของจังหวัด/กลุ่มจังหวัดคลาดเคลื่อนและไม่บรรลุวัตถุประสงค์ในการวัดผลการพัฒนา ดังนั้น จังหวัด/กลุ่มจังหวัดจึงควรมีข้อพึงระวังในการกำหนดตัวชี้วัด ดังนี้

๑) ตัวชี้วัดระดับเป้าหมายการพัฒนา

- **การกำหนดตัวชี้วัดภาพรวมของแผนพัฒนา:** ตามแนวทางการจัดทำแผนพัฒนารูปแบบใหม่ของ ก.บ.ภ. กำหนดให้จังหวัด/กลุ่มจังหวัดต้องกำหนดตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาด้วย เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการดำเนินการและวัดผลสัมฤทธิ์เมื่อสิ้นสุดแผน (๕ ปี)
- **ความครอบคลุมของตัวชี้วัด:** การกำหนดตัวชี้วัดต้องมีจำนวนที่เพียงพอและครอบคลุมต่อการวัดระดับการพัฒนาตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ตามเป้าหมายการพัฒนา

๒) ระดับประเด็นการพัฒนา

- **ความสอดคล้องของตัวชี้วัด:** การกำหนดตัวชี้วัดต้องสอดคล้องกับประเด็นการพัฒนา และวัตถุประสงค์ และต้องสะท้อนตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาได้

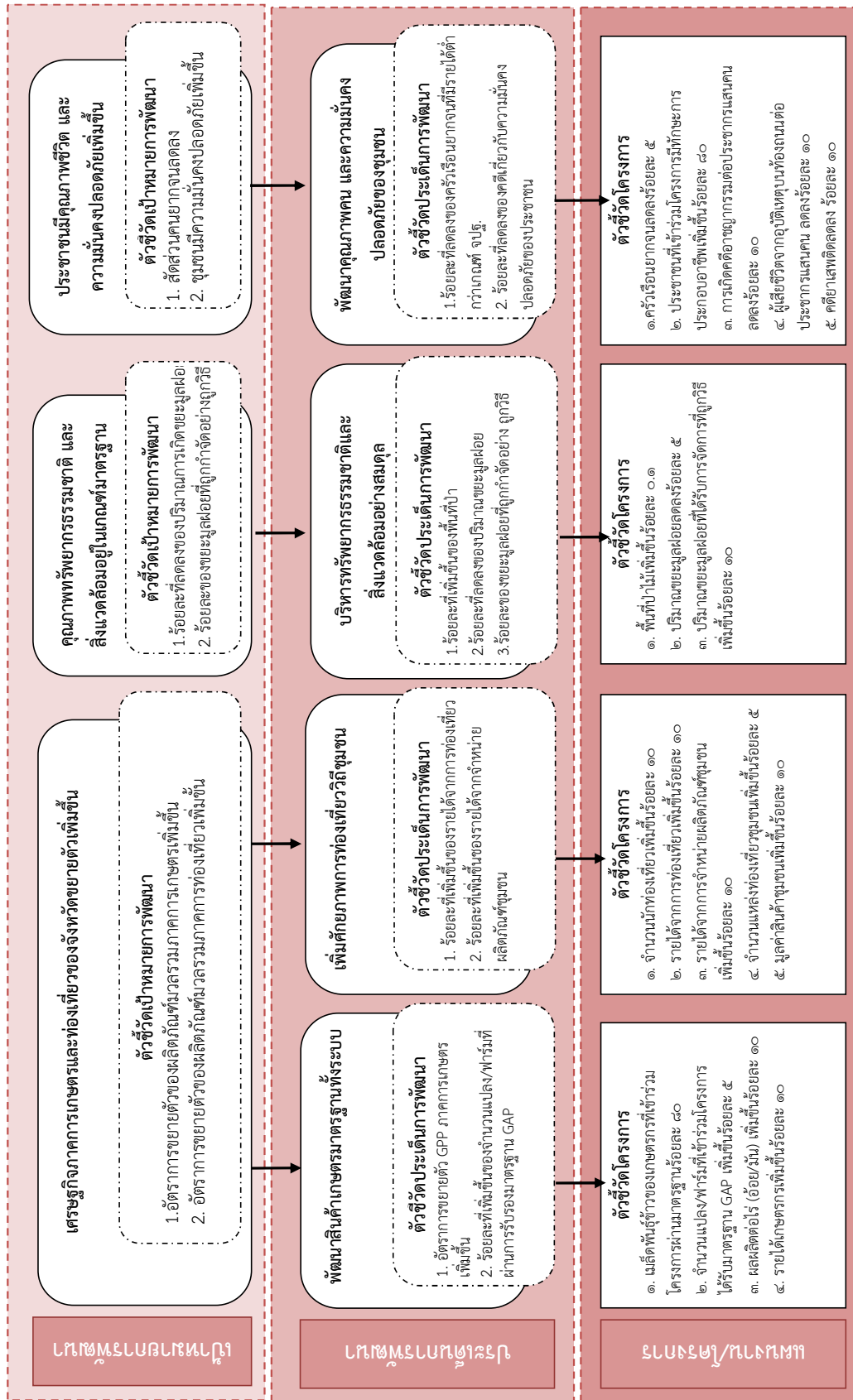
ตัวอย่างการกำหนดตัวชี้วัดที่ไม่สอดคล้อง

ประเด็นการพัฒนา : ส่งเสริมการผลิตสินค้าชุมชนสู่มาตรฐานสากล
ตัวชี้วัด : จำนวนสินค้าชุมชนที่ได้รับมาตรฐานชุมชน

- **การกำหนดค่าฐาน (Baseline):** การกำหนดตัวชี้วัดต้องกำหนดค่าฐานของตัวชี้วัดเพื่อใช้เปรียบเทียบศักยภาพในการดำเนินการ
- **การนิยามความหมายของตัวชี้วัด:** การกำหนดตัวชี้วัดต้องนิยามความหมายของตัวชี้วัดให้ชัดเจนเพื่อให้สามารถจัดเก็บข้อมูล และวัดผลได้
- **ความเป็นไปได้ในการวัดผล:** การกำหนดตัวชี้วัดต้องระบุแหล่งของข้อมูลและพยายามหลีกเลี่ยงการกำหนดตัวชี้วัดที่ไม่มีหน่วยงานจัดเก็บข้อมูลซึ่งจะส่งผลให้ไม่สามารถวัดผลได้

๓) ระดับโครงการ

- **ความสอดคล้องและครอบคลุมของตัวชี้วัด:** การกำหนดตัวชี้วัดระดับโครงการต้องสอดคล้อง และครอบคลุมทุกวัตถุประสงค์ของโครงการตลอดจนตอบสนองต่อตัวชี้วัดประเด็นการพัฒนา และสามารถสะท้อนตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาได้
- **ความเป็นไปได้ในการวัดผล:** ควรกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถจัดเก็บและประเมินผลได้

แผนภาพที่ ๒๑ : การเชื่อมโยง และการถ่ายทอดตัวชี้วัดของแผนพัฒนาจังหวัด และกลุ่มจังหวัด

บทที่ ๕
บทสรุป

บทสรุป

การบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมของประชาชน (Participatory Governance) เป็นกลไกที่สำคัญในการบริหารราชการที่มุ่งให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชน ซึ่งเป็นกระบวนการบริหารราชการที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง (Citizen centered) เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน และก่อให้เกิดผลที่ดีต่อการพัฒนาชีวิตของประชาชน ตามเจตนารมณ์ของมาตรา ๓/๑ ของพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ กล่าวคือ “ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ความมีประสิทธิภาพ ความคุ้มค่าในเชิงภารกิจแห่งรัฐ การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน การลดภารกิจและยุบเลิกหน่วยงานที่ไม่จำเป็น การกระจายภารกิจและทรัพยากรให้แก่ท้องถิ่น การกระจายอำนาจตัดสินใจ การอำนวยความสะดวกและตอบสนองความต้องการของประชาชน”

แผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดจึงเป็นเครื่องมือและเวทีที่เปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และประชาชน ได้ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมกำหนดทิศทางการพัฒนาของจังหวัดและพื้นที่ของตนเอง ทั้งนี้ การกำหนดให้จังหวัดสามารถตั้งค่าของงบประมาณได้เองผ่านการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด จึงเป็นนวัตกรรมทางการบริหารที่สนับสนุนให้เกิดกลไกการทำงานร่วมกันในระดับพื้นที่ เพื่อตอบสนองต่อสภาพปัญหา ศักยภาพและโอกาสได้อย่างสอดคล้องกับความเป็นจริงมากที่สุด ผ่านกระบวนการเชื่อมโยงแผนในแต่ละระดับตั้งแต่ แผนพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชน แผนพัฒนาท้องถิ่น แผนพัฒนาอำเภอ และแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ตลอดจนการเชื่อมโยงไปแผนพัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

ดังนั้น แผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดจึงควรเป็นแผนที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับจากภาคีการพัฒนาต่างๆ ภายในจังหวัด ให้รัฐสภามีส่วนร่วมและเป็นเจ้าของ รวมทั้งพร้อมจะสนับสนุนการดำเนินการให้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ร่วมกัน โดยอาจจะพิจารณาตัวแทนจากกลุ่มต่างๆ ภายในจังหวัดเพื่อเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดได้ ดังนี้

- ๑) กลุ่มตัวแทนภาคราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และรัฐวิสาหกิจ
- ๒) กลุ่มตัวแทนภาคเอกชน เช่น หอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรมจังหวัด ชมรมธนาคาร รวมทั้งผู้แทนกลุ่มอาชีพ เป็นต้น
- ๓) กลุ่มตัวแทนภาคประชาสังคม เช่น นักวิชาการ ผู้นำภูมิปัญญาท้องถิ่น ผู้นำทางศาสนา และผู้นำทางวัฒนธรรม เป็นต้น
- ๔) กลุ่มตัวแทนจากภาคส่วนอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น กลุ่มตัวแทนสตรี เด็ก และเยาวชน กลุ่มตัวแทนสื่อสารมวลชน เป็นต้น

นอกจากนี้ ผู้ที่มีส่วนได้เสีย (Stakeholders) ที่จะเข้ามามีส่วนร่วมจึงควรมีความเข้าใจในกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด เพื่อพร้อมที่จะสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และกลุ่มจังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ในการขับเคลื่อนการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการมีปัจจัยความสำเร็จ (Key Success Factors) ที่สำคัญที่ควรพิจารณา ได้แก่

- ๑) โครงสร้างการบริหารงานจังหวัดที่เอื้อต่อการทำงานแบบบูรณาการร่วมกัน
- ๒) กระบวนการบริหารงานที่เป็นระบบและชัดเจน
- ๓) ภาวะผู้นำของผู้ขับเคลื่อนแต่ละระดับที่จะนำองค์กรสู่ความสำเร็จ
- ๔) ค่านิยมและวัฒนธรรมการทำงานของบุคลากรที่เกี่ยวข้องที่จะช่วยขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสู่ความสำเร็จต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารราชการจังหวัด, แผนกับการพัฒนาจังหวัด และกลุ่มจังหวัด, กรุงเทพฯ: บริษัท บพิธการพิมพ์ จำกัด, ๒๕๕๒

สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารราชการจังหวัด, การเชื่อมโยงและบูรณาการยุทธศาสตร์ชาติและยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่. กรุงเทพฯ; สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย, ๒๕๖๑

สำนักงาน ก.พ.ร., สำนักบริหารยุทธศาสตร์ : กลไกการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ, สำนักงาน ก.พ.ร.: กรุงเทพฯ ๒๕๔๙

สำนักงาน ก.พ.ร., เอกสารนำเสนอพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑. กรุงเทพฯ; สำนักงาน ก.พ.ร., ๒๕๕๑

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ, ทิศทางการพัฒนาภาค ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔), กรุงเทพฯ; สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ, ๒๕๖๑

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ, บริบทใหม่ของการวางแผน ยุทธศาสตร์. กรุงเทพฯ; สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย, ๒๕๖๑

Meekaew, A. “The Critical Factors of Strategic Planning Process for Reconciling the National Policies with Local Needs: The Case of Provincial Strategic Planning Process of Thailand” (Master’s dissertation, King’s College London, Faculty of Social Science & Public Policy, 2014)

กฎหมาย

“พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑.”
ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๑๓๗ ก, ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๑

“พระราชบัญญัติระเบียบการบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐.” ราชกิจจานุเบกษา
เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๕๕ ก, ๑๕ กันยายน ๒๕๕๐

“ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๐”
ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอนที่พิเศษ ๒๘๑ ง, ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

ภาคผนวก

ผนวก ก

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐

พระราชบัญญัติ

ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗)

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคเจ็ดและวรรคแปดของมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร ราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕

“กระทรวงใดมีภารกิจเพิ่มขึ้น และมีความจำเป็นอย่างยิ่งต้องมีรองปลัดกระทรวงมากกว่าที่กำหนด ไว้ในวรรคห้าหรือวรรคหก คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน และคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

จะร่วมกันอนุมัติให้กระทรวงนั้นมีรองปลัดกระทรวงเพิ่มขึ้นเป็นกรณีพิเศษโดยจะกำหนดเงื่อนไขหรือเงื่อนไขเวลาไว้ด้วยหรือไม่ก็ได้

ในการดำเนินการตามวรรคเจ็ด ให้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการจัดให้มีการประชุมพิจารณาร่วมกัน โดยกรรมการแต่ละฝ่ายจะต้องมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งจึงจะเป็นองค์ประชุม และในการออกเสียงลงมติจะต้องได้คะแนนเสียงของกรรมการแต่ละฝ่ายเกินกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการฝ่ายดังกล่าวที่มาประชุม แล้วให้นำมติดังกล่าวเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการหรือการดำเนินการอื่นที่ผู้ดำรงตำแหน่งใดจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมีได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นอาจมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นในส่วนราชการเดียวกันหรือส่วนราชการอื่น หรือผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

พระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งอาจกำหนดให้มีการมอบอำนาจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งตลอดจนการมอบอำนาจให้ทำนิติกรรมสัญญา ฟ้องคดีและดำเนินคดี หรือกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขในการมอบอำนาจหรือที่ผู้รับมอบอำนาจต้องปฏิบัติก็ได้

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับอำนาจในการอนุญาตตามกฎหมายที่บัญญัติให้ต้องออกไปอนุญาตหรือที่บัญญัติผู้มีอำนาจอนุญาตไว้เป็นการเฉพาะ ในกรณีเช่นนั้นให้ผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายดังกล่าวมีอำนาจมอบอำนาจให้ข้าราชการซึ่งเป็นผู้ได้บังคับบัญชาและผู้ว่าราชการจังหวัดได้ตามที่เห็นสมควร หรือตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนดในกรณีมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจมอบอำนาจได้ต่อไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ผู้มอบอำนาจกำหนด

ในกรณีตามวรรคสาม เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนจะตราพระราชกฤษฎีกากำหนดรายชื่อกฎหมายที่ผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายดังกล่าวอาจมอบอำนาจตามวรรคหนึ่งตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวก็ได้

การมอบอำนาจให้ทำเป็นหนังสือ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๘ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๘ เมื่อมีการมอบอำนาจแล้ว ผู้รับมอบอำนาจมีหน้าที่ต้องรับมอบอำนาจนั้น โดยผู้มอบอำนาจจะกำหนดให้ผู้รับมอบอำนาจมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นปฏิบัติราชการแทนต่อไป โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขในการใช้อำนาจนั้นไว้ด้วยหรือไม่ก็ได้ แต่ในกรณีการมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัด คณะรัฐมนตรีจะกำหนดหลักเกณฑ์ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องมอบอำนาจต่อไปให้รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัดหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในจังหวัดก็ได้

มาตรา ๔๐ ในการมอบอำนาจ ให้ผู้มอบอำนาจพิจารณาถึงการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ความรวดเร็วในการปฏิบัติราชการ การกระจายความรับผิดชอบตามสภาพของตำแหน่งของผู้รับมอบอำนาจ และผู้รับมอบอำนาจต้องปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบอำนาจตามวัตถุประสงค์ของการมอบอำนาจดังกล่าว

เมื่อได้มอบอำนาจแล้ว ผู้มอบอำนาจมีหน้าที่กำกับดูแลและติดตามผลการปฏิบัติราชการของผู้รับมอบอำนาจ และให้มีอำนาจแนะนำหรือแก้ไขการปฏิบัติราชการของผู้รับมอบอำนาจได้”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔

“มาตรา ๔๐/๑ ในการปฏิบัติราชการของส่วนราชการภายในกรม ถ้าการปฏิบัติราชการใดของส่วนราชการนั้นมีลักษณะเป็นงานการให้บริการหรือมีการให้บริการเกี่ยวเนื่องอยู่ด้วยและหากแยกการบริหารออกเป็นหน่วยบริการรูปแบบพิเศษจะบรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๓/๑ ยิ่งขึ้น ส่วนราชการดังกล่าวโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจะแยกการปฏิบัติราชการในเรื่องนั้น ไปจัดตั้งเป็นหน่วยบริการรูปแบบพิเศษ ซึ่งมีใช้เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจแต่อยู่ในกำกับของส่วนราชการดังกล่าวก็ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยให้กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการจัดตั้งการมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน วิธีการบริหารงาน การดำเนินการด้านทรัพย์สิน การกำกับดูแลสิทธิประโยชน์ของบุคลากรและการขุบเล็กไว้ด้วย

ให้หน่วยบริการรูปแบบพิเศษ มีหน้าที่ปฏิบัติงานให้กับส่วนราชการตามภารกิจที่จัดตั้งหน่วยบริการรูปแบบพิเศษนั้นเป็นหลัก และสนับสนุนภารกิจอื่นของส่วนราชการดังกล่าวตามที่ได้รับมอบหมาย และอาจให้บริการแก่ส่วนราชการอื่น หน่วยงานของรัฐหรือเอกชน แต่ต้องไม่กระทบกระเทือนต่อภารกิจอันเป็นวัตถุประสงค์แห่งการจัดตั้ง

ให้รายได้ของหน่วยบริการรูปแบบพิเศษเป็นรายได้ที่ไม่ต้องนำส่งคลังตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔

“เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานแบบบูรณาการในจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัด ให้จังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดยื่นคำขอจัดตั้งงบประมาณได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ในกรณีนี้ให้ถือว่าจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๒/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔

“มาตรา ๕๒/๑ ให้จังหวัดมีอำนาจภายในเขตจังหวัด ดังต่อไปนี้

- (๑) นำภารกิจของรัฐและนโยบายของรัฐบาลไปปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์
- (๒) ดูแลให้มีการปฏิบัติและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย เพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยและเป็นธรรมในสังคม

(๓) จัดให้มีการคุ้มครอง ป้องกัน ส่งเสริม และช่วยเหลือประชาชนและชุมชนที่ด้อยโอกาส เพื่อให้ได้รับความเป็นธรรมทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคมในการดำรงชีวิตอย่างพอเพียง

(๔) จัดให้มีการบริการภาครัฐเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้อย่างเสมอหน้า รวดเร็ว และมีคุณภาพ

(๕) จัดให้มีการส่งเสริม อุดหนุน และสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้สามารถดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และให้มีขีดความสามารถพร้อมที่จะดำเนินการตามภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนจากกระทรวง ทบวง กรม

(๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานอื่นของรัฐมอบหมาย หรือที่มีกฎหมายกำหนด

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของจังหวัดตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นหน้าที่ของส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐที่ประจำอยู่ในเขตจังหวัดที่จะต้องปฏิบัติให้สอดคล้องและเป็นไปตามแผนพัฒนาจังหวัดตามมาตรา ๕๓/๑”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้อย่างแทน

หน้า ๕

เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๕๕ ก

ราชกิจจานุเบกษา

๑๕ กันยายน ๒๕๕๐

“มาตรา ๕๓ ในจังหวัดหนึ่งให้มีคณะกรรมการจังหวัด ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาของผู้ว่าราชการจังหวัดในการบริหารราชการแผ่นดินในจังหวัดนั้น กับปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายหรือมติของคณะรัฐมนตรีกำหนด”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๓/๑ และมาตรา ๕๓/๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔

“มาตรา ๕๓/๑ ให้จังหวัดจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในระดับชาติ และความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นในจังหวัด

ในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดให้มีการประชุมปรึกษาหารือร่วมกันระหว่างหัวหน้าส่วนราชการที่มีสถานที่ตั้งทำการอยู่ในจังหวัดไม่ว่าจะเป็นราชการบริหารส่วนภูมิภาคหรือราชการบริหารส่วนกลางและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมดในจังหวัด รวมทั้งผู้แทนภาคประชาสังคม และผู้แทนภาคธุรกิจเอกชน

การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามวรรคหนึ่ง จำนวนและวิธีการสรรหาผู้แทนภาคประชาสังคมและผู้แทนภาคธุรกิจเอกชนตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

เมื่อประกาศใช้แผนพัฒนาจังหวัดแล้ว การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและการดำเนินกิจการของส่วนราชการและหน่วยงานอื่นของรัฐทั้งปวงที่กระทำในพื้นที่จังหวัดต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดดังกล่าว

มาตรา ๕๓/๒ ให้นำความในมาตรา ๕๓/๑ มาใช้บังคับกับการจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดด้วยโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔

“มาตรา ๕๕/๑ ในจังหวัดหนึ่งนอกจากกรุงเทพมหานคร ให้มีคณะกรรมการชรรมาภิบาลจังหวัดคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “ก.ช.จ.” ทำหน้าที่สอดส่องและเสนอแนะการปฏิบัติการกิจของหน่วยงานของรัฐในจังหวัดให้ใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีและเป็นไปตามหลักการที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓/๑

ก.ช.จ. ประกอบด้วยผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งมีเขตอำนาจในจังหวัดเป็นประธาน ผู้แทนภาคประชาสังคม ผู้แทนสมาชิกสภาท้องถิ่นที่ไม่ได้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารและผู้แทนภาคธุรกิจเอกชน ทั้งนี้ จำนวน วิธีการสรรหาและการปฏิบัติหน้าที่ของ ก.ช.จ. ให้เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

ในกรณีที่ ก.ร.จ. พบว่ามีการละเลยไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับหรือมีกรณีที่เป็นกรณีพิพาท ให้เป็นหน้าที่ของ ก.ร.จ. ที่จะต้องแจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัด หัวหน้าส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) บริหารราชการตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการ และตามแผนพัฒนาจังหวัด”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความใน (๖) และ (๗) ของมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๖) เสนอบประมาณต่อกระทรวงที่เกี่ยวข้อง หรือเสนอขอจัดตั้งงบประมาณต่อสำนักงบประมาณตามมาตรา ๕๒ วรรคสาม และรายงานให้กระทรวงมหาดไทยทราบ

(๗) กำกับดูแลการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมาย”

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๑/๑ มาตรา ๖๑/๒ และมาตรา ๖๑/๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔

“มาตรา ๖๑/๑ ให้อำเภอมีอำนาจหน้าที่ภายในเขตอำเภอ ดังต่อไปนี้

(๑) อำนาจและหน้าที่ตามที่กำหนดในมาตรา ๕๒/๑ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) โดยให้นำความในมาตรา ๕๒/๑ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๒) ส่งเสริม สนับสนุน และจัดให้มีการบริการร่วมกันของหน่วยงานของรัฐในลักษณะศูนย์บริการร่วม

(๓) ประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อร่วมมือกับชุมชนในการดำเนินการให้มีแผนชุมชน เพื่อรองรับการสนับสนุนงบประมาณจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัด และกระทรวง ทบวง กรม

(๔) ไกล่เกลี่ยหรือจัดให้มีการไกล่เกลี่ยประนอมข้อพิพาทเพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยในสังคม ตามมาตรา ๖๑/๒ และมาตรา ๖๑/๓

มาตรา ๖๑/๒ ในอำเภอหนึ่ง ให้มีคณะบุคคลผู้ทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาทของประชาชนที่คู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำเภอ ในเรื่องที่พิพาททางแพ่งเกี่ยวกับที่ดิน มรดก และข้อพิพาททางแพ่งอื่นที่มีทุนทรัพย์ไม่เกินสองแสนบาท หรือมากกว่านั้น ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

ให้นายอำเภอโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการจังหวัดจัดทำบัญชีรายชื่อบุคคลที่จะทำหน้าที่เป็นคณะบุคคลผู้ทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาท โดยคัดเลือกจากบุคคลที่มีความรู้หรือมีประสบการณ์เหมาะสมกับการทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยข้อพิพาท

เมื่อมีข้อพิพาทเกิดขึ้นและคู่พิพาทตกลงยินยอมให้ใช้วิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทให้คู่พิพาทแต่ละฝ่ายเลือกบุคคลจากบัญชีรายชื่อตามวรรคสองฝ่ายละหนึ่งคน และให้นายอำเภอ พนักงานอัยการประจำจังหวัด หรือปลัดอำเภอที่ได้รับมอบหมายคนหนึ่งเป็นประธาน เพื่อทำหน้าที่เป็นคณะบุคคลผู้ทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาท

ให้คณะบุคคลผู้ทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาทมีอำนาจหน้าที่รับฟังข้อพิพาทโดยตรงจากคู่พิพาท และดำเนินการไกล่เกลี่ยให้เกิดข้อตกลงยินยอมร่วมกันระหว่างคู่พิพาทโดยเร็ว ถ้าคู่พิพาททั้งสองฝ่ายตกลงกันได้ ให้คณะบุคคลผู้ทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาทจัดให้มีการทำสัญญาประนีประนอมยอมความระหว่างคู่พิพาท และให้ถือเอาข้อตกลงตามสัญญาประนีประนอมยอมความมีผลผูกพันคู่พิพาททั้งสองฝ่าย ในกรณีที่คู่พิพาทไม่อาจตกลงกันได้ ให้คณะบุคคลผู้ทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาทสั่งจำหน่ายข้อพิพาทนั้น

ข้อตกลงตามวรรคสี่ให้มีผลเช่นเดียวกับคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยอนุญาโตตุลาการ

หลักเกณฑ์และวิธีการจัดทำบัญชี การดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทและการจัดทำสัญญาประนีประนอมยอมความ ตลอดจนค่าตอบแทนของคณะบุคคลผู้ทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาท ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่คู่พิพาทฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ปฏิบัติตามสัญญาประนีประนอมยอมความให้คู่พิพาทอีกฝ่ายหนึ่งยื่นคำร้องต่อพนักงานอัยการ และให้พนักงานอัยการดำเนินการยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อให้ออกคำสั่งบังคับให้ตามสัญญาประนีประนอมยอมความดังกล่าว โดยให้นำกฎหมายว่าด้วยอนุญาโตตุลาการมาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อคณะบุคคลผู้ทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาทได้รับข้อพิพาทไว้พิจารณา ให้อายุความในการฟ้องร้องคดีระงับหยุดลง นับแต่วันที่ยื่นข้อพิพาทจนถึงวันที่คณะบุคคลผู้ทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาทสั่งจำหน่ายข้อพิพาทหรือวันที่คู่พิพาททำสัญญาประนีประนอมยอมความกัน แล้วแต่กรณี ความในมาตรานี้ให้ใช้กับเขตของกรุงเทพมหานครด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๖๑/๓ บรรดาความผิดที่มีโทษทางอาญาที่เกิดขึ้นในเขตอำเภอใดหากเป็นความผิดอันยอมความได้ และมีใจเป็นความผิดเกี่ยวกับเพศ ถ้าผู้เสียหายและผู้ถูกกล่าวหายินยอม หรือแสดงความจำนง ให้นายอำเภอของอำเภอนั้นหรือปลัดอำเภอที่นายอำเภอดังกล่าวมอบหมายเป็นผู้ไกล่เกลี่ยตามควรแก่กรณี และเมื่อผู้เสียหายและผู้ถูกกล่าวหายินยอมเป็นหนังสือตามที่ไกล่เกลี่ยและปฏิบัติตามคำไกล่เกลี่ยดังกล่าวแล้ว ให้คดีอาญาเป็นอันเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ในกรณีที่ผู้เสียหายและผู้ถูกกล่าวหาไม่ยินยอมตามที่ไกล่เกลี่ย ให้จำหน่ายข้อพิพาทนั้น แต่เพื่อประโยชน์ในการที่ผู้เสียหายจะไปดำเนินคดีต่อไป อายุความการร้องทุกข์ตามประมวลกฎหมายอาญาให้เริ่มนับแต่วันที่จำหน่ายข้อพิพาท

หลักเกณฑ์และวิธีในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุผล คณะรัฐมนตรีจะกำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไม่น้อยกว่าสามคนแต่ไม่เกินห้าคนต้องทำงานเต็มเวลาก็ได้”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑/๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑/๕ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ เป็นส่วนราชการในสำนักนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการของ ก.พ.ร. และหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายหรือ ก.พ.ร. กำหนด โดยมีเลขาธิการ ก.พ.ร. ซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและลูกจ้างของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ และรับผิดชอบการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี”

มาตรา ๑๗ ในระหว่างที่ยังมิได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาเกี่ยวกับการมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนตามตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการมอบอำนาจตามตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร

หน้า ๕

เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๕๕ ก

ราชกิจจานุเบกษา

๑๕ กันยายน ๒๕๕๐

ราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ ยังคงใช้บังคับต่อไปได้ ทั้งนี้ ไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๘ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระบบการบริหารราชการให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่มุ่งเน้นการจัดองค์กรภาครัฐให้สอดคล้องกับทิศทางการนำพาประเทศไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน และเพื่อให้การปฏิบัติราชการสามารถอำนวยความสะดวกและให้บริการแก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สนับสนุนให้มีการมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนได้กว้างขวางขึ้น เพื่อเน้นการบริการประชาชนให้มีความสะดวกและรวดเร็ว นอกจากนี้ เพื่อให้การบริหารราชการในราชการบริหารส่วนภูมิภาคสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ และให้การบริหารงานแบบบูรณาการในจังหวัดบรรลุผล สมควรปรับปรุงอำนาจการดำเนินการของจังหวัด การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และการจัดทำงบประมาณของจังหวัดให้เหมาะสม รวมทั้งสมควรส่งเสริมให้มีคณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัด เพื่อสอดส่องและเสนอแนะการปฏิบัติภารกิจของหน่วยงานของรัฐในจังหวัดให้ใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี อันจะทำให้การบริหารเป็นไปด้วยความโปร่งใสเป็นธรรม และมีความรับผิดชอบ ตลอดจนปรับปรุงอำนาจในทางปกครองของอำเภอเพื่อสนับสนุนให้เกิดความสงบเรียบร้อยในสังคม และสมควรให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเป็นส่วนราชการในสำนักนายกรัฐมนตรีและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ผนวก ข

พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑

พระราชกฤษฎีกา

ว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ

พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

เป็นปีที่ ๖๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักการการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ประกอบกับ มาตรา ๓/๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๕๒ วรรคสาม มาตรา ๕๓/๑ วรรคสาม และมาตรา ๕๓/๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชกฤษฎีกานี้

“จังหวัด” หมายความว่า จังหวัดตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน แต่ไม่รวมถึงกรุงเทพมหานคร

“กลุ่มจังหวัด” หมายความว่า กลุ่มจังหวัดที่จัดตั้งตามมาตรา ๒๖

“ก.น.จ.” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ

“ก.บ.จ.” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ

“ก.บ.ก.” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ

“แผนพัฒนาจังหวัด” หมายความว่า รายการเกี่ยวกับโครงการและแผนงานต่าง ๆ ของจังหวัด ที่จำเป็นต้องจัดทำเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาของจังหวัดในอนาคต

“แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด” หมายความว่า รายการเกี่ยวกับโครงการและแผนงานต่าง ๆ ของกลุ่มจังหวัดที่จำเป็นต้องจัดทำเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดในอนาคต

“แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด” หมายความว่า แผนที่แปลงแผนพัฒนาจังหวัดสู่การปฏิบัติโดยระบุถึงโครงการต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องดำเนินการในจังหวัดในแต่ละปีงบประมาณเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาของจังหวัด ทั้งนี้ ไม่ว่าโครงการนั้นจะดำเนินการโดยจังหวัด กระทรวง ทบวง กรม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐ หรือเอกชน

“แผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด” หมายความว่า แผนที่แปลงแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดสู่การปฏิบัติโดยระบุถึงโครงการต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องดำเนินการในกลุ่มจังหวัดในแต่ละปีงบประมาณเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด ทั้งนี้ ไม่ว่าโครงการนั้นจะดำเนินการโดยจังหวัด กลุ่มจังหวัด กระทรวง ทบวง กรม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐ หรือเอกชน

“งบประมาณจังหวัด” หมายความว่า รายการงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ยังขาดยื่นคำขอจัดตั้งต่อสำนักงบประมาณเพื่อดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด

“งบประมาณกลุ่มจังหวัด” หมายความว่า รายการงบประมาณรายจ่ายประจำปีของกลุ่มจังหวัด
ยื่นคำขอจัดตั้งต่อสำนักงานงบประมาณเพื่อดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด

“ภาคประชาสังคม” หมายความว่า สถานองค์กรชุมชนตำบลตามกฎหมายว่าด้วยสถานองค์กรชุมชน
และองค์กรภาคประชาสังคมอื่นที่ ก.น.จ. กำหนด

“พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี” หมายความว่า รวมถึงพระราชบัญญัติงบประมาณ
รายจ่ายเพิ่มเติมและพระราชบัญญัติโอนงบประมาณรายจ่ายด้วย

มาตรา ๔ การปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกานี้ในเรื่องใดยังไม่สมควรที่ส่วนราชการจังหวัด
หรือกลุ่มจังหวัดใดจะปฏิบัติ หรือปฏิบัติอย่างมีเงื่อนไขอย่างไร ให้ ก.น.จ. มีอำนาจกำหนดได้

เพื่อให้เกิดความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพในการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัด
แบบบูรณาการตามพระราชกฤษฎีกานี้ คณะรัฐมนตรีอาจมีมติตามข้อเสนอแนะของ ก.น.จ. ยกเว้นให้
จังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดไม่ต้องปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งของทางราชการที่ใช้บังคับ
เป็นการทั่วไปในเรื่องใดก็ได้

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

หมวด ๑

การบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ

มาตรา ๖ การบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการให้ดำเนินถึงหลักการ
ดังต่อไปนี้

(๑) การบริหารงานให้เป็นไปตามแผนพัฒนาจังหวัดหรือแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แล้วแต่กรณี

(๒) การสร้างโอกาสและส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น ภาคธุรกิจเอกชน และภาคประชาสังคมในจังหวัด เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการแข่งขัน
และการแก้ไขปัญหาาร่วมกันเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

(๓) การกระจายอำนาจการตัดสินใจลงไปสู่ระดับผู้ปฏิบัติ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและ
ความรวดเร็วในการปฏิบัติราชการ

(๔) การส่งเสริมและสนับสนุนให้ท้องถิ่นมีความพร้อมในการรองรับการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๕) การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี มีความโปร่งใส และมีการตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติราชการ

(๖) การบริหารงบประมาณจังหวัดให้เป็นไปตามวิธีการบริหารงบประมาณจังหวัดแบบบูรณาการตามหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติตามที่ ก.น.จ. กำหนดตามข้อเสนอแนะของสำนักงานประมาณ

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ

(๒) รองนายกรัฐมนตรีทุกคน รัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายให้กำกับและติดตามการปฏิบัติราชการในภูมิภาค รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงมหาดไทย เลขาธิการนายกรัฐมนตรี เลขาธิการคณะรัฐมนตรี ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ และเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นกรรมการ

(๓) นายกสภามงคลการบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย นายกสภามงคลสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย และนายกสภามงคลการบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ

(๔) ประธานกรรมการสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ

(๕) ผู้ทรงคุณวุฒิจากคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการซึ่งประธานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนดไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ

(๖) ผู้แทนภาคประชาสังคมที่นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกินสองคน เป็นกรรมการ

ให้เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ เป็นกรรมการและเลขานุการ รองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการที่เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนด และข้าราชการสังกัดกระทรวงมหาดไทยคนหนึ่งซึ่งปลัดกระทรวงมหาดไทยกำหนด เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

กรรมการตาม (๖) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี

องค์ประชุมและการประชุมของ ก.น.จ. ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

มาตรา ๘ ก.น.จ. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดกรอบนโยบายและวางระบบในการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ เพื่อให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดสามารถบริหารงาน แก้ไขปัญหา และพัฒนาพื้นที่ในเขตจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ได้อย่างมีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของประชาชนให้ได้รับประโยชน์สูงสุด

(๒) กำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์ และวิธีการในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด และแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด การจัดทำและบริหารงบประมาณจังหวัดและงบประมาณกลุ่มจังหวัด

(๓) พิจารณา กลั่นกรอง และให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด และคำขอ งบประมาณของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ และนำเสนอต่อ คณะรัฐมนตรี

(๔) กำกับดูแลการดำเนินการตาม (๑) และ (๒) ให้เกิดผลสัมฤทธิ์

(๕) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ตามที่มอบหมาย

(๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

คณะกรรมการตาม (๕) อย่างน้อยต้องมีคณะกรรมการด้านแผนและด้านงบประมาณ

มาตรา ๙ ให้สำนักงาน ก.พ.ร. ทำหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการของ ก.น.จ. และหน้าที่อื่นตามที่ ก.น.จ. กำหนด

มาตรา ๑๐ ในจังหวัดหนึ่ง ให้มีคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการคณะหนึ่ง ประกอบด้วย

(๑) ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ

(๒) รองผู้ว่าราชการจังหวัดทุกคน เป็นกรรมการ

(๓) ผู้แทนหัวหน้าส่วนราชการที่มีสำนักงานอยู่ในจังหวัดไม่ว่าจะมีฐานะเป็นราชการบริหารส่วนภูมิภาคหรือราชการบริหารส่วนกลาง เป็นกรรมการ

(๔) ผู้แทนรัฐวิสาหกิจที่ดำเนินกิจการอยู่ในจังหวัด เป็นกรรมการ

(๕) ผู้แทนหัวหน้าหน่วยงานอื่นของรัฐที่มีสำนักงานอยู่ในจังหวัด เป็นกรรมการ

(๖) ผู้แทนผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นกรรมการ

(๗) ผู้แทนภาคประชาสังคม เป็นกรรมการ

(๘) ประธานกรรมการหอการค้าจังหวัด และประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัด เป็นกรรมการ

ให้หัวหน้าสำนักงานจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการตาม (๓) (๔) และ (๕) ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้แต่งตั้งตามจำนวนหลักเกณฑ์ และวิธีการที่ ก.น.จ. กำหนด

จำนวน หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งผู้แทนผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตาม (๖) และผู้แทนภาคประชาสังคมตาม (๗) ให้เป็นไปตามที่ ก.น.จ. กำหนดโดยให้คำนึงถึงสัดส่วนของหญิง และชายที่ใกล้เคียงกัน

กรรมการตาม (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี

องค์ประชุมและการประชุมของ ก.บ.จ. ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

มาตรา ๑๑ ก.บ.จ. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) วางแนวทางปฏิบัติและอำนวยความสะดวกให้การบริหารงานแบบบูรณาการในจังหวัดเป็นไปตามหลักการ นโยบาย และระบบตามที่ ก.น.จ. กำหนด

(๒) จัดทำแผนพัฒนาจังหวัดเสนอต่อที่ประชุมตามมาตรา ๑๘ เพื่อรับฟังความคิดเห็น

(๓) ส่งเสริม ประสานความร่วมมือการพัฒนาระหว่างภาครัฐ ภาคประชาสังคมและภาคธุรกิจเอกชน เพื่อสร้างบรรยากาศให้เอื้ออำนวยต่อการลงทุนและชักชวนภาคธุรกิจเอกชนมาลงทุนในจังหวัด และให้มีการพัฒนาให้เป็นไปตามแผนพัฒนาจังหวัดอย่างยั่งยืน

(๔) จัดทำบันทึกความเข้าใจกับฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาที่ให้ความร่วมมือและสนับสนุนการดำเนินการตามแผนพัฒนาจังหวัด และแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด

(๕) วิเคราะห์ บูรณาการ และจัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและคำของบประมาณจังหวัด ก่อนนำเสนอต่อ ก.น.จ.

(๖) กำกับ ให้คำแนะนำ ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามแผนพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด และรายงาน ก.น.จ.

(๗) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ตามที่มอบหมาย

(๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ ก.น.จ. หรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ในกรณีที่ ก.บ.จ. แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตาม (๒) คณะกรรมการดังกล่าวอย่างน้อยต้องประกอบด้วยผู้แทนตามมาตรา ๑๐ (๖) ไม่น้อยกว่าสามคน และผู้แทนตามมาตรา ๑๐ (๗) ไม่น้อยกว่าสองคน

มาตรา ๑๒ ในกลุ่มจังหวัดหนึ่งให้มีคณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ คณะหนึ่ง ประกอบด้วย

(๑) หัวหน้ากลุ่มจังหวัดตามมาตรา ๒๖ เป็นประธานกรรมการ

(๒) ผู้ว่าราชการจังหวัดในกลุ่มจังหวัดทุกจังหวัด เป็นรองประธานกรรมการ

(๓) ผู้แทนหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดในกลุ่มจังหวัดจังหวัดละไม่เกินสองคนที่ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง เป็นกรรมการ

(๔) นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดในกลุ่มจังหวัดทุกจังหวัด เป็นกรรมการ

(๕) นายกเทศมนตรีในกลุ่มจังหวัดจังหวัดละหนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๖) นายกองค้การบริหารส่วนตำบลในกลุ่มจังหวัดจังหวัดละหนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๗) ผู้แทนภาคประชาสังคม เป็นกรรมการ

(๘) ผู้แทนภาคธุรกิจเอกชน เป็นกรรมการ

จังหวัดใดมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้นเป็นการเฉพาะ ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งประกอบด้วยผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นด้วย

ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดกระทรวงมหาดไทยคนหนึ่งเป็นกรรมการและเลขานุการ และหัวหน้าสำนักงานจังหวัดของทุกจังหวัดในกลุ่มจังหวัด เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

กรรมการตาม (๕) และ (๖) ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้แต่งตั้งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.น.จ. กำหนด

จำนวน หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งผู้แทนภาคประชาสังคมตาม (๗) และผู้แทนภาคธุรกิจเอกชนตาม (๘) ให้เป็นไปตามที่ ก.น.จ. กำหนด โดยต้องคำนึงถึงสัดส่วนของหญิงและชายที่ใกล้เคียงกัน

กรรมการตาม (๓) และ (๔) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี
องค์ประชุมและการประชุมของ ก.บ.ก. ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการ
ทางปกครอง

มาตรา ๑๓ ก.บ.ก. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) วางแนวทางปฏิบัติและอำนวยความสะดวกให้การบริหารงานแบบบูรณาการในกลุ่มจังหวัดเป็นไป
ตามหลักการ นโยบาย และระบบตามที่ ก.น.จ. กำหนด

(๒) จัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดเสนอต่อที่ประชุมตามมาตรา ๑๕ เพื่อรับฟังความคิดเห็น

(๓) ส่งเสริม ประสานความร่วมมือการพัฒนาระหว่างภาครัฐ ภาคประชาสังคม และ
ภาคธุรกิจเอกชน และแก้ไขปัญหาภายในกลุ่มจังหวัดและระหว่างกลุ่มจังหวัดเพื่อให้การพัฒนาเป็นไปตาม
แผนพัฒนาจังหวัดอย่างยั่งยืน

(๔) วิเคราะห์ บูรณาการ และให้ความเห็นชอบรายละเอียดการปฏิบัติการตามแผนปฏิบัติ
ราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัดและคำของบประมาณกลุ่มจังหวัด ก่อนนำเสนอต่อ ก.น.จ.

(๕) กำกับ ให้คำแนะนำ ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามแผนพัฒนาจังหวัดและ
แผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด และรายงาน ก.น.จ.

(๖) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ตามที่มอบหมาย

(๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ ก.น.จ. หรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ในกรณีที่ ก.บ.ก. แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตาม (๒) คณะกรรมการ
ดังกล่าวอย่างน้อยต้องประกอบด้วยกรรมการที่เป็นผู้แทนตามมาตรา ๑๒ (๔) ไม่น้อยกว่าหนึ่งคน
ผู้แทนตามมาตรา ๑๒ (๕) ไม่น้อยกว่าสองคน ผู้แทนตามมาตรา ๑๒ (๖) ไม่น้อยกว่าสามคน และ
ผู้แทนตามมาตรา ๑๒ (๗) ไม่น้อยกว่าหนึ่งคน

มาตรา ๑๔ เพื่อให้การบริหารงานเป็นไปตามหลักการตามที่กำหนดในมาตรา ๖
ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารงานจังหวัดโดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตาม
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหาร
ราชการแผ่นดิน แผนพัฒนาประเทศด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมตลอดทั้งนโยบายของรัฐบาล และ
ความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นในจังหวัด

(๒) ประสานและเชื่อมโยงหน่วยงานของรัฐ ซึ่งรวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับภาคประชาสังคมและภาคธุรกิจเอกชน เพื่อร่วมกันวางยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดให้เหมาะสมกับโอกาสและศักยภาพของจังหวัด โดยเน้นการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย

(๓) บูรณาการการบริหารงบประมาณ และแสวงหาความร่วมมือและการสนับสนุนจากทุกฝ่าย เพื่อให้เป็นไปตามแผนพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด

(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็งในการพัฒนาท้องถิ่นและให้บริการพื้นฐานแก่ประชาชน

(๕) ส่งเสริมและสนับสนุนภาคประชาสังคมให้มีความเข้มแข็ง สามารถบริหารจัดการและแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเองอย่างยั่งยืน

(๖) เสริมสร้างการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีและการบริหารการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้จังหวัดมีขีดสมรรถนะรองรับกระแสโลกาภิวัตน์

(๗) กระทำคนเป็นแบบอย่างแก่ผู้ปฏิบัติงานและส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ ตลอดจนการพัฒนาผู้ปฏิบัติงานให้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ และทัศนคติที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่อาจบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพราะเหตุที่ส่วนราชการมิได้มอบอำนาจให้ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจหรือเพราะเหตุอื่นใด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดรายงานต่อ ก.น.จ. โดยเร็ว และให้ ก.น.จ. เสนอแนะแนวทางแก้ไขต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อมีมติสั่งการต่อไป

มาตรา ๑๖ ให้หัวหน้ากลุ่มจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ประสาน เร่งรัด และติดตามการดำเนินงานของผู้ว่าราชการจังหวัดในส่วนที่เกี่ยวข้องกับแผนพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด

หมวด ๒

การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด

มาตรา ๑๗ ให้ ก.น.จ. กำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์ และวิธีการในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด เพื่อให้ผู้ว่าราชการจังหวัดและ ก.บ.จ. รับไปดำเนินการ

มาตรา ๑๘ ให้ ก.บ.จ. ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด โดยคำนึงถึงความต้องการและศักยภาพของประชาชนในท้องถิ่นในจังหวัด รวมตลอดถึงความพร้อมของภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน และยุทธศาสตร์ระดับชาติ

แผนพัฒนาจังหวัดอย่างน้อยต้องระบุรายละเอียดของวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และกลยุทธ์

ให้แผนพัฒนาจังหวัดมีระยะเวลาสี่ปี

เพื่อให้ทราบถึงความต้องการและศักยภาพของประชาชนในพื้นที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ ก.บ.จ. ตรวจสอบความคิดเห็นของประชาชนในท้องถิ่นในจังหวัดตามวิธีการที่ ก.น.จ. กำหนด แต่ ก.บ.จ. อาจแต่งตั้งคณะกรรมการระดับอำเภอดำเนินการประสานงานกับองค์กรต่าง ๆ ในพื้นที่ของอำเภอ เพื่อให้ได้ความคิดเห็นของประชาชนเสนอเป็นข้อมูลต่อ ก.บ.จ. แทนการตรวจสอบความคิดเห็นก็ได้

มาตรา ๑๙ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดให้มีการประชุมปรึกษาหารือร่วมกันกับบุคคลดังต่อไปนี้ เพื่อรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนพัฒนาจังหวัดที่ ก.บ.จ. จัดทำตามมาตรา ๑๘

(๑) หัวหน้าส่วนราชการที่มีสถานที่ตั้งทำการอยู่ในจังหวัดหรือมีเขตอำนาจหน้าที่ในจังหวัด ไม่ว่าจะ เป็นราชการบริหารส่วนภูมิภาคหรือราชการบริหารส่วนกลาง

(๒) หัวหน้าหน่วยงานที่เป็นรัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นของรัฐ บรรดาที่มีสถานที่ตั้งทำการ อยู่ในจังหวัดหรือมีเขตอำนาจหน้าที่ในจังหวัด

(๓) ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมดในจังหวัด

(๔) ผู้แทนภาคประชาสังคม

(๕) ผู้แทนภาคธุรกิจเอกชน

เมื่อดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ ก.บ.จ. นำผลการประชุมปรึกษาหารือ และความคิดเห็น ของที่ประชุมมาปรับปรุงแผนพัฒนาจังหวัดให้สมบูรณ์ แล้วส่ง ก.น.จ. เพื่อพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรี ให้ความเห็นชอบต่อไป ทั้งนี้ ให้ส่งสำเนาให้ ก.บ.ก. ทราบด้วย

เมื่อแผนพัฒนาจังหวัดได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและประกาศใช้แล้ว การจัดทำ แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการดำเนินกิจการของจังหวัดและหน่วยงาน ของรัฐที่เกี่ยวข้องต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดดังกล่าว

มาตรา ๒๐ ในกรณีมีความจำเป็นต้องปรับปรุงแผนพัฒนาจังหวัดใหม่ก่อนสิ้นอายุของแผน ให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙

มาตรา ๒๑ ผู้แทนภาคประชาสังคมตามมาตรา ๑๙ (๔) ให้ประกอบด้วยบุคคลที่ได้รับการสรรหาจากแต่ละอำเภอในเขตจังหวัด อำเภอละไม่เกินหกคน

ให้นายกเทศมนตรีและประธานสภาองค์กรชุมชนตำบลในเขตอำเภอคัดเลือกบุคคลซึ่งอยู่ในเขตเทศบาล และให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบล กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และประธานสภาองค์กรชุมชนตำบลคัดเลือกบุคคลซึ่งอยู่นอกเขตเทศบาล แล้วเสนอให้นายอำเภอจัดประชุม เพื่อสรรหาผู้แทนภาคประชาสังคมจากบุคคลที่ได้รับการคัดเลือกข้างต้นเพื่อให้ได้จำนวนตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง

หลักเกณฑ์การประชุมเพื่อสรรหาและการแจ้งรายชื่อผู้ได้รับการสรรหาตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศกำหนด

มาตรา ๒๒ ผู้แทนภาคประชาสังคมตามมาตรา ๑๙ (๔) ต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุตั้งแต่สิบแปดปีบริบูรณ์ขึ้นไปในวันสรรหา

(๓) มีชื่อในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรในเขตเทศบาล หรือนอกเขตเทศบาล แล้วแต่กรณี ของแต่ละอำเภอที่มีการสรรหา ติดต่อกันไม่น้อยกว่าหนึ่งปีนับถึงวันสรรหา

(๔) มีฐานะเป็นผู้นำชุมชนตามกฎหมายว่าด้วยสภาองค์กรชุมชน

มาตรา ๒๓ ผู้แทนภาคประชาสังคมตามมาตรา ๑๙ (๔) ต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรรมการ ที่ปรึกษาหรือผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง

(๒) ไม่เป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ

มาตรา ๒๔ ผู้แทนภาครัฐกิจเอกชนตามมาตรา ๑๙ (๕) ให้ประกอบด้วยบุคคล ดังต่อไปนี้

(๑) สมาชิกหอการค้าจังหวัดซึ่งคณะกรรมการหอการค้าจังหวัดคัดเลือก จำนวนไม่เกินสิบคน

(๒) สมาชิกสภาอุตสาหกรรมจังหวัดซึ่งคณะกรรมการสภาอุตสาหกรรมจังหวัดคัดเลือก จำนวนไม่เกินสิบคน

(๓) ผู้ประกอบธุรกิจในพื้นที่ซึ่งมิได้เป็นสมาชิกตาม (๑) และ (๒) จำนวนไม่เกินสิบคน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดคัดเลือก

มาตรา ๒๕ เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาจังหวัดแล้ว ให้ ก.บ.จ. จัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด โดยอย่างน้อยต้องระบุรายละเอียดของโครงการ เป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ของงาน หน่วยงานผู้รับผิดชอบ และงบประมาณที่จะต้องใช้ดำเนินการและต้องระบุให้ชัดเจนว่าโครงการหรืองานใดที่จังหวัดประสงค์จะขอตั้งงบประมาณจากสำนักงบประมาณโดยตรง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.น.จ. กำหนด

เมื่อจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัดตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดส่งให้ ก.บ.ก. เพื่อประกอบการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีของกลุ่มจังหวัด

หมวด ๓

การจัดกลุ่มจังหวัดและการจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

มาตรา ๒๖ ให้ ก.น.จ. พิจารณาจัดตั้งกลุ่มจังหวัดและกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด และเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

การจัดตั้งกลุ่มจังหวัดและกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัดตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดของจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัดทำหน้าที่เป็นหัวหน้ากลุ่มจังหวัด เว้นแต่ ก.น.จ. จะกำหนดเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๒๗ ให้นำความในมาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๕ มาใช้บังคับกับการจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และแผนปฏิบัติการประจำปีของกลุ่มจังหวัดด้วยโดยอนุโลม

การรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.น.จ. กำหนด

หมวด ๔

งบประมาณจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

มาตรา ๒๘ เมื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบกับแผนพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัดตามที่ ก.น.จ. เสนอแล้ว ให้ ก.น.จ. ส่งให้สำนักงบประมาณ

เพื่อใช้ในการจัดสรรงบประมาณ โดยสำนักงบประมาณต้องดำเนินการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีให้เพียงพอต่อการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด

การส่งแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าจังหวัดได้ยื่นคำของบประมาณต่อสำนักงบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณแล้วเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับงบประมาณของจังหวัด

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ส่วนราชการใดมีหน้าที่ดำเนินการในเรื่องใดและได้รับงบประมาณรายจ่ายประจำปีสำหรับดำเนินการในเรื่องนั้นตามแผนพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด ให้ส่วนราชการนั้นแจ้งการได้รับการจัดสรรงบประมาณในเรื่องดังกล่าวให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีมีผลใช้บังคับ

ให้สำนักงบประมาณแจ้งการจัดสรรงบประมาณจังหวัดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่สำนักงบประมาณได้รับแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายเงินจากหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง

ให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นแจ้งการจัดสรรงบประมาณงบเงินอุดหนุนเฉพาะกิจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามแผนพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีมีผลใช้บังคับ

มาตรา ๓๐ ส่วนราชการใดมีความจำเป็นต้องโอนงบประมาณที่ปรากฏอยู่ในแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดใดกลับส่วนราชการนั้นหรือโอนไปจังหวัดอื่น ให้กระทำได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นแล้ว

มาตรา ๓๑ ให้จังหวัดรายงานสรุปผลการปฏิบัติงานและผลการใช้จ่ายงบประมาณที่แสดงถึงผลสำเร็จ รวมทั้งปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดเสนอ ก.น.จ. เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรี และให้จัดส่งสำเนาให้สำนักงบประมาณทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ

ในกรณีที่สำนักงบประมาณกำหนดให้จังหวัดจัดทำรายงานผลการใช้จ่ายงบประมาณตามแบบที่ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณกำหนด เมื่อจังหวัดได้จัดส่งสำเนาให้สำนักงบประมาณตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ถือว่าจังหวัดได้จัดทำรายงานดังกล่าวแล้ว

มาตรา ๓๒ ให้นำความในหมวดนี้มาใช้บังคับกับการจัดทำและบริหารงบประมาณของกลุ่มจังหวัดด้วยโดยอนุโลม ในกรณีใดที่ไม่อาจปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกานี้ได้หรือมิได้กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกานี้ การดำเนินการในกรณีนั้นให้เป็นไปตามที่ ก.น.จ. กำหนดด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๓๓ ให้หัวหน้ากลุ่มจังหวัดบูรณาการการบริหารงบประมาณกลุ่มจังหวัด ให้เป็นไปตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด

หมวด ๕

การกำกับและติดตาม

มาตรา ๓๔ เพื่อให้การบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการสัมฤทธิ์ผล ให้ผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีและผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย มีอำนาจหน้าที่เร่งรัดติดตามและประเมินผลการดำเนินการตามแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด และแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด รวมทั้งการบริหารงบประมาณจังหวัดและงบประมาณกลุ่มจังหวัด

ให้ผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีและผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทยรายงานผลการติดตามและประเมินผลตามวรรคหนึ่งต่อ ก.น.จ. อย่างน้อยปีละสองครั้ง

มาตรา ๓๕ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการตามแผนพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดให้เกิดผลสัมฤทธิ์ ให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดจัดทำรับรองการปฏิบัติราชการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

ให้จังหวัด ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน และหน่วยงานอื่นของรัฐ บรรดาที่มีสำนักงานอยู่ในพื้นที่จังหวัดและได้รับเงินงบประมาณเป็นการเฉพาะเพื่อดำเนินการตามแผนพัฒนาจังหวัด

และแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด มีหน้าที่ต้องจัดทำบันทึกความร่วมมือการดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่ ก.พ.ร. กำหนด

ความในวรรคสองให้ใช้บังคับกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สมัครใจให้ความร่วมมือและสนับสนุนการดำเนินการตามแผนพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดด้วย

ให้นำความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสามมาใช้บังคับกับการดำเนินการตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัดด้วยโดยอนุโลม

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๖ การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดในครั้งแรกตามพระราชกฤษฎีกานี้ ให้ ก.บ.จ. จัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด และให้ ก.บ.ก. จัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัดเสนอ ก.น.จ. เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบไปในคราวเดียวกัน

มาตรา ๓๗ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับกับการดำเนินการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓ เป็นต้นไป

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สมัคร สุนทรเวช

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักการการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ และเนื่องจากมาตรา ๕๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดให้จังหวัดจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดโดยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ซึ่งมาตรา ๕๓/๒ กำหนดให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าวมาใช้บังคับกับการจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดด้วยโดยอนุโลม ประกอบกับมาตรา ๕๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันกำหนดให้จังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดยื่นคำขอจัดตั้งงบประมาณได้และให้ถือว่าจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

ผนวก ค

ประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและ กลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ เรื่อง การจัดตั้งกลุ่มจังหวัด และกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

ประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัด และกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ

เรื่อง การจัดตั้งกลุ่มจังหวัดและกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งกลุ่มจังหวัดและกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหาร จังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัด และกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.น.จ.) โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ จึงให้ประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ เรื่อง การจัดตั้งกลุ่มจังหวัดและกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด โดยจัดตั้งกลุ่ม จังหวัด จำนวน ๑๘ กลุ่มจังหวัด และกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด ดังต่อไปนี้

๑. กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ๑ ประกอบด้วย จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และจังหวัดสระบุรี โดยให้จังหวัดพระนครศรีอยุธยาเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด
๒. กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ๒ ประกอบด้วย จังหวัดชัยนาท จังหวัดลพบุรี จังหวัดสิงห์บุรี และจังหวัดอ่างทอง โดยให้จังหวัดลพบุรีเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด
๓. กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง ประกอบด้วย จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดนครนายก จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดสมุทรปราการ และจังหวัดสระแก้ว โดยให้จังหวัดฉะเชิงเทราเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด
๔. กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดนครปฐม จังหวัดราชบุรี และจังหวัดสุพรรณบุรี โดยให้จังหวัดนครปฐมเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด
๕. กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดสมุทรสงคราม และจังหวัดสมุทรสาคร โดยให้จังหวัดเพชรบุรีเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด
๖. กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ประกอบด้วย จังหวัดชุมพร จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดพัทลุง และจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยให้จังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด
๗. กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ประกอบด้วย จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต และจังหวัดระนอง โดยให้จังหวัดภูเก็ตเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

๘. กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ประกอบด้วย จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา จังหวัดสงขลา และจังหวัดสตูล โดยให้จังหวัดสงขลาเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

๙. กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ประกอบด้วย จังหวัดจันทบุรี จังหวัดชลบุรี จังหวัดตราด และจังหวัดระยอง โดยให้จังหวัดชลบุรีเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

๑๐. กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ประกอบด้วย จังหวัดเลย จังหวัดหนองคาย จังหวัดหนองบัวลำภู และจังหวัดอุดรธานี โดยให้จังหวัดอุดรธานีเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

๑๑. กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย จังหวัดนครพนม จังหวัดมุกดาหาร และจังหวัดสกลนคร โดยให้จังหวัดสกลนครเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

๑๒. กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดมหาสารคาม และจังหวัดร้อยเอ็ด โดยให้จังหวัดขอนแก่นเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

๑๓. กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดบุรีรัมย์ และจังหวัดสุรินทร์ โดยให้จังหวัดนครราชสีมาเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

๑๔. กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย จังหวัดยโสธร จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดอำนาจเจริญ และจังหวัดอุบลราชธานี โดยให้จังหวัดอุบลราชธานีเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

๑๕. กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ประกอบด้วย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง และจังหวัดลำพูน โดยให้จังหวัดเชียงใหม่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

๑๖. กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย จังหวัดเชียงราย จังหวัดน่าน จังหวัดพะเยา และจังหวัดแพร่ โดยให้จังหวัดเชียงรายเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

๑๗. กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย จังหวัดตาก จังหวัดพิจิตร จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดสุโขทัย และจังหวัดอุตรดิตถ์ โดยให้จังหวัดพิจิตรเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

๑๘. กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดพิจิตร และจังหวัดอุทัยธานี โดยให้จังหวัดนครสวรรค์เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๒ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๒

กอร์ปศักดิ์ สภาวสุ

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

ประ찬 ก.น.จ.

ผนวก ง

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี
ว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๐

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี
ว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ
พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ประกอบกับมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ และมติคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ ครั้งที่ ๓/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๐ นายกรัฐมนตรี โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“ภาค” หมายความว่า พื้นที่ซึ่งกำหนดขึ้นเพื่อประโยชน์ในการบูรณาการงบประมาณหรือปฏิบัติการกิจที่เชื่อมโยงกันโดยครอบคลุมกลุ่มจังหวัดที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ ตั้งแต่หนึ่งกลุ่มจังหวัดขึ้นไป

“ก.บ.ภ.” หมายความว่า คณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค

“ก.น.จ.” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑

“ก.บ.จ.” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑

“ก.บ.ภ.” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑

“แผนพัฒนาภาค” หมายความว่า แผนที่กำหนดทิศทางการพัฒนาภาคที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนระดับชาติและนโยบายรัฐบาล มีมิติการพัฒนาเชิงกายภาพและพื้นที่ครอบคลุมทุกมิติ เป็นเครื่องมือบูรณาการแผนของส่วนราชการ เพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของรัฐบาลและประเด็นการพัฒนาภาคสู่การปฏิบัติ

ข้อ ๔ ให้มีคณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค ประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรี	เป็นประธานกรรมการ
(๒) รองนายกรัฐมนตรีทุกคน	เป็นกรรมการ
(๓) รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายให้กำกับและติดตามการปฏิบัติราชการในภูมิภาค	เป็นกรรมการ

หน้า ๕

เล่ม ๑๓๔ ตอนพิเศษ ๒๘๑ ง ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

(๔) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย	เป็นกรรมการ
(๕) ปลัดกระทรวงมหาดไทย	เป็นกรรมการ
(๖) ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ	เป็นกรรมการ
(๗) เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ	เป็นกรรมการ
(๘) ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งหนึ่งคน	เป็นกรรมการ
(๙) ประธานกรรมการสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	เป็นกรรมการ
(๑๐) ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	เป็นกรรมการ
(๑๑) ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	เป็นกรรมการ
(๑๒) ประธานสมาคมธนาคารไทย	เป็นกรรมการ
(๑๓) ประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติ	เป็นกรรมการ
(๑๔) ผู้แทนภาคประชาสังคมหรือประชาชนที่นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกินสองคน	เป็นกรรมการ
(๑๕) ผู้ทรงคุณวุฒิที่นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกินสองคน	เป็นกรรมการ
(๑๖) เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	เป็นกรรมการ และเลขานุการ

ให้ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนสำนักงานงบประมาณ และผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ เป็นผู้ช่วยเลขานุการ องค์กรประชุมและการประชุมของ ก.บ.ภ. ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง กรรมการตาม (๑๔) และ (๑๕) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี
ข้อ ๕ ให้ ก.บ.ภ. มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดกรอบนโยบายและวางระบบในการบริหารงานภาค กลุ่มจังหวัดและจังหวัดแบบบูรณาการ เพื่อให้สามารถบริหารงาน แก้ไขปัญหา และพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของประชาชนให้ได้รับประโยชน์สูงสุด

(๒) กำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์ และวิธีการในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด การจัดทำและบริหารงบประมาณจังหวัด งบประมาณกลุ่มจังหวัด และงบประมาณของส่วนราชการที่จะดำเนินการตามแผนพัฒนาภาค

(๓) บูรณาการแผนของส่วนราชการและแผนพัฒนาระดับพื้นที่ เพื่อให้การขับเคลื่อนแผนในพื้นที่ของกระทรวง กรม สอดคล้องกับศักยภาพหรือประเด็นปัญหาในพื้นที่และเชื่อมโยงให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และนโยบายรัฐบาล

(๔) ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาภูมิภาค แผนพัฒนาภาค แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด คำของงบประมาณของจังหวัด กลุ่มจังหวัด และงบประมาณของส่วนราชการที่จะดำเนินการตามแผนพัฒนาภาค ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ แล้วเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

(๕) กำกับดูแลการดำเนินการตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) ให้เกิดผลสัมฤทธิ์

(๖) เสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีในการจัดตั้งกลุ่มจังหวัด และกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

(๗) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ตามที่มอบหมาย

(๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

คณะอนุกรรมการตาม (๗) อย่างน้อยต้องมีคณะอนุกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาคของแต่ละภาค และให้มีหน้าที่และอำนาจเป็นคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๘ วรรคสอง แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ ด้วย

นายกรัฐมนตรีในฐานะประธาน ก.บ.ภ. และ ก.น.จ. อาจมีคำสั่งให้มีการประชุมร่วมกันระหว่าง ก.บ.ภ. และ ก.น.จ. เพื่อพิจารณาเรื่องที่เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการแต่ละฝ่ายได้

ข้อ ๖ ให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติทำหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการของ ก.บ.ภ. และหน้าที่อื่นตามที่ ก.บ.ภ. กำหนด

ข้อ ๗ ให้แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาภูมิภาค และแผนพัฒนาภาคมีระยะเวลาห้าปี

ข้อ ๘ เมื่อ ก.บ.จ. หรือ ก.บ.ภ. จัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาภูมิภาค แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด และแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด แล้วเสร็จ ให้ส่งคณะอนุกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาคของแต่ละภาคตามข้อ ๕ วรรคสอง พิจารณากลับกรอง แล้วเสนอ ก.น.จ. เพื่อพิจารณานำเสนอ ก.บ.ภ. ให้ความเห็นชอบต่อไป

ข้อ ๙ เมื่อ ก.บ.ภ. ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาภูมิภาค แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด และแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัดตามที่ ก.น.จ. เสนอและคณะรัฐมนตรีรับทราบแล้ว ให้ ก.บ.ภ. ส่งให้สำนักงานงบประมาณเพื่อใช้จัดสรรงบประมาณตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่ ก.บ.ภ. เห็นว่ามีเหตุผลและความจำเป็นที่ต้องพัฒนาพื้นที่ใดหรือดำเนินการตามข้อ ๕ (๓) เป็นการเร่งด่วน ให้ ก.บ.ภ. เสนอนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาจัดสรรงบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณต่อไป

ข้อ ๑๑ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับกับการดำเนินการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นต้นไป

หน้า ๗

เล่ม ๑๓๔ ตอนพิเศษ ๒๘๑ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

ข้อ ๑๒ ในครั้งแรกให้ปรับปรุงแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนาภูมิภาคให้สอดคล้องกับนโยบายและหลักเกณฑ์ที่ ก.บ.ภ. กำหนด และให้แผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนาภูมิภาคมีห้วงระยะเวลาสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - พ.ศ. ๒๕๖๔)

ให้จัดทำแผนพัฒนาภาคและให้กลุ่มจังหวัดที่ไม่มีแผนพัฒนาภูมิภาคจัดทำแผนพัฒนาภูมิภาค โดยมีห้วงระยะเวลาสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - พ.ศ. ๒๕๖๔)

ข้อ ๑๓ เพื่อให้การบริหารงบประมาณของกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ พ.ศ. ๒๕๖๐ และ พ.ศ. ๒๕๖๑ สอดคล้องกับพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ให้คงกลุ่มจังหวัดไว้ตามประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ เรื่อง การจัดตั้งกลุ่มจังหวัดและกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ เรื่อง การจัดตั้งกลุ่มจังหวัดและกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๑๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๔

การบริหารงบประมาณของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดตามวรรคหนึ่ง ให้ ก.บ.ภ. มีอำนาจในการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาภูมิภาค แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด และแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด ตามที่ ก.บ.จ. หรือ ก.บ.ก. เสนอ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.บ.ภ. กำหนด

ข้อ ๑๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๐

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

ประธาน ก.น.จ.

ผนวก จ

ประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและ
กลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ
เรื่อง การจัดตั้งกลุ่มจังหวัด และกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด
(ฉบับที่ ๓)

ประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัด
และกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ

เรื่อง การจัดตั้งกลุ่มจังหวัดและกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด
(ฉบับที่ ๓)

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งกลุ่มจังหวัดและกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัด และกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบมติคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัด และกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ ครั้งที่ ๓/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๐ โดยความเห็นชอบ ของคณะรัฐมนตรี จึงออกประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ เรื่อง การจัดตั้งกลุ่มจังหวัดและกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด โดยจัดตั้งกลุ่มจังหวัด จำนวน ๑๘ กลุ่มจังหวัด ๖ ภาค และกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการ ของกลุ่มจังหวัด ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ภาคกลาง ประกอบด้วย

(๑) กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ประกอบด้วย จังหวัดชัยนาท จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดลพบุรี จังหวัดสระบุรี จังหวัดสิงห์บุรี และจังหวัดอ่างทอง โดยให้จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

(๒) กลุ่มจังหวัดภาคกลางบริเวณลพบุรี ประกอบด้วย จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดนครปฐม และจังหวัดสมุทรปราการ โดยให้จังหวัดนครปฐมเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

(๓) กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดราชบุรี และ จังหวัดสุพรรณบุรี โดยให้จังหวัดราชบุรีเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

(๔) กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดสมุทรสงคราม และจังหวัดสมุทรสาคร โดยให้จังหวัดเพชรบุรีเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

ข้อ ๒ ภาคใต้ ประกอบด้วย

(๑) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ประกอบด้วย จังหวัดชุมพร จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดพัทลุง จังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดสงขลา โดยให้จังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นศูนย์ปฏิบัติการ ของกลุ่มจังหวัด

(๒) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ประกอบด้วย จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดระนอง และจังหวัดสตูล โดยให้จังหวัดภูเก็ตเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

ข้อ ๓ ภาคใต้ชายแดน ประกอบด้วย

(๑) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ประกอบด้วย จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา โดยให้จังหวัดยะลาเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

ข้อ ๔ ภาคตะวันออก ประกอบด้วย

(๑) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ประกอบด้วย จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดชลบุรี และ จังหวัดระยอง โดยให้จังหวัดชลบุรีเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

(๒) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ ประกอบด้วย จังหวัดจันทบุรี จังหวัดตราด จังหวัดนครนายก จังหวัดปราจีนบุรี และจังหวัดสระแก้ว โดยให้จังหวัดปราจีนบุรีเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

ข้อ ๕ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย

(๑) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ประกอบด้วย จังหวัดบึงกาฬ จังหวัดเลย จังหวัดหนองคาย จังหวัดหนองบัวลำภู และจังหวัดอุดรธานี โดยให้จังหวัดอุดรธานีเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

(๒) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย จังหวัดนครพนม จังหวัดมุกดาหาร และจังหวัดสกลนคร โดยให้จังหวัดสกลนครเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

(๓) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดมหาสารคาม และจังหวัดร้อยเอ็ด โดยให้จังหวัดขอนแก่นเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

(๔) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดบุรีรัมย์ และจังหวัดสุรินทร์ โดยให้จังหวัดนครราชสีมาเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

(๕) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย จังหวัดยโสธร จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดอำนาจเจริญ และจังหวัดอุบลราชธานี โดยให้จังหวัดอุบลราชธานีเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

ข้อ ๖ ภาคเหนือ ประกอบด้วย

(๑) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ประกอบด้วย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง และจังหวัดลำพูน โดยให้จังหวัดเชียงใหม่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

(๒) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย จังหวัดเชียงราย จังหวัดน่าน จังหวัดพะเยา และจังหวัดแพร่ โดยให้จังหวัดเชียงรายเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

(๓) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย จังหวัดตาก จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดสุโขทัย และจังหวัดอุตรดิตถ์ โดยให้จังหวัดพิษณุโลกเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

หน้า ๑๖

เล่ม ๑๓๔ ตอนพิเศษ ๒๘๑ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

(๔) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดพิจิตร และจังหวัดอุทัยธานี โดยให้จังหวัดนครสวรรค์เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

ข้อ ๗ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับกับการดำเนินการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๐

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

ประธาน ก.น.จ.

ผนวก ฉ

องค์ประกอบคณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค

คณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค (ก.บ.ภ.)

(ชุดที่ ๑)

๑. นายกรัฐมนตรี (พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา)	ประธานกรรมการ
๒. รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม (พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ)	กรรมการ
๓. รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม (พลอากาศเอก ประจิน จั่นตอง)	กรรมการ
๔. รองนายกรัฐมนตรี (นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์)	กรรมการ
๕. รองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม)	กรรมการ
๖. รองนายกรัฐมนตรี (พลเอก ฉัตรชัย สาริกัลยะ)	กรรมการ
๗. รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายสุวัจน์ ตันยวรธนะ)	กรรมการ
๘. รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายกอบศักดิ์ ภูตระกูล)	กรรมการ
๙. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย (พลเอก อнуพงษ์ เผ่าจินดา)	กรรมการ
๑๐. ปลัดกระทรวงมหาดไทย (นายฉัตรชัย พรหมเลิศ)	กรรมการ
๑๑. ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ (นายเดชาภิววัฒน์ ณ สงขลา)	กรรมการ
๑๒. เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (นายปกรณ์ นิลประพันธ์)	กรรมการ
๑๓. นายกสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย (นายอนุวัธ วงศ์วรรณ)	กรรมการ
๑๔. ประธานกรรมการสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย (นายกลินท์ สารสิน)	กรรมการ
๑๕. ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (นายเจน นำชัยศิริ)	กรรมการ
๑๖. ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (นายอิทธิฤทธิ์ กิ่งเล็ก)	กรรมการ
๑๗. ประธานสมาคมธนาคารไทย (นายปรีดี ดาวฉาย)	กรรมการ
๑๘. ประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติ (นายประพัฒน์ ปัญญาชาติรักษ์)	กรรมการ
๑๙. ผู้แทนภาคประชาสังคม (นายฐาปน สิริวัฒนภักดี)	กรรมการ
๒๐. ผู้แทนภาคประชาสังคม (นายสุรเดช ทวีแสงสกุลไทย)	กรรมการ
๒๑. ผู้ทรงคุณวุฒิ (นายแพทย์ พลเดช ปิ่นประทีป)	กรรมการ
๒๒. ผู้ทรงคุณวุฒิ (นายอิสสระ ว่องกุศลกิจ)	กรรมการ
๒๓. เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (นายทศพร ศิริสัมพันธ์)	กรรมการและเลขานุการ
๒๔. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (นายเอนก มีมงคล ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน)	ผู้ช่วยเลขานุการ
๒๕. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (นางสาวสุร่งลักษณ์ เมฆะอำนวยชัย ที่ปรึกษาการพัฒนาระบบราชการ)	ผู้ช่วยเลขานุการ
๒๖. ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (นายนิสิต จันทร์สมวงศ์ รองปลัดกระทรวงมหาดไทย)	ผู้ช่วยเลขานุการ
๒๗. ผู้แทนสำนักงบประมาณ (นางสาวนิรมล พานิชพงษ์พันธุ์ ผู้อำนวยการกองจัดทำงบประมาณเพื่อการบูรณาการงบประมาณเขตพื้นที่ และการบูรณาการงบประมาณในการบริหารราชการในต่างประเทศ)	ผู้ช่วยเลขานุการ

(ปรับปรุง ณ วันที่ 15 สิงหาคม 2561)

ผนวก ข

คำสั่งคณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค

คำสั่งคณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค

ที่ ๑ / ๒๕๖๑

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาคกลาง

เพื่อให้คณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค (ก.บ.ภ.) สามารถพิจารณาและให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาภูมิภาค แผนพัฒนาภาค แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด คำของบประมาณของจังหวัด กลุ่มจังหวัด และงบประมาณของส่วนราชการที่จะดำเนินการตามแผนพัฒนาภาค เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๕ (๗) ประกอบกับความเห็นชอบของ ก.บ.ภ. ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๐ นายกรัฐมนตรีในฐานะประธาน ก.บ.ภ. จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาคกลาง โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๑. องค์ประกอบ

๑.๑	รองนายกรัฐมนตรี (พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ)	ประธานคณะกรรมการ
๑.๒	ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	อนุกรรมการ
๑.๓	ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	อนุกรรมการ
๑.๔	ปลัดกระทรวงคมนาคม	อนุกรรมการ
๑.๕	ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	อนุกรรมการ
๑.๖	ปลัดกระทรวงพลังงาน	อนุกรรมการ
๑.๗	ปลัดกระทรวงพาณิชย์	อนุกรรมการ
๑.๘	ปลัดกระทรวงมหาดไทย	อนุกรรมการ
๑.๙	ปลัดกระทรวงแรงงาน	อนุกรรมการ
๑.๑๐	ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	อนุกรรมการ
๑.๑๑	ปลัดกระทรวงสาธารณสุข	อนุกรรมการ
๑.๑๒	ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม	อนุกรรมการ
๑.๑๓	เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๑.๑๔	เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ	อนุกรรมการ
๑.๑๕	เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน	อนุกรรมการ
๑.๑๖	ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ	อนุกรรมการ

- ๒ -

๑.๑๗	ผู้แทนสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทยระดับภาค	อนุกรรมการ
๑.๑๘	ประธานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจพื้นที่ภาคกลาง หอการค้าไทย	อนุกรรมการ
๑.๑๙	ประธานสภาอุตสาหกรรมภาคกลาง	อนุกรรมการ
๑.๒๐	ประธานเขตพื้นที่ภาคกลาง สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
๑.๒๑	ประธานสภาเกษตรกรระดับภาค	อนุกรรมการ
๑.๒๒	นายศุภสวัสดิ์ ชัชวาลย์ (ผู้แทนจากสถาบันการศึกษาในพื้นที่)	อนุกรรมการ
๑.๒๓	นายกรัณย์ สุทธารมณ (ผู้ทรงคุณวุฒิ)	อนุกรรมการ
๑.๒๔	นายสมเจตน์ เจริญศรีสัมพันธ์ (ผู้ทรงคุณวุฒิ)	อนุกรรมการ
๑.๒๕	นายสำเภา ใจมองใส (ผู้แทนภาคประชาสังคม)	อนุกรรมการ
๑.๒๖	นางสาวปรกชล อุทร์พิทย์ (ผู้แทนภาคประชาสังคม)	อนุกรรมการ
๑.๒๗	ผู้แทน สศช.	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑.๒๘	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมภาคกลาง สศช.	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑.๒๙	ผู้แทนสำนักงบประมาณ	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑.๓๐	ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑.๓๑	ผู้แทนสำนักงาน ก.พ.ร.	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

๒. อำนาจหน้าที่

- ๒.๑ วางแนวทางปฏิบัติและอำนวยความสะดวกให้การบริหารงานแบบบูรณาการในภาคเป็นไปตามหลักการ นโยบาย และระบบตามที่ ก.บ.ภ. กำหนด
- ๒.๒ จัดทำแผนพัฒนาภาคและบูรณาการแผนงานโครงการของส่วนราชการและแผนพัฒนาระดับพื้นที่ เพื่อให้การขับเคลื่อนแผนในพื้นที่ของกระทรวง กรม สอดคล้องกับศักยภาพหรือประเด็นปัญหาในพื้นที่และเชื่อมโยงให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และนโยบายรัฐบาล
- ๒.๓ กำกับ เร่งรัด ติดตาม และประเมินผลการขับเคลื่อนแผนพัฒนาภาค และรายงาน ก.บ.ภ.
- ๒.๔ พิจารณา และกลั่นกรอง แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด คำขอขบประมาณของจังหวัด กลุ่มจังหวัด และงบประมาณของส่วนราชการที่จะดำเนินการตามแผนพัฒนาภาค ก่อนนำเสนอต่อ ก.บ.ภ.
- ๒.๕ พิจารณา และกลั่นกรอง แผนงาน/โครงการของจังหวัด และแผนงาน/โครงการของกลุ่มจังหวัด ที่ขอรับการสนับสนุนจากส่วนราชการ

- ๓ -

- ๒.๖ พิจารณาให้ความเห็นชอบคำขอโอนเปลี่ยนแปลงโครงการตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ตามหลักเกณฑ์ที่ ก.บ.ภ. กำหนด และแจ้งผลการพิจารณาให้ ก.บ.ภ. ทราบต่อไป
- ๒.๗ กำกับ ให้คำแนะนำ ติดตาม และประเมินผลตามแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด และรายงาน ก.บ.ภ.
- ๒.๘ แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่างๆ ตามที่มอบหมาย
- ๒.๙ เรียกให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเจ้าหน้าที่ของรัฐ มาชี้แจง หรือตอบข้อซักถาม รวมทั้งให้ข้อมูลหรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ประกอบการพิจารณา
- ๒.๑๐ ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ ก.บ.ภ. หรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานของคณะอนุกรรมการ และคณะทำงาน สำหรับการเบิกจ่ายเบี้ยประชุม การเดินทาง และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการอื่นๆ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของคณะอนุกรรมการ และคณะทำงาน ให้เบิกจ่ายจากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตามระเบียบของทางราชการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๑

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)

นายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค

คำสั่งคณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค

ที่ ๒ / ๒๕๖๑

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เพื่อให้คณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค (ก.บ.ภ.) สามารถพิจารณา และให้ความเห็นชอบ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด คำของบประมาณของจังหวัด กลุ่มจังหวัด และงบประมาณของส่วนราชการที่จะดำเนินการตามแผนพัฒนาภาค เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๕ (๗) ประกอบกับความเห็นชอบของ ก.บ.ภ. ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๐ นายกรัฐมนตรีในฐานะประธาน ก.บ.ภ. จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๑. องค์ประกอบ

๑.๑	รองนายกรัฐมนตรี (พลอากาศเอก ประจิน จั่นตอง)	ประธานคณะกรรมการ
๑.๒	รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายกอบศักดิ์ ภูตระกูล)	รองประธานคณะกรรมการ
๑.๓	ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	อนุกรรมการ
๑.๔	ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	อนุกรรมการ
๑.๕	ปลัดกระทรวงคมนาคม	อนุกรรมการ
๑.๖	ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	อนุกรรมการ
๑.๗	ปลัดกระทรวงพลังงาน	อนุกรรมการ
๑.๘	ปลัดกระทรวงพาณิชย์	อนุกรรมการ
๑.๙	ปลัดกระทรวงมหาดไทย	อนุกรรมการ
๑.๑๐	ปลัดกระทรวงแรงงาน	อนุกรรมการ
๑.๑๑	ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	อนุกรรมการ
๑.๑๒	ปลัดกระทรวงสาธารณสุข	อนุกรรมการ
๑.๑๓	ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม	อนุกรรมการ
๑.๑๔	เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๑.๑๕	เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ	อนุกรรมการ
๑.๑๖	เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน	อนุกรรมการ

- ๒ -

๑.๑๗	ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๑.๑๘	ผู้แทนสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทยระดับภาค	อนุกรรมการ
๑.๑๙	ประธานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หอการค้าไทย	อนุกรรมการ
๑.๒๐	ประธานสภาอุตสาหกรรมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	อนุกรรมการ
๑.๒๑	ประธานเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
๑.๒๒	ประธานสภาเกษตรกรระดับภาค	อนุกรรมการ
๑.๒๓	นายวีรชัย อัจฉาญ (ผู้แทนจากสถาบันการศึกษาในพื้นที่)	อนุกรรมการ
๑.๒๔	นายศุภชัย ปทุมนากุล (ผู้ทรงคุณวุฒิ)	อนุกรรมการ
๑.๒๕	นายสถาพร มงคลศรีสวัสดิ์ (ผู้ทรงคุณวุฒิ)	อนุกรรมการ
๑.๒๖	นายคำเดื่อง ภาษี (ผู้แทนภาคประชาสังคม)	อนุกรรมการ
๑.๒๗	นายเชิด สิงห์คำป้อง (ผู้แทนภาคประชาสังคม)	อนุกรรมการ
๑.๒๘	ผู้แทน สศช.	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑.๒๙	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สศช.	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑.๓๐	ผู้แทนสำนักงบประมาณ	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑.๓๑	ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑.๓๒	ผู้แทนสำนักงาน ก.พ.ร.	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

๒. อำนาจหน้าที่

- ๒.๑ วางแนวทางปฏิบัติและอำนวยความสะดวกให้การบริหารงานแบบบูรณาการในภาคเป็นไปตามหลักการ นโยบาย และระบบตามที่ ก.บ.ภ. กำหนด
- ๒.๒ จัดทำแผนพัฒนาภาคและบูรณาการแผนงานโครงการของส่วนราชการและแผนพัฒนา
ระดับพื้นที่ เพื่อให้การขับเคลื่อนแผนในพื้นที่ของกระทรวง กรม สอดคล้องกับศักยภาพ
หรือประเด็นปัญหาในพื้นที่และเชื่อมโยงให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนา
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และนโยบายรัฐบาล
- ๒.๓ กำกับ เร่งรัด ติดตาม และประเมินผลการขับเคลื่อนแผนพัฒนาภาค และรายงาน
ก.บ.ภ.
- ๒.๔ พิจารณา และกลั่นกรอง แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค
แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด
คำของบประมาณของจังหวัด กลุ่มจังหวัด และงบประมาณของส่วนราชการที่จะ
ดำเนินการตามแผนพัฒนาภาค ก่อนนำเสนอต่อ ก.บ.ภ.
- ๒.๕ พิจารณา และกลั่นกรอง แผนงาน/โครงการของจังหวัด และแผนงาน/โครงการของ
กลุ่มจังหวัด ที่ขอรับการสนับสนุนจากส่วนราชการ

- ๓ -

- ๒.๖ พิจารณาให้ความเห็นชอบคำขอโอนเปลี่ยนแปลงโครงการตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ตามหลักเกณฑ์ที่ ก.บ.ภ. กำหนด และแจ้งผลการพิจารณาให้ ก.บ.ภ. ทราบต่อไป
- ๒.๗ กำกับ ให้คำแนะนำ ติดตาม และประเมินผลตามแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด และรายงาน ก.บ.ภ.
- ๒.๘ แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่างๆ ตามที่มอบหมาย
- ๒.๙ เรียกให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเจ้าหน้าที่ของรัฐ มาชี้แจง หรือตอบข้อซักถาม รวมทั้งให้ข้อมูลหรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ประกอบการพิจารณา
- ๒.๑๐ ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ ก.บ.ภ. หรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานของคณะอนุกรรมการ และคณะทำงาน สำหรับการเบิกจ่ายเบี้ยประชุม การเดินทาง และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการอื่นๆ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของคณะอนุกรรมการ และคณะทำงาน ให้เบิกจ่ายจากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตามระเบียบของทางราชการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๑

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)

นายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค

คำสั่งคณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค

ที่ ๓ / ๒๕๖๑

เรื่อง แต่งตั้งคณะอนุกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาคตะวันออก

เพื่อให้คณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค (ก.บ.ภ.) สามารถพิจารณา และให้ความเห็นชอบ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด คำของบประมาณของจังหวัด กลุ่มจังหวัด และงบประมาณของส่วนราชการที่จะดำเนินการตามแผนพัฒนาภาค เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๕ (๗) ประกอบกับความเห็นชอบของ ก.บ.ภ. ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๐ นายกรัฐมนตรีในฐานะประธาน ก.บ.ภ. จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาคตะวันออก โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๑. องค์ประกอบ

๑.๑	รองนายกรัฐมนตรี (นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์)	ประธานอนุกรรมการ
๑.๒	ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	อนุกรรมการ
๑.๓	ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	อนุกรรมการ
๑.๔	ปลัดกระทรวงคมนาคม	อนุกรรมการ
๑.๕	ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	อนุกรรมการ
๑.๖	ปลัดกระทรวงพลังงาน	อนุกรรมการ
๑.๗	ปลัดกระทรวงพาณิชย์	อนุกรรมการ
๑.๘	ปลัดกระทรวงมหาดไทย	อนุกรรมการ
๑.๙	ปลัดกระทรวงแรงงาน	อนุกรรมการ
๑.๑๐	ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	อนุกรรมการ
๑.๑๑	ปลัดกระทรวงสาธารณสุข	อนุกรรมการ
๑.๑๒	ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม	อนุกรรมการ
๑.๑๓	เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๑.๑๔	เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ	อนุกรรมการ
๑.๑๕	เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน	อนุกรรมการ
๑.๑๖	เลขาธิการคณะกรรมการนโยบายการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก	อนุกรรมการ

- ๒ -

๑.๑๗	ผู้แทนสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทยระดับภาค	อนุกรรมการ
๑.๑๘	ประธานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจพื้นที่ภาคตะวันออก หอการค้าไทย	อนุกรรมการ
๑.๑๙	ประธานสภาอุตสาหกรรมภาคตะวันออก	อนุกรรมการ
๑.๒๐	ประธานเขตพื้นที่ภาคตะวันออก สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
๑.๒๑	ประธานสภาเกษตรกรระดับภาค	อนุกรรมการ
๑.๒๒	อธิการบดี มหาวิทยาลัยบูรพา (ผู้แทนจากสถาบันการศึกษาในพื้นที่)	อนุกรรมการ
๑.๒๓	นายณพพงศ์ วีระวร (ผู้ทรงคุณวุฒิ)	อนุกรรมการ
๑.๒๔	นายอัครวิทย์ กาญจนโอภาส (ผู้ทรงคุณวุฒิ)	อนุกรรมการ
๑.๒๕	นางสาวลัดดาวัลย์ ชินบุรรัตน์ (ผู้แทนภาคประชาสังคม)	อนุกรรมการ
๑.๒๖	นายสมิตร เขียวขจี (ผู้แทนภาคประชาสังคม)	อนุกรรมการ
๑.๒๗	ผู้แทน สศช.	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑.๒๘	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมภาคกลาง สศช.	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑.๒๙	ผู้แทนสำนักงบประมาณ	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑.๓๐	ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑.๓๑	ผู้แทนสำนักงาน ก.พ.ร.	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

๒. อำนาจหน้าที่

- ๒.๑ วางแนวทางปฏิบัติและอำนวยความสะดวกให้การบริหารงานแบบบูรณาการในภาคเป็นไปตามหลักการ นโยบาย และระบบตามที่ ก.บ.ภ. กำหนด
- ๒.๒ จัดทำแผนพัฒนาภาคและบูรณาการแผนงานโครงการของส่วนราชการและแผนพัฒนา
ระดับพื้นที่ เพื่อให้การขับเคลื่อนแผนในพื้นที่ของกระทรวง กรม สอดคล้องกับศักยภาพ
หรือประเด็นปัญหาในพื้นที่และเชื่อมโยงให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนา
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และนโยบายรัฐบาล
- ๒.๓ กำกับ เร่งรัด ติดตาม และประเมินผลการขับเคลื่อนแผนพัฒนาภาค และรายงาน
ก.บ.ภ.
- ๒.๔ พิจารณา และกลั่นกรอง แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาภูมิภาค แผนพัฒนาภาค
แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด
คำขอของงบประมาณของจังหวัด กลุ่มจังหวัด และงบประมาณของส่วนราชการ
ที่จะดำเนินการตามแผนพัฒนาภาค ก่อนนำเสนอต่อ ก.บ.ภ.
- ๒.๕ พิจารณา และกลั่นกรอง แผนงาน/โครงการของจังหวัด และแผนงาน/โครงการของ
กลุ่มจังหวัด ที่ขอรับการสนับสนุนจากส่วนราชการ

- ๓ -

- ๒.๖ พิจารณาให้ความเห็นชอบคำขอโอนเปลี่ยนแปลงโครงการตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ตามหลักเกณฑ์ที่ ก.บ.ภ. กำหนด และแจ้งผลการพิจารณาให้ ก.บ.ภ. ทราบต่อไป
- ๒.๗ กำกับ ให้คำแนะนำ ติดตาม และประเมินผลตามแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด และรายงาน ก.บ.ภ.
- ๒.๘ แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่างๆ ตามที่มอบหมาย
- ๒.๙ เรียกให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเจ้าหน้าที่ของรัฐ มาชี้แจง หรือตอบข้อซักถาม รวมทั้งให้ข้อมูลหรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ประกอบการพิจารณา
- ๒.๑๐ ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ ก.บ.ภ. หรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานของคณะอนุกรรมการ และคณะทำงาน สำหรับการเบิกจ่ายเบี้ยประชุม การเดินทาง และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการอื่นๆ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของคณะอนุกรรมการ และคณะทำงาน ให้เบิกจ่ายจากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตามระเบียบของทางราชการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๑

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)

นายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค

คำสั่งคณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค

ที่ ๘ / ๒๕๖๑

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาคเหนือ

เพื่อให้คณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค (ก.บ.ภ.) สามารถพิจารณา และให้ความเห็นชอบ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด คำของงบประมาณของจังหวัด กลุ่มจังหวัด และงบประมาณของส่วนราชการที่จะดำเนินการตามแผนพัฒนาภาค เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๕ (๗) ประกอบกับความเห็นชอบของ ก.บ.ภ. ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๐ นายกรัฐมนตรีในฐานะประธาน ก.บ.ภ. จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาคเหนือ โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๑. องค์ประกอบ

๑.๑	รองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม)	ประธานอนุกรรมการ
๑.๒	ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	อนุกรรมการ
๑.๓	ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	อนุกรรมการ
๑.๔	ปลัดกระทรวงคมนาคม	อนุกรรมการ
๑.๕	ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	อนุกรรมการ
๑.๖	ปลัดกระทรวงพลังงาน	อนุกรรมการ
๑.๗	ปลัดกระทรวงพาณิชย์	อนุกรรมการ
๑.๘	ปลัดกระทรวงมหาดไทย	อนุกรรมการ
๑.๙	ปลัดกระทรวงแรงงาน	อนุกรรมการ
๑.๑๐	ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	อนุกรรมการ
๑.๑๑	ปลัดกระทรวงสาธารณสุข	อนุกรรมการ
๑.๑๒	ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม	อนุกรรมการ
๑.๑๓	เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๑.๑๔	เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ	อนุกรรมการ
๑.๑๕	เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน	อนุกรรมการ
๑.๑๖	ผู้แทนสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทยระดับภาค	อนุกรรมการ

- ๒ -

๑.๑๗	ประธานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจพื้นที่ภาคเหนือ หอการค้าไทย	อนุกรรมการ
๑.๑๘	ประธานสภาอุตสาหกรรมภาคเหนือ	อนุกรรมการ
๑.๑๙	ประธานเขตพื้นที่ภาคเหนือ สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
๑.๒๐	ประธานสภาเกษตรกรระดับภาค	อนุกรรมการ
๑.๒๑	นายพีรธร บุญยรัตน์ (ผู้แทนสถาบันการศึกษาในพื้นที่)	อนุกรรมการ
๑.๒๒	นางสาวบุษราภรณ์ กอบกิจพานิชผล (ผู้ทรงคุณวุฒิ)	อนุกรรมการ
๑.๒๓	นายณรงค์ ตานานุวัฒน์ (ผู้ทรงคุณวุฒิ)	อนุกรรมการ
๑.๒๔	นายสนอง เนียมเหลี่ยม (ผู้แทนภาคประชาสังคม)	อนุกรรมการ
๑.๒๕	นางทิริมพร กองสอน (ผู้แทนภาคประชาสังคม)	อนุกรรมการ
๑.๒๖	ผู้แทน สศช.	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑.๒๗	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมภาคเหนือ สศช.	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑.๒๘	ผู้แทนสำนักงบประมาณ	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑.๒๙	ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑.๓๐	ผู้แทนสำนักงาน ก.พ.ร.	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

๒. อำนาจหน้าที่

- ๒.๑ วางแนวทางปฏิบัติและอำนวยความสะดวกให้การดำเนินงานแบบบูรณาการในภาคเป็นไปตามหลักการ นโยบาย และระบบตามที่ ก.บ.ภ. กำหนด
- ๒.๒ จัดทำแผนพัฒนาภาคและบูรณาการแผนงานโครงการของส่วนราชการและแผนพัฒนาระดับพื้นที่ เพื่อให้การขับเคลื่อนแผนในพื้นที่ของกระทรวง กรม สอดคล้องกับศักยภาพหรือประเด็นปัญหาในพื้นที่และเชื่อมโยงให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และนโยบายรัฐบาล
- ๒.๓ กำกับ เร่งรัด ติดตาม และประเมินผลการขับเคลื่อนแผนพัฒนาภาค และรายงาน ก.บ.ภ.
- ๒.๔ พิจารณา และกลั่นกรอง แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด คำขอของงบประมาณของจังหวัด กลุ่มจังหวัด และงบประมาณของส่วนราชการที่จะดำเนินการตามแผนพัฒนาภาค ก่อนนำเสนอต่อ ก.บ.ภ.
- ๒.๕ พิจารณา และกลั่นกรอง แผนงาน/โครงการของจังหวัด และแผนงาน/โครงการของกลุ่มจังหวัดที่ขอรับการสนับสนุนจากส่วนราชการ

- ๓ -

- ๒.๖ พิจารณาให้ความเห็นชอบคำขอโอนเปลี่ยนแปลงโครงการตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ตามหลักเกณฑ์ที่ ก.บ.ภ. กำหนด และแจ้งผลการพิจารณาให้ ก.บ.ภ. ทราบต่อไป
- ๒.๗ กำกับ ให้คำแนะนำ ติดตาม และประเมินผลตามแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด และรายงาน ก.บ.ภ.
- ๒.๘ แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่างๆ ตามที่มอบหมาย
- ๒.๙ เรียกให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเจ้าหน้าที่ของรัฐ มาชี้แจง หรือตอบข้อซักถาม รวมทั้งให้ข้อมูลหรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ประกอบการพิจารณา
- ๒.๑๐ ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ ก.บ.ภ. หรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานของคณะอนุกรรมการ และคณะทำงาน สำหรับการเบิกจ่ายเบี้ยประชุม การเดินทาง และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการอื่นๆ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของคณะอนุกรรมการ และคณะทำงาน ให้เบิกจ่ายจากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตามระเบียบของทางราชการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๑

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)

นายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค

คำสั่งคณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค

ที่ ๕ / ๒๕๖๑

เรื่อง แต่งตั้งคณะอนุกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาคใต้และภาคใต้ชายแดน

เพื่อให้คณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค (ก.บ.ภ.) สามารถพิจารณา และให้ความเห็นชอบ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด คำของบประมาณของจังหวัด กลุ่มจังหวัด และงบประมาณของส่วนราชการที่จะดำเนินการตามแผนพัฒนาภาค เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๕ (๗) ประกอบกับความเห็นชอบของ ก.บ.ภ. ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๐ นายกรัฐมนตรีในฐานะประธาน ก.บ.ภ. จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาคใต้และภาคใต้ชายแดน โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๑. องค์ประกอบ

๑.๑	รองนายกรัฐมนตรี (พลเอก นิตยชัย สาริกัลยะ)	ประธานอนุกรรมการ
๑.๒	รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายสุวัพันธุ์ ตันยวรรธนะ)	รองประธานอนุกรรมการ
๑.๓	ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	อนุกรรมการ
๑.๔	ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	อนุกรรมการ
๑.๕	ปลัดกระทรวงคมนาคม	อนุกรรมการ
๑.๖	ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	อนุกรรมการ
๑.๗	ปลัดกระทรวงพลังงาน	อนุกรรมการ
๑.๘	ปลัดกระทรวงพาณิชย์	อนุกรรมการ
๑.๙	ปลัดกระทรวงมหาดไทย	อนุกรรมการ
๑.๑๐	ปลัดกระทรวงแรงงาน	อนุกรรมการ
๑.๑๑	ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	อนุกรรมการ
๑.๑๒	ปลัดกระทรวงสาธารณสุข	อนุกรรมการ
๑.๑๓	ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม	อนุกรรมการ
๑.๑๔	เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๑.๑๕	เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ	อนุกรรมการ
๑.๑๖	เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน	อนุกรรมการ

- ๒ -

๑.๑๗	ผู้อำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค ๔	อนุกรรมการ
๑.๑๘	เลขาธิการศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้	อนุกรรมการ
๑.๑๙	ผู้แทนสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทยระดับภาค	อนุกรรมการ
๑.๒๐	ประธานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจพื้นที่ภาคใต้ หอการค้าไทย	อนุกรรมการ
๑.๒๑	ประธานสภาอุตสาหกรรมภาคใต้	อนุกรรมการ
๑.๒๒	ประธานเขตพื้นที่ภาคใต้ สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
๑.๒๓	ประธานสภาเกษตรกรระดับภาค	อนุกรรมการ
๑.๒๔	นายชูศักดิ์ ลิ่มสกุล (ผู้แทนจากสถาบันการศึกษาในพื้นที่)	อนุกรรมการ
๑.๒๕	นายธนพร ศรียากุล (ผู้ทรงคุณวุฒิ)	อนุกรรมการ
๑.๒๖	นายอาหามะ สีเฮ็ง (ผู้ทรงคุณวุฒิ)	อนุกรรมการ
๑.๒๗	นายพันศักดิ์ จิตรรัตน์ (ผู้แทนภาคประชาสังคม)	อนุกรรมการ
๑.๒๘	นายพรหม พักตร์จันทร์ (ผู้แทนภาคประชาสังคม)	อนุกรรมการ
๑.๒๙	ผู้แทน สศช.	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑.๓๐	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมภาคใต้ สศช.	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑.๓๑	ผู้แทนสำนักงบประมาณ	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑.๓๒	ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑.๓๓	ผู้แทนสำนักงาน ก.พ.ร.	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

๑. อำนาจหน้าที่

- ๒.๑ วางแนวทางปฏิบัติและอำนวยความสะดวกให้การบริหารงานแบบบูรณาการในภาคเป็นไปตามหลักการ นโยบาย และระบบตามที่ ก.บ.ภ. กำหนด
- ๒.๒ จัดทำแผนพัฒนาภาคและบูรณาการแผนงานโครงการของส่วนราชการและแผนพัฒนา
ระดับพื้นที่ เพื่อให้การขับเคลื่อนแผนในพื้นที่ของกระทรวง กรม สอดคล้องกับศักยภาพ
หรือประเด็นปัญหาในพื้นที่และเชื่อมโยงให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนา
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และนโยบายรัฐบาล
- ๒.๓ กำกับ เร่งรัด ติดตาม และประเมินผลการขับเคลื่อนแผนพัฒนาภาค และรายงาน
ก.บ.ภ.
- ๒.๔ พิจารณา และกลั่นกรอง แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค
แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด
ค่าของงบประมาณของจังหวัด กลุ่มจังหวัด และงบประมาณของส่วนราชการ
ที่จะดำเนินการตามแผนพัฒนาภาค ก่อนนำเสนอต่อ ก.บ.ภ.

- ๓ -

- ๒.๕ พิจารณา และกลั่นกรอง แผนงาน/โครงการของจังหวัด และแผนงาน/โครงการของกลุ่มจังหวัด ที่ขอรับการสนับสนุนจากส่วนราชการ
- ๒.๖ พิจารณาให้ความเห็นชอบคำขอโอนเปลี่ยนแปลงโครงการตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ตามหลักเกณฑ์ที่ ก.บ.ภ. กำหนด และแจ้งผลการพิจารณาให้ ก.บ.ภ. ทราบต่อไป
- ๒.๗ กำกับ ให้คำแนะนำ ติดตาม และประเมินผลตามแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาของกลุ่มจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด และรายงาน ก.บ.ภ.
- ๒.๘ แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่างๆ ตามที่มอบหมาย
- ๒.๙ เรียกให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเจ้าหน้าที่ของรัฐ มาชี้แจง หรือตอบข้อซักถาม รวมทั้งให้ข้อมูลหรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ประกอบการพิจารณา
- ๒.๑๐ ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ ก.บ.ภ. หรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานของคณะอนุกรรมการ และคณะทำงาน สำหรับการเบิกจ่ายเบี้ยประชุม การเดินทาง และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการอื่นๆ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของคณะอนุกรรมการ และคณะทำงาน ให้เบิกจ่ายจากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตามระเบียบของทางราชการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๑

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)

นายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค

ผนวก ฅ

นโยบาย หลักเกณฑ์ และวิธีการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด
ฉบับทบทวน และหลักเกณฑ์ และวิธีการทำแผนปฏิบัติราชการ
ประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

ด่วนที่สุด

ที่ นร (ก.บ.ภ.) ๑๑๑๒/ว ๔๙๐๗

สำนักงานคณะกรรมการ
พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
๙๖๒ ถนนกรุงเกษม กรุงเทพฯ ๑๐๑๐๐

๙ สิงหาคม ๒๕๖๑

เรื่อง นโยบาย หลักเกณฑ์ และวิธีการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ฉบับทบทวน และหลักเกณฑ์ และวิธีการจัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

เรียน หัวหน้ากลุ่มจังหวัดทุกกลุ่มจังหวัด/ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. นโยบาย หลักเกณฑ์ และวิธีการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ฉบับทบทวน
  ๒. หลักเกณฑ์การจัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓
  ๓. แนวทางการกำหนดกรอบการจัดสรรงบประมาณฯ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓
  ๔. หลักเกณฑ์การเปลี่ยนแปลงโครงการตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๒ ของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด
  ๕. ปฏิทินการจัดทำแผนพัฒนาและแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

ในคราวประชุมคณะอนุกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค ด้านวิชาการ (อ.ก.บ.ภ.วิชาการ) ครั้งที่ ๑/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๑ โดยมีรองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม) เป็นประธาน มีมติเห็นชอบนโยบาย หลักเกณฑ์ และวิธีการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ฉบับทบทวน หลักเกณฑ์การจัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ แนวทางการกำหนดกรอบการจัดสรรงบประมาณจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ หลักเกณฑ์การเปลี่ยนแปลงโครงการตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๒ ของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด และปฏิทินการจัดทำแผนพัฒนาและแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ (รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑-๕) นั้น

เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ฉบับทบทวน และแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นไปด้วยความต่อเนื่อง สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค (ก.บ.ภ.) จึงขอส่งมติการประชุม อ.ก.บ.ภ.วิชาการ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๑ มาให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดเพื่อใช้เป็นแนวทางประกอบการพิจารณาดำเนินการดังกล่าวในเบื้องต้นก่อน และฝ่ายเลขานุการ ก.บ.ภ. จะนำมติการประชุม อ.ก.บ.ภ. วิชาการ ในการประชุมเมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ เสนอ ก.บ.ภ. เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ ในวันที่ ๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งผลการพิจารณาของ ก.บ.ภ. เป็นประการใดจะแจ้งให้ทราบต่อไป ทั้งนี้ รายละเอียดแบบฟอร์มการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ฉบับทบทวน และแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ สามารถดาวน์โหลดได้จากเว็บไซต์ www.nesdb.go.th หัวข้อ ก.บ.ภ.

/จึงเรียนมา...

๒

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายเอนก มีมงคล)

ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
อนุกรรมการและเลขานุการ
คณะอนุกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค ด้านวิชาการ

สำนักงานเลขานุการ ก.บ.ภ. (ฝ่ายเลขานุการ อ.ก.บ.ภ.วิชาการ)
โทรศัพท์ ๐ ๒๒๘๐ ๔๐๘๕ ต่อ ๖๒๐๑ (วินิต) ๖๒๐๙ (พิชิตชัย)
โทรสาร ๐ ๒๒๘๑ ๖๖๓๑
E-mail phichitchai@nesdb.go.th

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑

นโยบาย หลักเกณฑ์ และวิธีการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ฉบับทบทวน
(ผลการประชุมคณะอนุกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค ด้านวิชาการ (อ.ก.บ.ภ.วิชาการ) ครั้งที่ ๑/๒๕๖๑)

ให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ฉบับทบทวน เพื่อให้แผนทันสมัยสถานการณ์ และใช้เป็นกรอบและทิศทางในการจัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด และกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ โดยมีนโยบาย หลักเกณฑ์ และวิธีการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ดังนี้

๑. นโยบายการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

๑.๑ ยึดยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี แผนปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน รวมทั้งแผนรายสาขา/เฉพาะด้านต่างๆ ที่ผ่านความเห็นชอบจาก ครม. แล้ว และข้อสั่งการของนายกรัฐมนตรี

๑.๒ ให้ความสำคัญกับแผนพัฒนาภาค เพื่อเป็นแผนชั้นนำการพัฒนาในภาพรวมของพื้นที่ เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สอดคล้องเชื่อมโยงกันในทุกพื้นที่ และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนได้อย่างทั่วถึง

๑.๓ การจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด ให้ใช้กระบวนการประชาคมแบบมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนหรือการจัดเวทีระดมความคิดเห็นของประชาชนเพื่อให้ได้มาซึ่งปัญหา และความต้องการจากประชาชนในพื้นที่ รวมทั้งให้มีการประสานแผนในระดับพื้นที่ โดยการรวบรวมและจัดลำดับความสำคัญของปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ผ่านกลไกการจัดทำแผนพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชน แผนพัฒนาท้องถิ่น และแผนความต้องการของอำเภอ เพื่อให้แผนมีความเชื่อมโยงสอดคล้องกันในทุกระดับเป็นแผนเดียวกัน (One Plan)

๑.๔ การขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนา มุ่งเน้นการทำงานแบบเครือข่ายร่วมกันทุกภาคส่วน ทั้งส่วนราชการ (ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น) ภาคเอกชน ภาคประชาสังคมหรือประชาชน และชุมชน เพื่อร่วมกันวางยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เหมาะสมกับโอกาสและศักยภาพของภาค กลุ่มจังหวัด และจังหวัด รวมทั้งร่วมมือกันในการสนับสนุนการขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาที่สำคัญของภาค กลุ่มจังหวัด และจังหวัดสู่การปฏิบัติอย่างสัมฤทธิ์ผลโดยจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดที่ชัดเจน

๑.๕ การเสนอแผนพัฒนาภาค แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และแผนพัฒนาจังหวัด ให้เสนอในช่วงปีแรกของแผน สำหรับการทบทวนหรือปรับปรุงแผนพัฒนาภาค แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และแผนพัฒนาจังหวัด ให้ดำเนินการเฉพาะเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์อย่างมีนัยสำคัญที่มีผลต่อการบรรลุเป้าหมายของการพัฒนาภาค กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้แผนทันสมัยสถานการณ์ และยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงมากขึ้น โดยไม่จำเป็นต้องปรับปรุงแผนทุกปี

๒. หลักเกณฑ์และวิธีการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

๒.๑ ขอบเขต

๑) แผนพัฒนาจังหวัด เป็นแผนที่มีความครอบคลุมทุกมิติการพัฒนา มุ่งตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาที่สำคัญของจังหวัดและขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาจังหวัดที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนระดับชาติ นโยบายรัฐบาล และแผนพัฒนาภาค ตามศักยภาพและโอกาสของจังหวัด

๒) แผนพัฒนาภูมิภาค เป็นแผนที่เป็นกรอบการขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาที่สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาภาค หรือความต้องการแก้ไขปัญหาที่เป็นประเด็นร่วมในพื้นที่ และต้องมีขอบเขตการดำเนินการหรือได้รับผลประโยชน์มากกว่า ๑ จังหวัด

๒.๒ แนวทางการดำเนินการทบทวนแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาภูมิภาค

๑) จังหวัดและกลุ่มจังหวัดใดไม่ประสงค์ทบทวนหรือปรับปรุงแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนาภูมิภาค ให้จัดส่งหนังสือยืนยันมายังฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาคภายใน ๑๕ วัน หลังจากวันที่ ก.บ.ภ. ประกาศใช้หลักเกณฑ์

๒) จังหวัดและกลุ่มจังหวัดใดที่เห็นว่ามีเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ที่มีผลกระทบต่อ การบรรลุเป้าหมายของการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดดำเนินการทบทวนหรือปรับปรุงแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาภูมิภาค โดยจังหวัดและกลุ่มจังหวัดสามารถจัดส่งแผนฯ ทั้งฉบับหรือเฉพาะส่วนที่มีการเปลี่ยนแปลง และจัดส่งเอกสารมายังทีมบูรณาการกลาง ภายใน ๑๕ วัน หลังจากวันที่ ก.บ.ภ. ประกาศใช้หลักเกณฑ์

๒.๓ องค์ประกอบของแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

(๑) ข้อมูลเพื่อการพัฒนา

> ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบ ครอบคลุมข้อมูลที่สำคัญของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ทั้งข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยต้องเป็นข้อมูลที่เป็นปัจจุบันและเป็นอนุกรมอย่างน้อย ๓ ปี พร้อมกับวิเคราะห์และเปรียบเทียบข้อมูลที่สำคัญเพื่อสะท้อนภาพการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด พร้อมเหตุผลประกอบและข้อมูลสนับสนุนอื่นๆ ที่แสดงให้เห็นศักยภาพหรือระดับความรุนแรงของปัญหาประกอบด้วย

- ด้านกายภาพ ประกอบด้วย ที่ตั้ง ขนาดพื้นที่ ลักษณะภูมิประเทศ การใช้ประโยชน์ที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน (การคมนาคมขนส่งทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ ไฟฟ้า ประปา อินเทอร์เน็ต และแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ) และข้อมูลสนับสนุนอื่นๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด
- ด้านเศรษฐกิจ ประกอบด้วย ข้อมูลหลักที่แสดงภาพรวมของเศรษฐกิจและสาขาเศรษฐกิจหลักที่สำคัญของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด การค้าชายแดน การท่องเที่ยว และเศรษฐกิจระดับครัวเรือน (รายได้และหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือน) โดยมีข้อมูลสนับสนุนที่เพียงพอ รวมทั้งมีการวิเคราะห์และเปรียบเทียบเพื่อสะท้อนภาพการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด พร้อมเหตุผลประกอบและข้อมูลสนับสนุนอื่นๆ ที่แสดงให้เห็นศักยภาพหรือระดับความรุนแรงของปัญหา
- ด้านสังคมและความมั่นคง ประกอบด้วยข้อมูลด้านสังคมที่สำคัญของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด เช่น ประชากร แรงงาน การศึกษา สาธารณสุข ความยากจน อาชญากรรม ปัญหา ยาเสพติด เป็นต้น โดยมีข้อมูลสนับสนุนที่เพียงพอ รวมทั้งมีการวิเคราะห์และเปรียบเทียบเพื่อสะท้อนภาพการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด พร้อมเหตุผลประกอบและข้อมูลสนับสนุนอื่นๆ ที่แสดงให้เห็นศักยภาพหรือระดับความรุนแรงของปัญหา
- ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ข้อมูลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ เช่น ป่าไม้ ดินและที่ดิน แหล่งน้ำ ชยะ มลพิษ เป็นต้น โดยมีข้อมูลสนับสนุน

ที่เพียงพอ รวมทั้งมีการวิเคราะห์และเปรียบเทียบเพื่อสะท้อนภาพการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด พร้อมเหตุผลประกอบและข้อมูลสนับสนุนอื่นๆ ที่แสดงให้เห็นศักยภาพหรือระดับความรุนแรงของปัญหา

➢ ประเด็นปัญหาและความต้องการเชิงพื้นที่

- นำเสนอวิธีการหรือกระบวนการในการเก็บรวบรวมปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ โดยต้องผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาในจังหวัดและกลุ่มจังหวัด และต้องมีการประสานแผนระดับต่างๆในพื้นที่ โดยเชื่อมโยงจากแผนพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชน แผนพัฒนาท้องถิ่น และแผนความต้องการระดับอำเภอ เพื่อรวบรวมปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ เพื่อให้แผนมีความเชื่อมโยงสอดคล้องกันในทุกระดับเป็นแผนเดียวกัน (One Plan)

- นำเสนอปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่โดยจัดเรียง ลำดับความสำคัญไม่เกิน ๑๐ อันดับ และระบุกลุ่มเป้าหมายและพื้นที่ให้ชัดเจน

➢ ผลการพัฒนาและแก้ไขปัญหาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดในช่วงที่ผ่านมา (ตามแนวทางการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด) นำเสนอให้เห็นผลการดำเนินการตามแผนที่ประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด บรรลุเป้าหมายรวมและเป้าหมายของแนวทางการพัฒนาแต่ละแนวทางที่กำหนดไว้ได้มากน้อยเพียงใด และบรรลุผลตามตัวชี้วัดที่กำหนดไว้หรือไม่ หากไม่สามารถบรรลุตามเป้าหมายหรือตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ให้แสดงเหตุผลประกอบ พร้อมทั้งให้ระบุเหตุผลสนับสนุน หากเห็นสมควรดำเนินการต่อ หรือยุติการดำเนินการ

(๒) ประเด็นการพัฒนา

➢ บทวิเคราะห์ ใช้เครื่องมือการวิเคราะห์ตามหลักวิชาการวางแผน (สามารถเลือกใช้เครื่องมือได้ตามความถนัด) เพื่อแสดงให้เห็นถึงโอกาส ศักยภาพ ปัญหา และอุปสรรคของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดมีการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงเป้าหมายการพัฒนาตามหลัก logical framework โดยจะต้องมีความสอดคล้องกับข้อมูลเพื่อการพัฒนา ตัวชี้วัดการพัฒนาระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด และผลการวิเคราะห์ศักยภาพและประเด็นปัญหาในด้านต่างๆ เพื่อนำไปสู่การกำหนดประเด็นการพัฒนา

➢ เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด (ระยะ ๕ ปี) แสดงสถานภาพที่จังหวัดและกลุ่มจังหวัดต้องการจะเป็นหรือบรรลุถึงในอนาคตอย่างชัดเจน สอดคล้องกับโอกาส ศักยภาพ ปัญหา และอุปสรรค ที่เป็นลักษณะเฉพาะของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

➢ ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ตัวชี้วัดจะต้องมีความชัดเจนสอดคล้องเชื่อมโยงกับเป้าหมายการพัฒนา ระยะ ๕ ปี มีจำนวนตัวชี้วัดที่เหมาะสมและสามารถวัดได้ในเชิงปริมาณหรือคุณภาพ สำหรับค่าเป้าหมายจะต้องมีความสอดคล้องกับค่าฐาน (ข้อมูลในช่วงที่ผ่านมา และต้องระบุค่าฐานอย่างเหมาะสม ชัดเจน มีแหล่งที่มา และเป็นปัจจุบัน) หรือค่า benchmark และแสดงถึงความก้าวหน้าอย่างเหมาะสมและเป็นไปได้ในแต่ละปี

➢ ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด กำหนดประเด็นการพัฒนาของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาสำคัญระดับชาติ (agenda) ทิศทางการพัฒนาภาครวมทั้งศักยภาพ โอกาส ปัญหา และความต้องการของพื้นที่ (area) สอดคล้องกับผลที่ได้จากบทวิเคราะห์ และจัดลำดับความสำคัญของประเด็นการพัฒนา ประกอบด้วย

- วัตถุประสงค์ (ของแต่ละประเด็นการพัฒนา)

• เป้าหมายและตัวชี้วัด (ของแต่ละประเด็นการพัฒนา) ตัวชี้วัดจะต้องมีความชัดเจนสอดคล้องเชื่อมโยงกับเป้าหมายการพัฒนา ระยะ ๕ ปี มีจำนวนตัวชี้วัดที่เหมาะสมและสามารถวัดได้ในเชิงปริมาณหรือคุณภาพ สำหรับค่าเป้าหมายจะต้องมีความสอดคล้องกับค่าฐาน (ข้อมูลในช่วงที่ผ่านมา และต้องระบุค่าฐานอย่างเหมาะสม ชัดเจน มีแหล่งที่มา และเป็นปัจจุบัน) หรือค่า benchmark และแสดงถึงความก้าวหน้าอย่างเหมาะสมและเป็นไปได้ในแต่ละปี

• แนวทางการพัฒนา ของแต่ละประเด็นการพัฒนา ที่เพียงพอที่จะขับเคลื่อนการพัฒนาให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ และสอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาสำคัญระดับชาติ (agenda) ทิศทางการพัฒนาภาครวมทั้งศักยภาพ โอกาส ปัญหา และความต้องการของพื้นที่ (area)

• แผนงานโครงการอย่างย่อ (Project Brief) เป็นแผนงาน (ชุดโครงการ) สำคัญที่ขับเคลื่อนแนวทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดและกลุ่มจังหวัด และเพียงพอที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาตามที่กำหนดไว้ได้ ประกอบด้วย แผนงาน (ชุดโครงการ) และโครงการ

๑) แผนงาน (ชุดโครงการ) จะต้องมีสาระสอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาสำคัญระดับชาติ (agenda) ทิศทางการพัฒนาภาครวมทั้งศักยภาพ โอกาส ปัญหา และความต้องการของพื้นที่ (area) ประกอบด้วย

- ชื่อแผนงาน
- ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด (อยู่ในประเด็นใดของประเด็นการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด)
- แนวคิด/หลักการเหตุผล
- วัตถุประสงค์ของแผนงาน
- เป้าหมายของแผนงาน (outcome)
- ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของแผนงานสามารถวัดความสำเร็จตามเป้าหมายของแผนงานได้
- ขอบเขตการดำเนินงาน ที่แสดงความเชื่อมโยงของโครงการต่างๆ ในลักษณะ Value Chain
- พื้นที่เป้าหมาย
- งบประมาณ

๒) โครงการ มีโครงการที่มีความสำคัญภายใต้แผนงานครบถ้วนตลอดระยะเวลาของแผน ประกอบด้วย

- ชื่อโครงการ
- วัตถุประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย
- พื้นที่เป้าหมาย

- กิจกรรมหลัก
- หน่วยงานดำเนินงาน
- งบประมาณ
- ผลที่คาดว่าจะได้รับ (outcome)

๒.๔ การดำเนินการตามมาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๗ วรรค ๒ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดดำเนินการจัดประชุมปรึกษาหารือตามมาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๗ วรรค ๒ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยมีแนวทางดังนี้

๑) กรณีแผนพัฒนาจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนำร่างแผนพัฒนาจังหวัด (ฉบับทบทวน) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เข้ารับฟังความคิดเห็นในการประชุมปรึกษาหารือร่วมกับบุคคลจากภาคส่วนต่างๆ ในจังหวัด ตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ และเมื่อได้ผลการรับฟังความคิดเห็นแล้วให้จังหวัดนำผลการประชุมและข้อคิดเห็นของที่ประชุมมาเสนอคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.) เพื่อปรับปรุงแผนพัฒนาจังหวัดให้สมบูรณ์ต่อไป

๒) กรณีแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดในกลุ่มจังหวัดนำร่างแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด (ฉบับทบทวน) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ที่ได้รับจากคณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ก.) เข้ารับฟังความคิดเห็นในการประชุมปรึกษาหารือร่วมกับบุคคลจากภาคส่วนต่างๆ ในจังหวัดตามมาตรา ๒๗ วรรค ๒ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ และเมื่อได้ผลการรับฟังความคิดเห็นแล้วให้จังหวัดส่งผลการประชุมและข้อคิดเห็นของที่ประชุมให้กลุ่มจังหวัด เพื่อเสนอ ก.บ.ก. ปรับปรุงแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดให้สมบูรณ์ต่อไป

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๒

**หลักเกณฑ์การจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด และแผนปฏิบัติการประจำปี
ของกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓**

(ผลการประชุมคณะอนุกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค ด้านวิชาการ (อ.ก.บ.ภ.วิชาการ) ครั้งที่ ๑/๒๕๖๑)

ให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด โดยแผนดังกล่าวจะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และแนวทางการพัฒนาตามแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด รวมทั้งมีการเชื่อมโยงระหว่างแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด กับแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด โดยโครงการตามแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดจะต้องสอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนงานที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

โครงการที่ดำเนินการโดยจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ตามแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ซึ่งจะเสนอเป็นคำขอของงบประมาณของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด จะต้องมีลักษณะของโครงการ ดังนี้

- (๑) โครงการจะต้องมีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับแนวทางการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด และ ก.บ.จ./ก.บ.ภ. ต้องเสนอโครงการโดยมีการจัดลำดับความสำคัญของโครงการ เพื่อเสนอ อ.ก.บ.ภ. พิจารณา แล้วเสนอ ก.น.จ. พิจารณากลับกรอง และเสนอ ก.บ.ภ. พิจารณาให้ความเห็นชอบ โดย ก.บ.ภ. ก.น.จ. และ อ.ก.บ.ภ. จะให้ความสำคัญและพิจารณาเห็นชอบโครงการที่จังหวัดและกลุ่มจังหวัดจัดทำเพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ แผนระดับชาตินโยบายรัฐบาล ทิศทางการพัฒนาภาค ศักยภาพและปัญหา/ความต้องการของประชาชนในพื้นที่เป็นสำคัญ
- (๒) แผนงานโครงการต้องมีความสอดคล้องเชื่อมโยงกับห่วงโซ่คุณค่าของแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด เพื่อแก้ไขปัญหาในจังหวัดและกลุ่มจังหวัดอย่างยั่งยืน หรือสร้างคุณค่าให้แก่ผลิตภัณฑ์และพัฒนาศักยภาพของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด
- (๓) โครงการจะต้องมีความเหมาะสมและเป็นไปได้ทั้งด้านเทคนิค (วิธีการหรือรูปแบบที่ใช้ในการดำเนินการ) ด้านกายภาพ (ความพร้อมของพื้นที่ดำเนินงาน บุคลากร การบริหารความเสี่ยง และการบริหารจัดการ) ด้านงบประมาณ (ความสมเหตุสมผลของวงเงินกับประโยชน์ที่ได้จากการดำเนินโครงการ) ด้านระยะเวลาที่ดำเนินการได้แล้วเสร็จภายในปีงบประมาณ รวมทั้งการวิเคราะห์ผลกระทบเชิงบวกและเชิงลบในการดำเนินโครงการ ซึ่ง ก.บ.ภ. ก.น.จ. และ อ.ก.บ.ภ. จะพิจารณาและให้ความเห็นชอบเฉพาะโครงการที่มีความพร้อมในการดำเนินโครงการเท่านั้น
- (๔) โครงการจะต้องมีความคุ้มค่า ผลลัพธ์ หรือประโยชน์ของโครงการที่คาดว่าจะได้รับทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อาทิ จำนวนประชากร จำนวนเกษตรกร พื้นที่เพาะปลูก รายได้ ฯลฯ โดยเฉพาะในส่วนของผลประโยชน์ที่กระทบต่อประชาชนในพื้นที่
- (๕) โครงการจะต้องมีรายละเอียดข้อมูลที่ครบถ้วนตามแบบฟอร์มที่ ก.บ.ภ. กำหนด โดยกรณีที่เป็นโครงการก่อสร้างจะต้องระบุความพร้อมของพื้นที่ดำเนินงานรวมทั้งรูปแบบรายการโดยสังเขปพร้อมด้วยเอกสารยืนยันว่าสามารถดำเนินการได้ทันทีหลังจากผ่านการพิจารณาของ ก.บ.ภ.
- (๖) โครงการจะต้องมีรายละเอียดประมาณการค่าใช้จ่ายที่สามารถพิจารณาความเหมาะสมของค่าใช้จ่ายได้ หากโครงการใดไม่มีรายละเอียดประมาณการค่าใช้จ่าย โครงการนั้นจะไม่ได้รับการพิจารณา

- (๗) โครงการที่เป็นงบประมาณจะต้องแสดงถึงหน่วยงานที่พร้อมจะรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่จะเกิดขึ้นในปีต่อไป รวมทั้งต้องมีร่างบันทึกข้อตกลงระหว่างจังหวัดและกลุ่มจังหวัดกับหน่วยงานดังกล่าวในการขอตั้งงบประมาณ และการโอนทรัพย์สินที่เกิดจากการดำเนินโครงการต่อไป โดยมีการจัดทำบันทึกข้อตกลงแนบมาพร้อมกับคำขอโครงการ หากไม่มีเอกสารบันทึกข้อตกลงแนบมา โครงการนั้นจะไม่ได้รับการพิจารณา
- (๘) ก.บ.จ./ก.บ.ก. สามารถเสนอโครงการที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินการมากกว่าหนึ่งปีได้ โดยต้องแสดงเหตุผลความจำเป็นที่ต้องดำเนินการต่อเนื่องมากกว่าหนึ่งปีว่าหากไม่ดำเนินการต่อเนื่องจะส่งผลกระทบต่อวัตถุประสงค์การพัฒนาอย่างไร และโครงการที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินการมากกว่าหนึ่งปี ต้องมีการเตรียมการล่วงหน้า ก่อนที่จะเสนอคำขอโครงการ เช่น การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) การศึกษา/ออกแบบสำหรับการจัดทำโครงการที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เช่น เขียนแบบก่อสร้าง เป็นต้น เพื่อให้สามารถดำเนินการได้ภายในงบประมาณที่ได้รับอนุมัติงบประมาณ
- (๙) โครงการที่ต้องดำเนินการในพื้นที่ที่ต้องได้รับการอนุมัติ/อนุญาต ต้องได้รับการอนุมัติ/อนุญาตจากเจ้าของพื้นที่/หน่วยงานเจ้าของพื้นที่ก่อนที่จะเสนอขอโครงการ เช่น โครงการที่จะต้องเข้าไปดำเนินการในพื้นที่อุทยาน ป่าไม้ เป็นต้น รวมถึงโครงการที่ต้องประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อให้สามารถดำเนินโครงการที่ได้รับจัดสรรงบประมาณได้ภายในงบประมาณที่ได้รับอนุมัติ โดยยื่นเอกสาร/หลักฐานยืนยันการได้รับการอนุมัติ/อนุญาตจากเจ้าของพื้นที่/หน่วยงานเจ้าของพื้นที่ และ/หรือเอกสารการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม มาพร้อมกับคำขอโครงการ หากไม่มีเอกสาร/หลักฐานยืนยัน โครงการนั้นจะไม่ได้รับการพิจารณา
- (๑๐) โครงการต้องไม่มีลักษณะดังนี้
- (๑๐.๑) โครงการจะต้องไม่เป็นการจัดซื้อวัสดุครุภัณฑ์เพื่อแจกจ่ายแก่ประชาชนโดยตรง ยกเว้นในกรณีของครุภัณฑ์ที่จัดซื้อนั้น เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมภายใต้โครงการที่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด สำหรับโครงการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ ต้องสอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย และต้องเป็นโครงการที่มีความยั่งยืนสามารถพึ่งพาตนเองได้ในระยะยาว
- (๑๐.๒) โครงการจะต้องไม่เป็นการจัดซื้อครุภัณฑ์เพื่อใช้งานตามภารกิจปกติของส่วนราชการ ยกเว้นในกรณีของครุภัณฑ์ที่จัดซื้อนั้น เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมภายใต้โครงการที่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด
- (๑๐.๓) โครงการต้องไม่ใช่ว่าใช้จ่ายสำหรับการปรับปรุง ซ่อมแซม หรือก่อสร้างอาคารสถานที่ของส่วนราชการ
- (๑๐.๔) โครงการจะต้องไม่มีวัตถุประสงค์หลักเกี่ยวกับการศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน และกลุ่มเป้าหมายต้องไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐ เว้นแต่ฝึกอบรมด้านอาชีพ และด้านความมั่นคง โดยขอบเขตของกิจกรรมต้องไม่ซ้ำซ้อนกับภารกิจปกติของส่วนราชการ
- (๑๐.๕) โครงการจะต้องไม่เป็นในลักษณะของกิจกรรมย่อย ควรมีการจัดกลุ่มเป็นโครงการเดียวกันและหรือบูรณาการกิจกรรม/โครงการที่เกี่ยวข้องเข้าด้วยกันเป็นแผนงาน

(๑๐.๖) โครงการต้องไม่เป็นการเดินทางไปต่างประเทศ เว้นแต่เป็นกิจกรรมที่มีข้อผูกพันในเรื่อง การเจรจาการค้าและการลงทุน การท่องเที่ยว และการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับ ประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน สาธารณรัฐประชาชนจีน ญี่ปุ่น และสาธารณรัฐ เกาหลี ทั้งนี้ จังหวัดและกลุ่มจังหวัดต้องมีแผนการดำเนินงานที่สะท้อนถึงประโยชน์ จากการไปราชการต่างประเทศอย่างเป็นรูปธรรม กรณีที่ไม่ได้มีข้อผูกพันกับต่างประเทศ จะต้องแสดงให้เห็นถึงความคุ้มค่าของการดำเนินงาน รวมถึงจะต้องจัดทำรายงานผลการ ดำเนินงานภายหลังจากการเดินทางไปต่างประเทศเสนอต่อ อ.ก.บ.ภ. ก.น.จ. และ ก.บ.ภ. เพื่อรับทราบผลการดำเนินงานที่ตอบสนองต่อแนวทางการพัฒนาจังหวัดและกลุ่ม จังหวัด รวมทั้งผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นเป็นประโยชน์กับพื้นที่จังหวัดและกลุ่มจังหวัด โดยจัดส่ง รายงานผลการดำเนินการดังกล่าวมายังฝ่ายเลขานุการ ก.บ.ภ. ภายใน ๔๕ วันหลังการ เดินทาง

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๓

แนวทางการกำหนดกรอบการจัดสรรงบประมาณจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓
(ผลการประชุมคณะอนุกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค ด้านวิชาการ (อ.ก.บ.ภ.วิชาการ) ครั้งที่ ๑/๒๕๖๑)

การจัดสรรงบประมาณจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ มีแนวทางในการกำหนดกรอบการจัดสรรงบประมาณ ดังนี้

๑. กรอบงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ สำหรับงบประมาณจังหวัดและกลุ่มจังหวัด จำนวน ๒๘,๐๐๐ ล้านบาท
๒. สัดส่วนการจัดสรรงบประมาณของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด กำหนดเป็น ๗๐:๓๐ จากกรอบงบประมาณจังหวัดและกลุ่มจังหวัด จำนวน ๒๘,๐๐๐ ล้านบาท จะเป็นงบประมาณจังหวัด จำนวนประมาณ ๑๙,๖๐๐ ล้านบาท (งบประมาณของจังหวัด ๑๘,๙๐๕ และงบบริหารจัดการของจังหวัด ๖๙๕ ล้านบาท) และเป็นงบประมาณกลุ่มจังหวัด จำนวนประมาณ ๘,๔๐๐ ล้านบาท (งบประมาณของกลุ่มจังหวัด ๘,๓๑๑ ล้านบาท และงบบริหารจัดการของกลุ่มจังหวัด ๘๙ ล้านบาท)
๓. ให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดเสนอโครงการได้ไม่เกิน ๒ เท่า ของกรอบการจัดสรรงบประมาณ หากเสนอเกินรอบดังกล่าว จะพิจารณาตามลำดับความสำคัญของโครงการเฉพาะที่อยู่ในวงเงินงบประมาณ ๒ เท่า เท่านั้น
  - (๑) จัดสรรตามจำนวนประชากรของแต่ละจังหวัด (ร้อยละ ๒๕)
(ข้อมูลของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ปี ๒๕๖๐)
  - (๒) จัดสรรเฉลี่ยเท่ากันทุกจังหวัด (ร้อยละ ๒๐)
  - (๓) จัดสรรตามสัดส่วนคนจนในแต่ละจังหวัด (ร้อยละ ๑๐)
(ข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ปี ๒๕๖๐)
  - (๔) จัดสรรผูกพันตามรายได้ต่อครัวเรือน (ร้อยละ ๒๕)
(ข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ปี ๒๕๖๐)
  - (๕) จัดสรรตามผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) (ร้อยละ ๑๐)
(ข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ปี ๒๕๕๙)
  - (๖) ประสิทธิภาพการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ (ร้อยละ ๕) (ข้อมูลจากกระทรวงมหาดไทย)
  - (๗) จัดสรรตามประสิทธิภาพการบริหารงบประมาณของจังหวัดปีงบประมาณ ๒๕๖๑ (ร้อยละ ๕) (ข้อมูลจากสำนักงานงบประมาณ) โดยมีเกณฑ์ย่อยในการพิจารณา ประกอบด้วย

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน (เดิม)	คะแนน (ใหม่)
๑. ผลการเบิกจ่าย ณ สิ้นปีงบประมาณ	๓๐	๓๕
๒. ผลการกักหน้ผู้กพันของงบลงทุน	๓๐	๓๐
๓. การโอนเปลี่นแปลงงบประมาณ	๓๐	๓๐
๔. ร้อยละการกั้นเงินไว้เบิกจ่ายเหลือมปี	๑๐	๕
รวม	๑๐๐	๑๐๐

๔. กรอบการจัดสรรงบประมาณของกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ยังคงใช้หลักเกณฑ์การจัดสรรงบประมาณกลุ่มจังหวัดประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ เนื่องจากการปรับเปลี่ยนกลุ่มจังหวัดใหม่ ซึ่งเริ่มดำเนินการในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นปีแรก ยังไม่สามารถวัดประสิทธิภาพการบริหารงบประมาณในช่วงที่ผ่านมาได้ จึงขอเสนอองค์ประกอบในการจัดสรรงบประมาณกลุ่มจังหวัด ดังนี้
- (๑) จัดสรรโดยยึดหลักเฉลี่ยเท่ากันทุกจังหวัดและใช้ผลรวมของวงเงินแต่ละจังหวัดในกลุ่มจังหวัดมาเป็นกรอบวงเงินของแต่ละกลุ่มจังหวัด (ร้อยละ ๕๐)
  - (๒) จัดสรรตามผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัด (ร้อยละ ๒๕)
  - (๓) จัดสรรผูกพันกับผลิตภัณฑ์ต่อหัวของกลุ่มจังหวัด (ร้อยละ ๒๕)
๕. การจัดสรรงบบริหารจัดการของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ให้รวมอยู่ภายใต้กรอบงบประมาณของแต่ละจังหวัดและกลุ่มจังหวัดได้รับการจัดสรร แยกเป็น
- (๑) กรณีของจังหวัด จัดสรรตามขนาดจังหวัด ซึ่งมี ๓ องค์ประกอบ ดังนี้
    - จำนวนอำเภอในจังหวัด (ร้อยละ ๔๐)
    - จำนวนประชากรในจังหวัด (ร้อยละ ๓๐)
    - ขนาดพื้นที่ของจังหวัด (ร้อยละ ๓๐)
 ซึ่งจากเกณฑ์ดังกล่าวสามารถแบ่งขนาดของจังหวัดได้เป็น ๓ ขนาด ดังนี้
    - จังหวัดขนาดใหญ่ ให้ได้รับงบบริหารจัดการ ๑๐ ล้านบาท มีจำนวน ๒๔ จังหวัด
    - จังหวัดขนาดกลาง ให้ได้รับงบบริหารจัดการ ๙ ล้านบาท มีจำนวน ๓๙ จังหวัด
    - จังหวัดขนาดเล็ก ให้ได้รับงบบริหารจัดการ ๘ ล้านบาท มีจำนวน ๑๓ จังหวัด
 รวมใช้งบบริหารจัดการของจังหวัด จำนวน ๖๙๕ ล้านบาท
  - (๒) กรณีของกลุ่มจังหวัด ให้จัดสรรตามหลักเกณฑ์ ดังนี้
    - กลุ่มจังหวัดที่มีจำนวนจังหวัด ๓ จังหวัด ให้ได้รับงบบริหารจัดการ ๔ ล้านบาท
    - กลุ่มจังหวัดที่มีจำนวนจังหวัด ๔-๕ จังหวัด ให้ได้รับงบบริหารจัดการ ๕ ล้านบาท
    - กลุ่มจังหวัดที่มีจำนวนจังหวัด ๖ จังหวัด ให้ได้รับงบบริหารจัดการ ๖ ล้านบาท
 รวมใช้งบบริหารจัดการของกลุ่มจังหวัด จำนวน ๘๙ ล้านบาท
  - (๓) แนวทางในการใช้จ่ายงบบริหารจัดการของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับ
    - การจัดประชุมหารือเพื่อจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดกับภาคส่วนต่างๆ ตามมาตรา ๕๓/๑ และมาตรา ๕๓/๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐

- การจัดประชุมคณะกรรมการบริหารงานจังหวัด (ก.บ.จ.) หรือคณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัด (ก.บ.ก.)
- การศึกษาเพื่อพัฒนาจังหวัด ตามประเด็นการพัฒนาของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด
- การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในจังหวัดซึ่งเป็นการดำเนินการตามมาตรา ๑๘ วรรคสี่ของพระราชบัญญัติว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ (เป็นการสำรวจความคิดเห็นเพื่อทราบถึงปัญหาความต้องการ และศักยภาพของประชาชนในท้องถิ่นในจังหวัดรวมถึงถึงความพร้อมของภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชนและยุทธศาสตร์ระดับชาติ)
- การพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ เช่น การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ เรื่องการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแก่ ก.บ.จ. หรือ ก.บ.ก. บุคลากรในจังหวัดและกลุ่มจังหวัดการจัดทำระบบฐานข้อมูลในการจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัดและกลุ่มจังหวัดการส่งเสริมคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐการจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดทำแผนฯ เป็นต้น
- การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจแก่ภาคส่วนต่างๆ เพื่อเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผน รวมทั้งเพื่อสนับสนุนในการขับเคลื่อนการดำเนินการตามแผน
- การติดตามประเมินผล

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๔

หลักเกณฑ์การเปลี่ยนแปลงโครงการตามแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๒
ของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

(ผลการประชุมคณะอนุกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค ด้านวิชาการ (อ.ก.บ.ภ.วิชาการ) ครั้งที่ ๑/๒๕๖๑)

การเปลี่ยนแปลงโครงการตามแผนปฏิบัติการของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๒ อ.ก.บ.ภ. จะพิจารณาเฉพาะกรณีเป็นโครงการใหม่ที่ไม่อยู่ในแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด หรือโครงการเดิมที่มีการเปลี่ยนแปลงกิจกรรม หรือพื้นที่ดำเนินการ ซึ่งกระทบต่อกลุ่มเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของโครงการและให้ดำเนินการตามระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๙ โดยมีหลักเกณฑ์ ดังนี้

๑. ในกรณีที่จังหวัดและกลุ่มจังหวัดมีความประสงค์โอนเปลี่ยนแปลงโครงการ ให้เน้นดำเนินโครงการสำรองที่อยู่ในแผนปฏิบัติการประจำปี (Y๒) ก่อน
๒. เมื่อจังหวัดและกลุ่มจังหวัดได้รับจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ จังหวัดและกลุ่มจังหวัดจะต้องเร่งรัดดำเนินโครงการ ตามที่ได้รับจัดสรรงบประมาณให้สอดคล้องกับเป้าหมายการดำเนินงานและการเบิกจ่ายที่รัฐบาลกำหนด ตามมาตรการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้จ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปี อย่างเคร่งครัด หากมีความจำเป็นอย่างยั้งยวดที่จังหวัดและกลุ่มจังหวัด จะต้องดำเนินการขอโอนเปลี่ยนแปลงจังหวัดและกลุ่มจังหวัด จะต้องแสดงเหตุผล ความจำเป็น เพื่อประกอบการพิจารณาอย่างครบถ้วนสมบูรณ์
๓. กรณีจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดมีความประสงค์ขอโอนเปลี่ยนแปลงงบประมาณรายจ่ายของจังหวัดหรือของกลุ่มจังหวัด ทั้งกรณีงบประมาณปกติและงบประมาณเหลือจ่าย ที่เป็นการดำเนินโครงการใหม่ที่ไม่อยู่ในแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด หรือดำเนินโครงการเดิม แต่มีการเปลี่ยนแปลงกิจกรรม หรือพื้นที่ดำเนินการ ซึ่งกระทบต่อกลุ่มเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของโครงการให้เสนอขอความเห็นชอบจาก อ.ก.บ.ภ. ที่กำกับดูแลภาค
โดยให้ ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือหัวหน้ากลุ่มจังหวัด นำเสนอเพื่อขอความเห็นชอบจาก ก.บ.จ. หรือ ก.บ.ภ. แล้วแต่กรณี เมื่อ ก.บ.จ. หรือ ก.บ.ภ. ให้ความเห็นชอบในการปรับแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด แผนปฏิบัติการประจำปีของกลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดพร้อมทั้งเห็นชอบการโอนเปลี่ยนแปลงงบประมาณรายจ่ายของจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดแล้ว ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือหัวหน้ากลุ่มจังหวัดนำเสนอขอความเห็นชอบจาก อ.ก.บ.ภ. ที่กำกับดูแลภาค
๔. ในการเปลี่ยนแปลงโครงการ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือหัวหน้ากลุ่มจังหวัด ดำเนินการตามระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๙ ทุกกรณี
๕. กรณีจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดขอโอนเปลี่ยนแปลงโครงการและวงเงินงบประมาณของจังหวัดหรือของกลุ่มจังหวัดที่นอกเหนือจากข้อ ๓ เมื่อได้รับการพิจารณาให้โอนเปลี่ยนแปลง ให้ ก.บ.จ. หรือ ก.บ.ภ. รายงานการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวให้ อ.ก.บ.ภ. ที่กำกับดูแลภาค ทราบภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันสิ้นไตรมาสที่ได้รับอนุมัติให้เปลี่ยนแปลงโครงการ

๖. การกำหนดกรอบระยะเวลาในการส่งคำขอเปลี่ยนแปลงโครงการและ/หรือโอนเปลี่ยนแปลงงบประมาณรายจ่ายตามแผนปฏิบัติราชการของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๒ ตามข้อ ๓ ซึ่งจะต้องเสนอขอความเห็นชอบ อ.ก.บ.ภ. ก่อน ฝ่ายเลขานุการฯ จะแจ้งเวียนกำหนดการดังกล่าว หลังจากที่ ก.บ.ภ. มีมติเห็นชอบหลักเกณฑ์ฯ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๕

ปฏิทินการจัดทำแผนพัฒนาและแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด
(ผลการประชุมคณะอนุกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค ด้านวิชาการ (อ.ก.บ.ภ.วิชาการ) ครั้งที่ ๑/๒๕๖๑)

คณะอนุกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค ด้านวิชาการ (อ.ก.บ.ภ.วิชาการ) ครั้งที่ ๑/๒๕๖๑
เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๑ มีมติเห็นชอบ ปฏิทินการจัดทำแผนพัฒนาและแผนปฏิบัติการประจำปี
ของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ดังนี้

๑. ปฏิทินการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ฉบับทบทวน กำหนดเป็นดังนี้

ลำดับ	วัน เดือน ปี	กิจกรรม
๑	๒๖ กรกฎาคม - ๒๔ กันยายน ๒๕๖๑	จังหวัดและกลุ่มจังหวัดจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด
๒	ภายในวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๑	จังหวัดและกลุ่มจังหวัดจัดส่งแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้ ก.บ.ภ. (หรือแจ้งการไม่ปรับแผนฯ)
๓	๑-๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๑	ทีมบูรณาการกลางประชุมหารือร่วมกับจังหวัดและกลุ่มจังหวัดในการ พิจารณาถ่วงถ่วงแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดฉบับทบทวน
๔	ภายในเดือน พฤศจิกายน ๒๕๖๑	อ.ก.บ.ภ. ภาคประชุมพิจารณาถ่วงถ่วงแผนพัฒนาจังหวัดและ กลุ่มจังหวัด (กรณีมีการขอปรับแผน)
๕	ภายในเดือน ธันวาคม ๒๕๖๑	ก.บ.ภ. ประชุมพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาจังหวัดและ กลุ่มจังหวัด (กรณีมีการขอปรับแผน)

๒. ปฏิทินการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๖๓ กำหนดเป็นดังนี้

ลำดับ	วัน เดือน ปี	กิจกรรม
๑	๒๖ กรกฎาคม - ๒๔ กันยายน ๒๕๖๑	จังหวัดและกลุ่มจังหวัดเตรียมการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓
๒	๒๕ กันยายน - ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๑	จังหวัดและกลุ่มจังหวัดจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๓และเตรียมการจัดทำคำของบประมาณเบื้องต้น (Pre-ceiling)
๓	ภายในวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๑	จังหวัดและกลุ่มจังหวัดจัดส่งแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ให้ ก.บ.ภ.
๔	๑-๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๑	ทีมบูรณาการกลางประชุมหารือร่วมกับจังหวัดและกลุ่มจังหวัดในการ พิจารณาถ่วงถ่วงแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓
๕	ภายในเดือน พฤศจิกายน ๒๕๖๑	อ.ก.บ.ภ. ภาคประชุมพิจารณาถ่วงถ่วงแผนปฏิบัติการประจำปี ของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓
๖	ภายในเดือน	ก.บ.ภ. ประชุมพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการประจำปี

ลำดับ	วัน เดือน ปี	กิจกรรม
	ธันวาคม ๒๕๖๑	ของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓
๗	ภายในเดือน มกราคม ๒๕๖๒	คณะรัฐมนตรีพิจารณารับทราบแผนปฏิบัติราชการประจำปีของ จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓
๘	ภายในเดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒	ก.บ.ภ. นำส่งแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ที่คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบแล้ว ให้สำนักงานงบประมาณ และถือว่าจังหวัดและกลุ่มจังหวัดได้ยื่นคำขอ งบประมาณต่อสำนักงานงบประมาณ

หมายเหตุ ปฏิทินการจัดทำแผนฯ อาจเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม เมื่อปฏิทินงบประมาณรายจ่าย
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

นายฉัตรชัย พรหมเลิศ	ปลัดกระทรวงมหาดไทย
นายพรพจน์ เพ็ญพาส	รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
นายทรงกลด สว่างวงศ์	รองผู้ว่าราชการจังหวัดกาฬสินธุ์ ช่วยราชการสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย
นายนักปราชญ์ ไชยยานนท์	ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านยุทธศาสตร์ หัวหน้ากลุ่มยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคกลาง
นายเกษม พิณิจ	ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านยุทธศาสตร์ หัวหน้ากลุ่มยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเหนือ
นางสาวปราณี วงศ์บุตร	ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านยุทธศาสตร์ หัวหน้ากลุ่มยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
นายวีรพงศ์ ฤทธิรอด	ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านยุทธศาสตร์ หัวหน้ากลุ่มยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออก
นายไชยรัตน์ แก้วเพียงเพ็ญ	ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านยุทธศาสตร์ หัวหน้ากลุ่มยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคใต้
นางสาวดุขฎิ พลเกษเศรษฐ	ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านยุทธศาสตร์ หัวหน้ากลุ่มยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคใต้ชายแดน

คณะผู้จัดทำ

นายรัฐศาสตร์ ชิดชู	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารราชการจังหวัด
นายบุญธรรม ถาวรทัศนกิจ	ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านการพัฒนาและส่งเสริมการบริหารจังหวัด สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารราชการจังหวัด
นายอภิชาติ สาราบรรณ	ผู้อำนวยการกลุ่มงานประสานยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารราชการจังหวัด
นายสรารุช สุขริน	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
นายอลงกต มีแก้ว	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารราชการจังหวัด

สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย

www.pad.moi.go.th